

Wytyczne

Wytyczne 02/2022 w sprawie stosowania art. 60 RODO

Wersja 1.1

przyjęte 14 marca 2022 r.

Historia wersji

Wersja 1.1	1 lipca 2022 r.	Drobne korekty
Wersja 1.0	14 marca 2022 r.	Przyjęcie wytycznych 02/2022

STRESZCZENIE

Wraz z wprowadzeniem RODO wprowadzono pojęcie mechanizmu kompleksowej współpracy stanowiące jedną z głównych innowacji. W przypadkach transgranicznego przetwarzania organ nadzorczy w państwie członkowskim, w którym znajduje się główna jednostka organizacyjna administratora lub podmiotu przetwarzającego, jest organem wiodącym odpowiedzialnym za egzekwowanie przepisów RODO w odniesieniu do odpowiednich operacji transgranicznego przetwarzania we współpracy ze wszystkimi organami, które mogą mieć do czynienia ze skutkami określonych czynności przetwarzania: za pośrednictwem jednostek organizacyjnych administratora lub podmiotu przetwarzającego na ich terytorium albo w wyniku skarg na te czynności przetwarzania złożonych przez ich mieszkańców. Osoby, których dane dotyczą, powinny mieć możliwość łatwego realizowania swoich praw do ochrony danych osobowych i zgłoszenia skargi do organu nadzorczego w miejscu zwykłego pobytu. Organ nadzorczy pozostaje również punktem kontaktowym dla skarżącego w dalszej części procesu rozpatrywania skargi. Procedura współpracy między wiodącym organem nadzorczym a innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, konieczna do spełnienia wszystkich tych wymogów, została uregulowana w art. 60 RODO.

W niniejszych wytycznych zajęto się wzajemnymi interakcjami między organami nadzorczymi, a także ich interakcjami z EROD i stronami trzecimi na podstawie art. 60 RODO. Celem jest analiza procedury współpracy oraz zapewnienie wskazówek dotyczących stosowania przepisów w praktyce.

Kwestie ogólne

Warunkiem koniecznym uzyskania maksymalnie płynnej procedury współpracy jest wspólne rozumienie terminów i podstawowych założeń.

Po pierwsze, w wytycznych stwierdzono, że:

- procedura współpracy ma zastosowanie co do zasady do wszystkich przypadków transgranicznego przetwarzania,
- odpowiedzialność za kontrolę tych przypadków spoczywa przede wszystkim na wiodącym organie nadzorczym, przy czym nie ma on jednak uprawnień do samodzielnego podejmowania ostatecznej decyzji, oraz
- procedura współpracy nie ma wpływu na niezależność organów nadzorczych, które zachowują własne uprawnienia dyskrecyjne w ramach współpracy.

W wytycznych przypomniano, że skutki krajowych uregulowań proceduralnych nie mogą ograniczać ani uniemożliwiać współpracy na podstawie RODO.

Struktura i treść wytycznych

Wytyczne dotyczą wymogów art. 60 i zawierają wyjaśnienie – ustęp po ustępie – warunków wynikających z samego przepisu oraz jego praktycznego zastosowania.

W kontekście art. 60 ust. 1 RODO ustalono, że przestrzeganie tych zasad podczas całej procedury współpracy stanowi wzajemny obowiązek. W wytycznych podkreślono, że chociaż osiągnięcie porozumienia między organami nadzorczymi nie stanowi obowiązku, starania zmierzające do wypracowania zgodnej decyzji stanowią nadrzędny cel, który należy zrealizować w drodze wzajemnej, konsekwentnej wymiany wszystkich stosownych informacji. Ta wymiana informacji stanowi obowiązek wszystkich organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, w tym wiodących organów nadzorczych.

Znaczenie słowa „stosowne” w tym kontekście jest wyjaśnione bardziej szczegółowo w przykładach. Jeżeli chodzi o terminy, w wytycznych zaleca się przekazywanie stosownych informacji w sposób proaktywny i jak najszybszy. Ponadto przypomniano o możliwości korzystania z nieformalnych sposobów komunikacji w celu osiągnięcia porozumienia.

Kolejną sekcję dotyczącą art. 60 ust. 2 RODO poświęcono sytuacji, w której wiodący organ nadzorczy zwraca się do organu nadzorczego lub organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, z wnioskiem o udzielenie wzajemnej pomocy, o której mowa w art. 61 RODO, i przeprowadzenie wspólnych operacji, o których mowa w art. 62 RODO, oraz zamieszczono w niej wskazówki dotyczące specyfikacji tych instrumentów w kontekście bieżącej procedury współpracy.

Wytyczne dotyczą również kwestii przedłożenia projektu decyzji na podstawie art. 60 ust. 3 RODO. Podkreślono w nich, że wiodący organ nadzorczy musi działać w sposób proaktywny i jak najszybszy oraz że organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, powinny mieć możliwość udziału w ogólnej procedurze, również przed sporządzeniem projektu decyzji (np. wymiana informacji). Dodatkowo wiodący organ nadzorczy ma obowiązek przedłożyć projekt decyzji organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, we wszystkich przypadkach transgranicznego przetwarzania.

Sekcje poświęcone art. 60 ust. 4-6 RODO zawierają różne scenariusze następujące po przedłożeniu projektu decyzji przez wiodący organ nadzorczy i ten sposób przedstawiają spójne podejście do procedury od chwili przedłożenia (zmienionego) projektu decyzji do chwili wywołania wiążących skutków wobec braku mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu albo do chwili poddania procedurze rozstrzygania sporów. W wytycznych uznano również możliwość dostosowania i ponownego przedłożenia przez wiodący organ nadzorczy projektu decyzji przedłożonego na podstawie art. 60 ust. 4 RODO przed upływem terminu czterech tygodni, pod warunkiem że takie dostosowanie jest uzasadnione ze względu na nowe czynniki lub względy, a ich znaczenie zostało odpowiednio ocenione pod kątem celowości procedury współpracy. Ponadto w wytycznych określono, że możliwe jest istnienie kilku zmienionych decyzji, lecz wyłącznie w przypadkach gdy istnieje duże prawdopodobieństwo osiągnięcia porozumienia ze względu na znaczną zbieżność między wiodącym organem nadzorczym i innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy.

W dalszej kolejności przedstawiono analizę poszczególnych scenariuszy dotyczących sytuacji po tym, jak (zmieniony) projekt decyzji stał się wiążący dla wiodącego organu nadzorczego i organów nadzorczych, których sprawa dotyczy. Wyjaśniono, który organ nadzorczy musi przyjąć ostateczną krajową decyzję na podstawie art. 60 ust. 7-9 RODO w oparciu o projekt decyzji, który stał się wiążący, oraz który organ nadzorczy musi powiadomić administratora/podmiot przetwarzający lub skarżącego. W tym kontekście omówiono również rozróżnienie pomiędzy powiadamianiem a informowaniem.

Ponadto w wytycznych poruszono kwestię ważnego rozróżnienia między sytuacjami stanowiącymi oddalenie/odrzućcie skargi, wskutek czego organ nadzorczy, który otrzymał skargę, przyjmuje ostateczną decyzję, a sytuacjami, w których wiodący organ nadzorczy rozpatruje skargę w związku z administratorem, wskutek czego wiodący organ nadzorczy przyjmuje ostateczną decyzję. W tym kontekście podkreślono, że przepisy prawa Unii niezawierające wyraźnego odniesienia do prawa państwa członkowskiego należy co do zasady interpretować w sposób autonomiczny i jednolity.

W kolejnej sekcji skupiono się na obowiązkach administratora lub podmiotu przetwarzającego, polegających na zapewnieniu, aby czynności przetwarzania we wszystkich jego jednostkach organizacyjnych były zgodne z ostateczną decyzją (art. 60 ust. 10 RODO).

Ostatnia sekcja dotyczy szczegółowych wymogów związanych ze stosowaniem art. 66 RODO (tryb pilny) w toku bieżącej procedury współpracy (art. 60 ust. 11 RODO).

Załączony do wytycznych skrócony przewodnik ma na celu umożliwienie pracownikom organów nadzorczych szybkiego zapoznania się z procedurą oraz zilustrowanie jej złożonej struktury.

Spis treści

STRESZCZENIE.....	3
1 Wprowadzenie	9
2 Art. 60 w kontekście mechanizmu kompleksowej współpracy.....	10
2.1 Stosowanie procedury współpracy.....	10
2.2 Wiodący organ nadzorczy/organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, jako zaangażowane podmioty.....	12
2.3 Niezależność organów nadzorczych podczas procedury współpracy	14
2.4 Wpływ krajowych przepisów proceduralnych	15
3 Art. 60 ust. 1 – wzajemny obowiązek	15
3.1 Zagadnienia ogólne	15
3.2 Dążenie do osiągnięcia porozumienia	16
3.3 Obowiązek wymiany wszystkich stosownych informacji	17
3.3.1 Termin „stosowne informacje”	17
3.3.2 Harmonogram wymiany informacji	19
4 Art. 60 ust. 2 – wzajemna pomoc i wspólne operacje	20
4.1 Zagadnienia ogólne	20
4.2 Wymogi określone w art. 60 ust. 2	20
4.2.1 Wiodący organ nadzorczy może zwrócić się	20
4.2.2 Termin „w dowolnym momencie”	21
4.2.3 Inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, jako adresaci.....	21
4.3 Wnioski o wzajemną pomoc.....	22
4.4 Organizowanie wspólnych operacji	23
5 Art. 60 ust. 3 – Informacje ze strony wiodącego organu nadzorczego oraz projekt decyzji	24
5.1 Art. 60 ust. 3 zdanie pierwsze: Obowiązek niezwłocznego udostępniania informacji przez wiodący organ nadzorczy	24
5.1.1 Termin „niezwłocznie”	24
5.1.2 Termin „stosowne informacje”	25
5.2 Art. 60 ust. 3 zdanie drugie: Obowiązek wydania przez wiodący organ nadzorczy „projektu decyzji”	27
5.2.1 Zobowiązanie prawne do przedłożenia projektu decyzji	27
5.2.2 Termin „projekt decyzji”	29
5.2.3 Termin „niezwłocznie” w odniesieniu do przedłożenia projektu decyzji	31
5.2.4 Termin „należyt[e] uwzględnieni[e] ich uwag”	32
6 Art. 60 ust. 4 – Ocena sprzeciwów i możliwości wszczęcia procedury rozstrzygania sporów.....	34
6.1 Cel przepisu	34

6.2	Mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy wniesione przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy	34
6.2.1	Obliczanie terminu	34
6.2.2	Mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy	35
6.2.3	Ocena sprzeciwów wobec projektu przedłożonego na podstawie art. 60 ust. 4	37
6.3	Przekazanie sprawy Radzie	38
7	Art. 60 ust. 5 – Zmieniony projekt decyzji	39
7.1	Przekazanie sprawy innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy	39
7.1.1	Sprzeciwy, do których wiodący organ nadzorczy zamierza się przychylić	39
7.1.2	Obowiązek przedłożenia zmienionego projektu decyzji	40
7.1.3	Przedłożenie zmienionego projektu decyzji	41
7.1.4	Uwagi innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy	42
7.2	Zmieniony projekt decyzji: procedura oceny	43
7.2.1	Łączne zastosowanie art. 60 ust. 5 zdanie drugie i procedury wynikającej z art. 60 ust. 4	43
7.2.2	Ograniczenia nałożone na inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, w zakresie zgłaszania mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów do zmienionego projektu decyzji	44
8	Wiążący skutek (zmienionego) projektu decyzji	45
8.1	Uznaje się, że porozumiały się w sprawie projektu decyzji	45
8.2	Związanie projektem decyzji	46
9	Art. 60 ust. 7 – wiodący organ nadzorczy przyjmuje decyzję i powiadamia o niej	47
9.1	Zagadnienia ogólne	47
9.2	Przyjęcie ostatecznej decyzji przez wiodący organ nadzorczy	48
9.3	Powiadamanie i informowanie	49
9.4	Streszczenie stanu faktycznego i powodów decyzji	50
10	Art. 60 ust. 8 – Oddalenie/odrzućenie skargi	51
10.1	Wyjątek od ust. 7	51
10.2	Termin „oddalenie/odrzućenie”	51
10.3	Przyjęćie decyzji	55
10.4	Informowanie i doręćanie	56
11	Art. 60 ust. 9 – częściowe oddalenie/odrzućenie	56
12	Art. 60 ust. 10 – powiadamienie wiodącego organu nadzorczego/organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o działaniach podjętych przez administratora lub podmiot przetwarzający	58
13	Art. 60 ust. 11 – tryb pilny	59
13.1	Warunki zastosowania art. 66	59
13.2	Interakcja z bieżącą procedurą współpracy przewidzianą w art. 60	60

Skrócony przewodnik	63
---------------------------	----

Europejska Rada Ochrony Danych,

uwzględniając art. 70 ust. 1 lit. e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (zwanego dalej „RODO”),

uwzględniając Porozumienie EOG, w szczególności załącznik XI i protokół 37 do tego Porozumienia, zmienione decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 154/2018 z dnia 6 lipca 2018 r.¹,

uwzględniając art. 12 i 22 swojego regulaminu wewnętrznego,

PRZYJĘŁA NASTĘPUJĄCE WYTYCZNE:

1 WPROWADZENIE

1. Liczba krajowych postępowań związanych z egzekwowaniem przepisów o ochronie danych osobowych związanych z transgranicznymi operacjami przetwarzania danych cały czas rośnie, przy czym wiele z nich rozwiązuje się za pomocą przewidzianego w RODO mechanizmu współpracy. Chociaż w art. 57 ust. 1 lit. g), f) ustanowiono ramy ogólnej współpracy, to mechanizm kompleksowej współpracy (OSS) wprowadzono na podstawie art. 56 i 60 RODO². Ta szczegółowa procedura wymaga, aby wiodący organ nadzorczy (LSA) współpracował z innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, (pozostałymi CSA) w celu osiągnięcia porozumienia.
2. Należy podkreślić, że model mechanizmu kompleksowej współpracy, umożliwiający organom nadzorczym wszystkich państw członkowskich uczestniczenie w procedurze współdecyzji, jest nową koncepcją w przepisach dotyczących ochrony danych wprowadzoną w RODO.
3. W wytycznych zajęto się wzajemnymi interakcjami między organami nadzorczymi, a także ich interakcjami z EROD i stronami trzecimi na podstawie art. 60. Ma to na celu przeprowadzenie analizy oraz zapewnienie wskazówek dotyczących stosowania przepisów w praktyce. Z uwagi na fakt, że procedura współpracy jest związana z operacjami przetwarzania, jej wyniki z definicji dotyczą podmiotów zaangażowanych w takie przetwarzanie (osób, których dane dotyczą, administratorów, podmiotów przetwarzających itp.). Jako że obowiązek współpracy przewidziany w art. 60 ma zastosowanie do organów nadzorczych, w wytycznych skupiono się jednak na obowiązkach wiodącego organu nadzorczego i innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy.
4. Zakres tych wytycznych nie obejmuje kwestii wyznaczania wiodącego organu nadzorczego ani innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy. W wytycznych założono, że zagadnienie to zostało wyjaśnione i ustalone zgodnie z art. 56, ponieważ w ramach procedury przewidzianej w art. 60 zaangażowanym organom nadzorczym przydziela się szczegółowe kompetencje i działania

¹ Odniesienia do „państw członkowskich” zawarte w niniejszych wytycznych należy rozumieć jako odniesienia do „państw należących do EOG”.

² Określenie „artykuł” bez dalszych szczegółów odnosi się do przepisów RODO.

w zależności od ich roli. W związku z tym założono, że w chwili rozpoczęcia prac przewidzianych w art. 60 RODO udostępniono już informacje wystarczające do wyznaczenia poszczególnych ról.

5. Niemniej w konkretnych sytuacjach może dojść do zmiany kompetencji i ról organów nadzorczych w późniejszym czasie (np. nowa lokalizacja głównej jednostki organizacyjnej lub przypadek współadministrowania danymi). W związku z tym gdy tylko organy nadzorcze dowiedzą się o jakichkolwiek okolicznościach, które mogą wpływać na kompetencję w zakresie rozpatrywania sprawy podczas etapu współpracy, powinny niezwłocznie udostępnić te informacje innym organom nadzorczym w celu wyznaczenia nowego domniemanego wiodącego organu nadzorczego oraz osiągnięcia porozumienia w sprawie przypisania ról³.
6. Z chwilą osiągnięcia porozumienia stosowana jest odpowiednio procedura przewidziana w art. 60. Jeżeli nie jest możliwe osiągnięcie porozumienia, sprawę przekazuje się EROD w trybie art. 65 ust. 1 lit. b).
7. Każdorazowo gdy w wytycznych mowa jest o wykorzystaniu „systemu informacji EROD”, oznacza to system wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”) w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającego decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”)⁴. Z systemu informacji EROD korzysta się zgodnie z art. 60 ust. 12 na potrzeby przekazywania wszystkich informacji wymaganych na podstawie art. 60. Organy nadzorcze powinny dodatkowo wykorzystywać wszystkie formy komunikacji, takie jak e-mail, telefon, wideokonferencja lub spotkania osobiste, w celu ułatwienia procesu osiągania porozumienia.

2 ART. 60 W KONTEKŚCIE MECHANIZMU KOMPLEKSOWEJ WSPÓŁPRACY

2.1 Stosowanie procedury współpracy

8. Zasadniczo do procedury współpracy między wiodącym organem nadzorczym a innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, przewidzianej w art. 56 ust. 1 i art. 60 zastosowanie mają poniższe warunki: operacja przetwarzania musi mieć charakter transgraniczny zgodnie z art. 4 pkt 23, co oznacza również, że administrator lub podmiot przetwarzający musi posiadać główną lub pojedynczą jednostkę organizacyjną w UE. W art. 4 pkt 23 przewidziano dwie alternatywne, powiązane ze sobą definicje. Po pierwsze, art. 4 pkt 23 lit. a) zawiera wymóg, zgodnie z którym administrator lub podmiot przetwarzający musi posiadać jednostki organizacyjne w więcej niż jednym państwie członkowskim. Po drugie, konkretna operacja przetwarzania danych musi odbywać się w ramach działalności kilku jednostek organizacyjnych w UE. Zgodnie z art. 4 ust. 23 lit. b) skutki dla osób, których dane dotyczą, mogą determinować transgraniczny charakter przetwarzania. W przypadku gdy przetwarzanie odbywa się w ramach działalności pojedynczej jednostki organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego w Unii, zakłada się, że ma ono transgraniczny charakter, jeżeli

³ Zob. również: Opinia nr 8/2019 w sprawie właściwości organu nadzorczego w przypadku zmiany okoliczności związanych z główną lub pojedynczą jednostką organizacyjną.

⁴ Zob. również art. 17 regulaminu wewnętrznego EROD.

przetwarzanie to w znacznym stopniu wpływa lub może wpłynąć na osoby, których dane dotyczą, w więcej niż jednym państwie członkowskim⁵.

9. EROD podkreśla, że art. 56 i 60⁶ mają zastosowanie do współpracy między organami nadzorczymi we wszystkich sprawach związanych z transgranicznym przetwarzaniem, niezależnie od rodzaju danej sprawy (skarga, postępowanie z urzędu itp.). Pozostaje to bez uszczerbku dla przepisów art. 55⁷ i art. 65.
10. Chociaż do rozpatrywania skarg odnoszą się wyłącznie art. 60 ust. 7 ostatnie zdanie oraz art. 60 ust. 8 i 9, art. 56 ust. 1 i art. 60 jako kluczowe przepisy dotyczące procedury współpracy odnoszą się do transgranicznego przetwarzania ogółem. Jeżeli chodzi o mechanizm współpracy, art. 60 ust. 3 również przewiduje, że wiodący organ nadzorczy „przekazuje [...] stosowne informacje dotyczące danej sprawy”, tzn. sprawy ogółem, więc artykuł ten wcale nie ogranicza się do spraw, których podstawą była skarga. Określenie „sprawa” obejmuje między innymi postępowanie „z urzędu” oraz przewidzianą w art. 57 ust. 1 lit. h) możliwość przeprowadzenia postępowania na przykład na podstawie informacji otrzymanych od innego organu nadzorczego lub innego organu publicznego. Ponieważ rozpatrywanie skarg jest już uregulowane w art. 57 ust. 1 lit. f), wspomniane informacje przekazywane zgodnie z art. 57 ust. 1 lit. h) nie muszą dotyczyć skargi.
11. Ponadto jest to potwierdzone systematycznym podejściem do ewentualnych sankcji lub środków naprawczych przewidzianych w art. 58 ust. 2, które stosuje się do wszystkich rodzajów przetwarzania, a nie tylko do skarg.

Przykład 1: Informacje pochodzące z mediów lub od sygnalistów dostarczone przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, mogą również prowadzić do uruchomienia procedury przewidzianej w art. 60, jeżeli są szczegółowe i rzeczowe, tj. fakty są w nich przedstawione w konkretny i kompletny sposób. Niemniej zwykłe przekazanie artykułu prasowego bez bardziej szczegółowych informacji, np. wstępnej oceny organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, nie stanowi normalnie wystarczającego dowodu naruszenia ochrony danych i nie zostałoby uznane za odpowiednio umotywowane, aby prowadzić do zastosowania środków nadzorczych. Z drugiej strony, aby rozpocząć procedurę przewidzianą w art. 60 nie są potrzebne niezbité dowody, ponieważ celem samej tej procedury jest ustalenie, czy doszło do naruszenia. Wiodący organ nadzorczy dysponuje jednak szerokimi uprawnieniami dyskrejonalnymi pod względem decydowania, kiedy wszcząć postępowanie z urzędu na podstawie informacji na temat potencjalnych naruszeń otrzymanych od innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, lub z innych źródeł.

12. Stosowanie tego artykułu we wszystkich transgranicznych sprawach również wynika z celu mechanizmu współpracy: jego „celem jest sprzyjanie jednolitemu stosowaniu przepisów o ochronie danych dzięki spójnej wykładni”⁸ oraz zapewnianie skutecznego nadzoru i egzekwowania w obrębie Unii. Ograniczenie się do spraw, których podstawą jest skarga, zaprzeczałoby temu celowi.

⁵ Zob. również: (WP244) Wytyczne dotyczące ustalania wiodącego organu nadzorczego właściwego dla administratora lub podmiotu przetwarzającego.

⁶ Z wyjątkiem spraw opisanych w pkt 13 poniżej.

⁷ Zob. również: motyw 128.

⁸ SWD(2020) 115 final, s. 6.

13. W przypadku spraw mających tylko lokalny wpływ w art. 56 ust. 2 i 3 przewidziano, że organ nadzorczy, który otrzymał skargę lub dowiedział się o ewentualnym naruszeniu, jest właściwy, jeżeli wiodący organ nadzorczy postanowi nie rozpatrywać sprawy. W takich przypadkach art. 60 nie ma zastosowania. Art. 60 ma zastosowanie zgodnie z art. 56 ust. 4 wyłącznie wówczas, gdy wiodący organ nadzorczy zdecyduje, że rozpatrzy daną sprawę.

2.2 Wiodący organ nadzorczy/organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, jako zaangażowane podmioty

14. Art. 56 ust. 1 zawiera definicję prawną właściwego wiodącego organu nadzorczego; definicję tę należy interpretować w związku z art. 60, w którym określono zasadnicze zadania i uprawnienia wiodącego organu nadzorczego w ramach procedury przewidzianej w art. 60⁹. Wiodący organ nadzorczy został zdefiniowany jako organ nadzorczy głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego w Unii, który jest właściwy w sprawach transgranicznego przetwarzania prowadzonego przez tego administratora lub ten podmiot przetwarzający. Zgodnie z art. 56 ust. 6 jest on również jedynym podmiotem, z którym komunikuje się ten administrator lub ten podmiot przetwarzający.
15. Odpowiednim punktem wyjścia w celu ustalenia wiodącego organu nadzorczego jest konkretny przypadek transgranicznego przetwarzania danych prowadzonego przez odpowiedniego administratora lub odpowiedni podmiot przetwarzający¹⁰.
16. W wytycznych WP244 wyjaśniono, że „wiodący organ nadzorczy» to organ, na którym spoczywa główna odpowiedzialność za prowadzenie postępowań w przedmiocie transgranicznych czynności przetwarzania danych”. Innymi słowy, wiodący organ nadzorczy jest właściwy w sprawach transgranicznego przetwarzania prowadzonego przez danego administratora lub dany podmiot przetwarzający, będąc jedynym podmiotem, z którym ten administrator lub ten podmiot przetwarzający komunikuje się w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 56 ust. 6. W ramach procedury współpracy ustanowionej w art. 60 i zgodnie z art. 56 ust. 1 właściwość ta przekłada się na „funkcję wiodącą”, tj. główną rolę polegającą na kierowaniu postępowaniem w sprawie, organizowaniu procedury współpracy z zamiarem zaangażowania innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, koordynowaniu postępowań, gromadzeniu dowodów itp., a także w odpowiedzialności za przedłożenie projektu decyzji, w odniesieniu do której inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogą wydać opinię lub zgłosić sprzeciw¹¹.
17. EROD uważa jednak, że wiodący organ nadzorczy nie ma wyłącznej kompetencji w odniesieniu do procedury współpracy, tj. w RODO przewidziano wspólną odpowiedzialność za monitorowanie i egzekwowanie spójnego stosowania jego przepisów, aby stanowisko wiodącego organu nadzorczego mogło być przedmiotem uwag innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, a rezultatem tego procesu powinna być zgodnie podjęta decyzja. Wyjaśniono to w decyzji prawodawcy Unii, zgodnie

⁹ W „sprawach lokalnych” przewidzianych w art. 56 ust. 2 muszą być przestrzegane przepisy art. 56 ust. 3 i 4.

¹⁰ Aby uzyskać więcej informacji na ten temat, zob. również: WP244 rev. 01: „Wytyczne dotyczące ustalania wiodącego organu nadzorczego właściwego dla administratora lub podmiotu przetwarzającego”.

¹¹ W tym zakresie rola wiodącego organu nadzorczego została kilkakrotnie określona jako „primus inter pares”, np. przez rzecznika generalnego w jego opinii w sprawie 645/19, pkt 111.

z którą w przypadkach utrzymującego się nieporozumienia między organami nadzorczymi, EROD ma obowiązek je rozwiązać zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a).

18. Zgodnie z art. 4 pkt 22 organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, oznacza organ nadzorczy, którego dotyczy przetwarzanie danych osobowych, ponieważ:
- (a) administrator lub podmiot przetwarzający posiadają jednostkę organizacyjną na terytorium państwa członkowskiego tego organu nadzorczego¹²;
 - (b) przetwarzanie znacznie wpływa lub może znacznie wpłynąć na osoby, których dane dotyczą, mające miejsce zamieszkania w państwie członkowskim tego organu nadzorczego lub
 - (c) wniesiono do niego skargę.
19. EROD uznaje te wymogi za zasadniczo oczywiste i proste do ustalenia, więc teoretycznie nie jest konieczne określenie żadnych szczegółowych wymogów w tym zakresie. Jeżeli chodzi o lit. a), istnienie jednostki organizacyjnej będzie ogólnie łatwe do ustalenia. To samo dotyczy lit. c) i kwestii, czy do danego organu nadzorczego wniesiono skargę. Należy zauważyć, że zgodnie z lit. b) wystarczy, że osoba, której dane dotyczą, zamieszkuje w danym państwie członkowskim; osoba ta nie musi być obywatelem tego państwa¹³.
20. W razie wątpliwości z perspektywy skutków prawnych wskazane wydaje się uzasadnienie przez każdy organ rozumowania, na podstawie którego stwierdził, że dana sprawa go dotyczy.
21. Wyrażenie „znacznie wpłynąć” zostało bardziej szczegółowo zdefiniowane w WP244, w których wymieniono czynniki (takie jak używanie danego języka, korzystanie z określonej waluty, dostępność usługi w danym państwie członkowskim, konkretny adres za sprawą administratora lub podmiotu przetwarzającego itp.), które każdy organ powinien wziąć pod uwagę przy ocenie, czy dana sprawa go dotyczy.
22. Jeżeli na jakimkolwiek etapie bieżącej procedury przewidzianej w art. 60 organ nadzorczy, którego sprawa dotychczas nie dotyczyła, stanie się organem nadzorczym, którego sprawa dotyczy, (np. wskutek otrzymania skargi) można zastosować poniższą podstawową procedurę:
- organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinien niezwłocznie powiadomić wiodący organ nadzorczy o swoim statusie oraz wystąpić o włączenie go do procedury prowadzonej w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy.
 - Wiodący organ nadzorczy powinien upewnić się, że taki nowy organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, został odpowiednio uwzględniony, w szczególności w stosownym rejestrze spraw, i powinien poinformować nowy organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, o jego włączeniu do procedury decyzyjnej. Jeżeli wiodący organ nadzorczy dowie się, że nieuwzględniony jeszcze organ jest lub stał się organem nadzorczym, którego sprawa dotyczy, powinien poinformować go o tej zmianie statusu¹⁴.

¹² Aby uzyskać więcej informacji na temat określenia „jednostka organizacyjna”, zob. Wytyczne EROD 3/2018, s. 5–7, a na temat wyrażenia „w związku z działalnością prowadzoną przez jednostkę organizacyjną” – 3/2018, s. 7–9.

¹³ Zob. również: (WP244) Wytyczne dotyczące ustalania wiodącego organu nadzorczego właściwego dla administratora lub podmiotu przetwarzającego, s. 9.

¹⁴ Cały proces powinien odbywać się za pomocą systemu informacji EROD.

23. Udział nowego organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, w bieżącej procedurze współpracy powinien być możliwy na dowolnym etapie sprawy, lecz nie może mieć żadnego wpływu na procedurę przewidzianą w art. 60. W rezultacie nie ma to wpływu na żaden termin i procedurę określone w art. 60, tj. na przykład na termin przewidziany w art. 60 ust. 4 po przedłożeniu przez wiodący organ nadzorczy projektu decyzji ma zastosowanie niezależnie od faktu, że w międzyczasie do procedury włączono nowy organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy.
24. Z tego powodu organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może rozważyć, czy jego konkretną sprawę nadal można faktycznie rozpatrywać w ramach bieżącej procedury współpracy, czy raczej powinien on otworzyć nową procedurę, na przykład dlatego, że bieżąca procedura nie obejmuje (niektórych) kluczowych kwestii dotyczących zgłoszonej mu sprawy.

2.3 Niezależność organów nadzorczych podczas procedury współpracy

25. W ramach procedury współpracy zarówno wiodący organ nadzorczy, jak i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, działają jako niezależne organy nadzorcze zgodnie z art. 52 ust. 1.
26. TSUE podkreślił¹⁵ jednak, że niezależność organów nadzorczych wprowadzono w celu zwiększenia ochrony osób, których dane dotyczą, a nie w celu przyznania szczególnego statusu samym organom nadzorczym¹⁶. Niezależność należy zatem rozumieć jako absolutną ochronę przed jakimkolwiek wpływem z zewnątrz. W tym kontekście jednak organy nadzorcze tworzą jeden element europejskiej sieci administracyjnej, w ramach którego odpowiadają za zapewnianie spójnego stosowania RODO na terenie Unii.
27. Odniesienie do procedury współpracy w przepisie ustanawiającym organy nadzorcze (art. 51 ust. 2) stanowi podkreślenie znaczenia mechanizmu współpracy dla funkcjonowania spójnego nadzoru i skutecznego standardu ochrony danych dzięki spójnemu stosowaniu RODO na terenie Unii.
28. W tym zakresie EROD podkreśla, że wszystkie działania w ramach procedury współpracy są kompatybilne z przewidzianą prawem niezależnością przyznaną organom nadzorczym na podstawie prawa pierwotnego oraz art. 52, ponieważ jest to niezależność od wpływów zewnętrznych, jak wyjaśniono powyżej, i nie rzutuje na ogólny obowiązek współpracy określony jako nadrzędny obowiązek w ramach art. 60.
29. Należy zauważyć, że jako krajowe organy administracyjne, organy nadzorcze dysponują pewnym marginesem swobody na podstawie prawa krajowego przy podejmowaniu decyzji – z zachowaniem należytej staranności – w sprawie działań umożliwiających jak najskuteczniejsze uwzględnienie interesu publicznego, któremu organy te służą (zob. art. 51 ust. 1). Z tych uprawnień dyskrecyjnych muszą korzystać zgodnie z przepisami RODO oraz odpowiednimi gwarancjami proceduralnymi przewidzianymi w prawie Unii i prawie państwa członkowskiego, w sposób bezstronny, sprawiedliwy i w uzasadnionym terminie.
30. Tak więc swoboda uznania, którą przyznaje się organom nadzorczym działającym jako niezależne organy administracyjne, wolne od wpływu zewnętrznych zainteresowanych stron, nie może być

¹⁵ Sprawa przed TSUE nr C-518/07, Komisja/Niemcy, pkt 25 oraz 32 i nast. [ECLI:EU:C:2010:125], sprawa C-362/14, Schrems/DPC, pkt 99 [ECLI:EU:C:2015:650]; potwierdzone w sprawie C-311/18, Schrems II, pkt 115 [ECLI:EU:C:2020:559].

¹⁶ Sprawa C-518/07, pkt 25 [ECLI:EU:C:2010:125], zob. również sprawa C-362/14, pkt 41.

nieograniczona, w szczególności na gruncie prawa Unii, ponieważ organy te (zarówno wiodący organ nadzorczy, jak i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy) mają obowiązek współpracować i ponoszą odpowiedzialność za swoje decyzje (lub za brak decyzji) w danej sprawie.

2.4 Wpływ krajowych przepisów proceduralnych

31. Ponieważ w RODO nie określono wszystkich szczegółów współpracy, zadania i uprawnienia powierzone organom nadzorczym w art. 57 i 58 należy wykonywać w oparciu o krajowe przepisy proceduralne.
32. Instrumenty prawne UE zazwyczaj zawierają przepisy proceduralne (tak jak w przypadku artykułów RODO nadających określone prawa organom nadzorczym), lecz w zakresie, w jakim prawo Unii nie przewiduje szczególnych przepisów proceduralnych, stosuje się krajowe przepisy proceduralne. W takich przypadkach stosuje się na ogół zasadę krajowej autonomii proceduralnej, stanowiącą ogólną zasadę prawa Unii. Ta ogólna zasada jest ograniczona – jak kompleksowo wyjaśniono w orzecznictwie TSUE – przez unijne zasady równorzędności i skuteczności¹⁷. Zgodnie z tymi zasadami obowiązujące przepisy krajowe nie mogą przewidywać mniej korzystnego traktowania spraw unijnych niż spraw czysto krajowych (równorzędność). Dodatkowo stosowanie przepisów krajowych nie może znacząco komplikować lub praktycznie uniemożliwiać osiągnięcia celu europejskich norm prawnych (skuteczność).
33. Ze względu jednak na istnienie takich różnych krajowych przepisów administracyjnych ich stosowanie może prowadzić do rozbieżności i może (częściowo) stanowić przyczynę różnego sposobu rozpatrywania spraw i prowadzenia postępowań przez organy nadzorcze. Nie zmienia to faktu, że te rozbieżności w (proceduralnym) prawie krajowym nie mogą prowadzić do naruszenia zasad równorzędności i skuteczności.
34. Jeżeli nie istnieje zatem możliwość pogodzenia w ten sposób prawa Unii i wymogów krajowych, tj. jeżeli przepisy krajowe są sprzeczne z prawem Unii, uregulowania krajowe sprzeczne z prawem Unii co do zasady nie mogą być stosowane¹⁸.
35. Jeżeli chodzi o mechanizm współpracy, EROD podkreśla więc, że (proceduralne) prawo krajowe, którego skutki powodują „znaczące komplikacje lub praktyczne uniemożliwienie osiągnięcia” skutecznej współpracy jest niekompatybilne z RODO i „należy je pogodzić z wymogiem spójnego stosowania prawa Unii, tak aby uniknąć nierównego traktowania” (TSUE, C-290/91, pkt 8). Ponieważ jest to obowiązek nałożony na wszystkie państwa członkowskie, jeżeli wyżej wspomniane pogodzenie okaże się niemożliwe, w konsekwencji organ powinien rozważyć niestosowanie takiego prawa krajowego.

3 ART. 60 UST. 1 – WZAJEMNY OBOWIĄZEK

3.1 Zagadnienia ogólne

¹⁷ W odniesieniu do mechanizmu kompleksowej współpracy zob. sprawa 645/19, pkt 53: „W ramach stosowania mechanizmu kompleksowej współpracy istnieje zatem, jak zostało to potwierdzone w motywie 13 RODO, wymóg lojalnej i skutecznej współpracy pomiędzy wiodącym organem nadzorczym i innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy”.

¹⁸ Zob. również: TSUE: sprawa C-215/83, pkt 19; C-94/87, pkt 12; C-280/13, pkt 37.

36. W art. 60 ust. 1 przewidziano ogólny obowiązek współpracy, który w równej mierze dotyczy wszystkich zaangażowanych organów nadzorczych. W wyniku użycia formy wyrażającej powinność („shall”) brzmienie przepisu precyzuje, że współpraca nie jest kwestią swobody uznania, lecz obowiązkiem prawnym.
37. W art. 60 ust. 1 określono podstawowe i nadrzędne zasady, które mają zastosowanie przez cały czas trwania współpracy między organami nadzorczymi. Zgodnie z brzmieniem tego artykułu podstawowa koncepcja procedury współpracy opiera się na dążeniu do „osiągnięcia porozumienia” oraz na obowiązku „wymienia[nia] się wszelkimi stosownymi informacjami”.
38. EROD wyraźnie zaznacza, że obowiązków tych musi przestrzegać wiodący organ nadzorczy oraz każdy inny organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy (wzajemny obowiązek).

3.2 Dążenie do osiągnięcia porozumienia

39. „Dążenie do osiągnięcia porozumienia” należy rozumieć jako cel prawny¹⁹, który nie prowadzi do powstania prawnego obowiązku osiągnięcia porozumienia w określonej sprawie. Ten cel prawny ma jednak decydujący wpływ na wszystkie działania wszystkich organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, przez cały proces współpracy, tj. określa kierunek wspólnych działań w taki sposób, aby organy nadzorcze dokładały wszelkich starań i wkładały „znaczący, świadomy wysiłek”²⁰ w celu osiągnięcia porozumienia.
40. Procedura współpracy prowadzona „w dążeniu do osiągnięcia porozumienia” siłą rzeczy wiąże się z wzajemną wymianą uwag i dokumentów dotyczących przedmiotu sprawy. Ta wzajemna wymiana ma na celu zapewnienie, aby wszystkie okoliczności mające znaczenie w sprawie zostały uwzględnione, i tym samym mogłaby również przyczynić się do zapobiegania sporom²¹.
41. To, że zgodne działanie powinno być zasadą, dodatkowo ilustrują przepisy art. 60 ust. 11 i art. 66 ust. 1, zgodnie z którymi odpowiednio „w wyjątkowych okolicznościach” i „w drodze odstępowania od [...] procedury, o której mowa w art. 60” organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może podjąć pilne działania²².
42. Istotę tego celu potwierdza porównanie między aktualnym tekstem a oryginalnym wnioskiem Komisji w sprawie RODO z 2012 r., w którym nie było mowy o „porozumieniu” i w którym przewidywano po prostu wyłączną kompetencję wiodącego organu nadzorczego w sprawach transgranicznych. Obecny tekst odzwierciedla inne podejście obrane przez prawodawcę Unii, w którym nacisk kładzie się na obowiązkową współpracę organów nadzorczych, która powinna być uczciwa i konstruktywna²³. Dążąc do osiągnięcia porozumienia, organy nadzorcze powinny korzystać ze wszystkich dostępnych narzędzi, w tym z wzajemnej wymiany stosownych informacji, umożliwiając sobie wzajemnie zgłaszanie uwag

¹⁹ Zob. również: sprawa C-645/19, pkt 51: „[...] wiodący organ nadzorczy jest w szczególności zobowiązany do dążenia do osiągnięcia porozumienia”.

²⁰ Tłumaczenie definicji angielskiego słowa „endeavour” pochodzącej ze słownika Merriam-Webster.

²¹ Zob. również: Wytyczne 9/2020 dotyczące mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu na podstawie rozporządzenia 2016/679, pkt 9.

²² Zob. również: motyw 138, który stanowi, że „[w] innych przypadkach o znaczeniu transgranicznym należy stosować mechanizm współpracy między wiodącym organem nadzorczym a organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, [...] bez uruchamiania mechanizmu spójności”.

²³ Zob. również: Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-645/19, pkt 87.

na temat wymienianych informacji oraz uwzględnienie punktu widzenia innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy²⁴.

43. W rezultacie przekłada się to na wzajemny obowiązek wiodącego organu nadzorczego i innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, wyboru metod współpracy najbardziej odpowiednich do osiągnięcia porozumienia zgodnie z opisem.

3.3 Obowiązek wymiany wszystkich stosownych informacji

Kluczowym, a także kolejnym priorytetowym elementem procedury współpracy jest obowiązkowa wymiana „wszelkich stosownych informacji” między zaangażowanymi organami nadzorczymi – ma to zastosowanie w trakcie całej procedury współpracy.

44. Wymiana stosownych informacji jest wzajemnym obowiązkiem, który jest niezbędny do umożliwienia wiodącemu organowi nadzorczemu i innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, skutecznego wypełniania swoich ról, np. przy ustalaniu, czy doszło do naruszenia RODO²⁵.
45. Wzajemna wymiana informacji jest szczególnie ważna, jeśli wiodący organ nadzorczy nie przewiduje wspólnych operacji (art. 60 ust. 2, art. 62) i nie zwraca się o wzajemną pomoc (art. 60 ust. 2, art. 61) w celu wspólnego gromadzenia stosownych informacji. Bez tych dodatkowych procedur, które z oczywistych względów wymagają dalszego zaangażowania i koordynacji, wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, muszą polegać na wzajemnej wymianie informacji zgodnie z art. 60 ust. 1 pkt 2.

3.3.1 Termin „stosowne informacje”

46. Wybór informacji, które należy uznać za „stosowne”, zależy od okoliczności każdej sprawy. Zasadniczo za stosowne należy uznać wszystkie informacje, które bezpośrednio lub pośrednio przyczyniają się do zakończenia postępowania. Należą do nich wystarczające informacje na temat faktów i kwestii prawnych właściwych dla danej sprawy. Informacje, które są już znane lub publicznie dostępne, nie muszą być wymieniane między organami.
47. Wymiana informacji nie jest zatem celem samym w sobie, lecz służy wszystkim zaangażowanym w sprawę organom nadzorczym, aby mogły one zająć się sprawą i właściwie wypełniać swoją rolę jako organy nadzorcze. W celu praktycznego wdrożenia przepisów konieczne jest zatem, aby wszystkie zaangażowane strony postępowały właściwie, tzn. proporcjonalnie i w duchu dobrej współpracy. W związku z tym w każdym przypadku problem powinien zasadniczo polegać na ustaleniu, jakich informacji organ nadzorczy potrzebowałby koniecznie do celów rozpatrzenia sprawy.
48. Na przykład w przypadku wiodącego organu nadzorczego odnosi się to do wszelkich stosownych informacji zebranych dzięki kontaktom z administratorem lub podmiotem przetwarzającym – z wiodącym organem nadzorczym „komunikuje się jedynie” administrator (wyniki postępowań, sprawozdania, wymiana informacji z administratorem, zapisy spotkań, dalsze dowody itp.).

²⁴ 2012/0011 (COD) art. 51 ust. 2.

²⁵ Zob. również: EROD, decyzja 01/2020 w sprawie sporu powstałego na podstawie art. 65 ust. 1 lit. a) RODO, pkt 134–136.

49. Jeśli informacje są szczególnie istotne pod względem ilości i zakresu, wiodący organ nadzorczy powinien znaleźć sposób na dostarczenie streszczeń, wyciągów, sprawozdań uzasadniających argumenty przedstawione w projekcie decyzji.
50. W przypadku innego organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, powinno się to przekładać na obowiązek proaktywnego ujawniania wiodącemu organowi nadzorczemu oraz innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, wszelkich stosownych informacji dotyczących sprawy (skargi, zgłoszenia naruszenia ochrony danych itp.), w których posiadaniu znajduje się dany organ nadzorczy i które są pomocne w ocenie sytuacji prawnej i faktycznej sprawy. Może to obejmować wszelkie pisma procesowe, argumenty, korespondencję z osobami, których dane dotyczą, lub wszelkie ustalenia poczynione przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, w trakcie np. etapu weryfikacji lub kontroli krajowych, które doprowadziły do wykrycia ewentualnego naruszenia w krajowej jednostce organizacyjnej administratora w kontekście transgranicznym.

Na przykład, organy nadzorcze mogą wymieniać się następującymi informacjami:

- informacjami, które mają wpływ na zmianę podziału kompetencji wiodącego organu nadzorczego oraz podział ról/kwalifikacji organów nadzorczych, których sprawa dotyczy²⁶ (np. zmiana podmiotu administrującego lub głównej jednostki organizacyjnej itp.)
- korespondencją z administratorami danych/osobami, których dane dotyczą, w sprawie skargi lub postępowania
- w zakresie spotkań z administratorami lub podmiotami przetwarzającymi: porządkiem obrad, zakresem i zadaniami, protokołami ze spotkań/oceną wyników spotkania, planowanymi działaniami następczymi
- protokołami z przesłuchań i ponownych przesłuchań – również dotyczących pojedynczych kwestii w danej sprawie
- kwestionariuszami wysłanymi do administratora/podmiotu przetwarzającego
- ewentualnym pierwszym projektem sprawozdania z postępowania/kontroli
- ewentualnymi ekspertyzami (prawnymi, technicznymi) również z zewnętrznych źródeł
- zamierzonym zakresem postępowania/sprawozdaniami z kontroli/protokołami z postępowań
- zeznaniami świadków i innymi dowodami prawnymi, innymi istotnymi wskazówkami, doświadczeniem w zakresie relacji z administratorem lub podmiotem przetwarzającym lub w zakresie przetwarzania danych, praktyki administracyjnej
- informacjami niezbędnymi do właściwego ukierunkowania: na przykład w przypadku postępowania dotyczącego bardzo technicznej kwestii prawdopodobne jest, że informacje dotyczące aspektów technicznych są bardzo istotne, natomiast w innych przypadkach aspekty techniczne są mniej istotne
- Uwaga: Powyższe przykłady nie są wyczerpujące. Wybór informacji, które zostaną uznane przez organy nadzorcze za stosowne, będzie zależał od okoliczności konkretnej sprawy.

²⁶ Zob. pkt 5 powyżej.

Do wymiany takich informacji należy wykorzystywać system informacji EROD.

51. Zgodnie z zasadą minimalizacji danych, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. c), należy każdorazowo ocenić, czy przekazywanie danych osobowych jest konieczne. Dane osobowe należy udostępniać tylko wtedy, gdy jest to wymagane do celów rozpatrzenia konkretnej sprawy.
52. Wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogą sygnalizować określone informacje jako (wysoce) poufne, zwłaszcza gdy wydaje się to konieczne w celu spełnienia wymogów dotyczących ograniczeń poufności określonych w przepisach prawa krajowego. W takim przypadku organy nadzorcze powinny niezwłocznie poinformować się nawzajem i wspólnie znaleźć prawne możliwości rozwiązania problemu, wobec faktu, że przepisy dotyczące poufności odnoszą się zazwyczaj do zewnętrznych stron trzecich, a nie do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy. W związku z tym wszelkie otrzymane informacje, które podlegają krajowym przepisom dotyczącym zachowania tajemnicy, nie powinny być publikowane ani udostępniane stronom trzecim bez uprzedniej konsultacji z organem, od którego pochodzą, jeśli tylko jest to możliwe.
53. Jeśli chodzi o wnioski dotyczące publicznego dostępu do dokumentów, nie naruszając krajowych przepisów dotyczących przejrzystości, organy nadzorcze powinny konsultować się ze sobą przed udzieleniem lub odmową udzielenia dostępu do dokumentów wymienionych w ramach procedury współpracy.

3.3.2 Harmonogram wymiany informacji

54. W art. 60 ust. 1 nie podano konkretnego harmonogramu, ponieważ jest to ogólny obowiązek bez względu na termin. Skuteczne egzekwowanie przepisów RODO w całej UE wymaga jednak, by wszystkie organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, otrzymywały wszystkie stosowne informacje niezwłocznie, tj. tak szybko, jak to jest racjonalnie możliwe. Z tego względu EROD uważa, że wzajemny obowiązek wymiany wszelkich stosownych informacji musi mieć zastosowanie już przed przedłożeniem projektu decyzji przez wiodący organ nadzorczy.
55. Dla ułatwienia osiągnięcia porozumienia, informacje powinny być przekazywane w momencie, w którym wiodący organ nadzorczy może jeszcze uwzględnić punkty widzenia innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy. Zasada ta powinna mieć zastosowanie na każdym etapie postępowania, a w szczególności powinna zapobiegać stawianiu innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, przed faktem dokonany, na przykład dlatego, że niektóre etapy postępowania mogą być wykluczone zgodnie z przepisami prawa krajowego.
56. W tym względzie w art. 60 przewidziano również „czas na refleksję” zarówno dla wiodącego organu nadzorczego, jak i innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, ponieważ istnieje możliwość ułatwienia osiągnięcia porozumienia dzięki „nieformalnej” wymianie „wszelkich stosownych informacji” bez zachowywania ściśle określonych terminów przed podjęciem „formalnych” kroków. Im bardziej wszechstronna i terminowa będzie wymiana informacji między zaangażowanymi organami nadzorczymi, tym większe będzie prawdopodobieństwo osiągnięcia porozumienia na jak najwcześniejszym etapie.
57. W związku z tym minimalnym standardem zalecanym przez EROD jest dołożenie wszelkich starań przez wiodący organ nadzorczy w celu aktywnego udostępnienia innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, zakresu i głównych wniosków projektu decyzji przed jego formalnym przedłożeniem.

Umożliwia to innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, sformułowanie własnych uwag w tym zakresie i zasygnalizować w odpowiednim czasie ewentualnych pytań do wiodącego organu nadzorczego. Wiodący organ nadzorczy może podjąć decyzję o rozpatrzeniu tych kwestii przed formalnym wydaniem projektu decyzji, a tym samym przed wszczęciem bardzo rygorystycznej procedury przewidzianej w art. 60 ust. 4 i 5, dotyczącej zgłaszania sprzeciwów do projektu decyzji.

58. Należy pamiętać, że mechanizm współpracy ma być z założenia pomocny i służyć skutecznemu egzekwowaniu przepisów dotyczących ochrony danych w UE. Organy nadzorcze będą musiały wypracować najlepsze praktyki poprzez ciągłe gromadzenie praktycznych doświadczeń, zachowując elastyczność, jeżeli chodzi o wybór optymalnych sposobów współpracy.

4 ART. 60 UST. 2 – WZAJEMNA POMOC I WSPÓLNE OPERACJE

4.1 Zagadnienia ogólne

59. Art. 60 ust. 2 dotyczy szczególnych form współpracy między wiodącym organem nadzorczym a innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, w trakcie całej procedury współpracy przewidzianej w art. 60, tj. w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy.
60. Art. 60 ust. 2 wykracza poza obowiązek wymiany wszelkich stosownych informacji, o którym mowa w art. 60 ust. 1, i przewiduje szczególny rodzaj współpracy, którą wiodący organ nadzorczy może nawiązać, jeżeli jest to konieczne w konkretnym przypadku: zwracając się do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o udzielenie wzajemnej pomocy lub zwracając się do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o zaangażowanie się we wspólną operację prowadzoną przez wiodący organ nadzorczy.
61. Zastosowanie art. 61 i 62 w zakresie określonym w art. 60 ust. 2 wymaga czytania przepisów tych artykułów w powiązaniu z art. 60, a zatem muszą one być dostosowane do dokładnego kontekstu procedury współpracy oraz do podziału ról przewidzianego w mechanizmie kompleksowej współpracy, a w szczególności w art. 60 ust. 2.
62. Określając główne cele takiej współpracy, tj. przeprowadzanie postępowania lub monitorowanie wdrażania środka dotyczącego administratora lub podmiotu przetwarzającego w innym państwie członkowskim, w art. 60 ust. 2 podkreślono dwa etapy procedury współpracy, na których te narzędzia współpracy mają zastosowanie: po pierwsze, na etapie postępowania wyjaśniającego, przed podjęciem ostatecznej decyzji; po drugie, na etapie wdrażania, po podjęciu ostatecznej decyzji i doręczeniu jej administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu.

4.2 Wymogi określone w art. 60 ust. 2

4.2.1 Wiodący organ nadzorczy może zwrócić się

63. Odnosząc się do wiodącego organu nadzorczego, w przepisie tym określono działanie, które należy podjąć w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy, umieszczając je jednocześnie w ramach konkretnej sprawy, która jest rozpatrywana po zidentyfikowaniu wiodącego organu nadzorczego. Należy zatem podkreślić, że ewentualne wykorzystanie wzajemnej pomocy lub wspólnego postępowania zgodnie z art. 60 ust. 2 jest ograniczone do procedury współpracy związanej z konkretną, toczącą się sprawą transgraniczną.

64. W związku z poziomem swobody uznania wiodącego organu nadzorczego w odniesieniu do prowadzenia postępowania lub podejmowania działań następczych w związku ze środkami wdrożonymi przez administratora lub podmiot przetwarzający w celu zastosowania się do jego decyzji, sformułowanie „może zwrócić się” upoważnia wiodący organ nadzorczy do podjęcia inicjatywy, ale tylko wtedy, gdy uzna to za konieczne lub odpowiednie w odniesieniu do danej sprawy. Do wiodącego organu nadzorczego należy podjęcie decyzji o zwróceniu się o wzajemną pomoc lub o przeprowadzenie wspólnej operacji, zgodnie z odpowiednio art. 61 i 62, ponieważ w rozporządzeniu w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych nie nałożono na wiodący organ nadzorczy obowiązku korzystania z takich możliwości.
65. W art. 60 ust. 2 uwzględniono jedynie sytuację, w której wiodący organ nadzorczy zwraca się o wzajemną pomoc, nie zaś zwracanie się o wzajemną pomoc przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy²⁷, do wiodącego organu nadzorczego w kontekście procedury współpracy przewidzianej w art. 60, ponieważ takie zwrócenie się o wzajemną pomoc uwzględniono już w art. 60 ust. 1 w ramach „wymiany stosownych informacji”.

4.2.2 Termin „w dowolnym momencie”

66. Oznacza to, że wiodący organ nadzorczy może wysyłać wnioski o wzajemną pomoc lub wspólną operację, jeśli uzna to za uzasadnione celem pełnego wykorzystania swoich kompetencji podczas realizacji procedury współpracy przewidzianej w art. 60.
67. W ramach tej samej procedury współpracy, dotyczącej konkretnej sprawy, wiodący organ nadzorczy może przesłać kilka różnych wniosków dotyczących wzajemnej pomocy lub wspólnej operacji, lub obu tych działań. Wiodący organ nadzorczy powinien jednak pamiętać, że takie wnioski powinny być niezbędne i odpowiednie do przeprowadzenia postępowania i procesu decyzyjnego lub do monitorowania wykonania decyzji wiodącego organu nadzorczego przez administratora lub podmiot przetwarzający.

4.2.3 Inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, jako adresaci

68. Zgodnie z art. 60 ust. 2 adresatami wniosków składanych przez wiodący organ nadzorczy są zasadniczo inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, które aktywnie wyraziły chęć uczestnictwa w konkretnej procedurze współpracy²⁸. W przypadku wniosków o wzajemną pomoc, o których mowa w art. 61, nie oznacza to, że wszystkie organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, są automatycznie adresatami wniosków lub muszą być zaangażowane w dane działanie. Zależy to od oceny wiodącego organu nadzorczego określającej organ, który jest w stanie wnieść największy wkład w toczącą się sprawę. Natomiast gdy wiodący organ nadzorczy zamierza prowadzić wspólne operacje, wszystkie

²⁷ Zgodnie z art. 56 ust. 5, jeżeli wiodący organ nadzorczy postanowi nie prowadzić sprawy ze względu na jej lokalny charakter, organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, przejmuje wiodącą rolę w postępowaniu i prowadzi je zgodnie z art. 61 i 62. W przypadku konieczności zwrócenia się przez prowadzącą sprawę organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, o pomoc do wiodącego organu nadzorczego, procedura przewidziana w art. 60 nie ma zastosowania, więc bezpośrednie zastosowanie będą miały art. 61 i 62 poza zakresem art. 60 ust. 2.

²⁸ Zob. pkt 36189 i nast. dotyczące wiążącego skutku projektu decyzji.

odpowiednie organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mają prawo uczestniczyć w tych działaniach zgodnie z art. 62 ust. 2²⁹.

69. Na ostatnim etapie procedury współpracy, przewidzianym w art. 60 ust. 10, który dotyczy działań następczych w związku z wykonaniem ostatecznej decyzji wiodącego organu nadzorczego przez administratora lub podmiot przetwarzający, wiodący organ nadzorczy może ponownie podjąć decyzję, na podstawie specyfiki danej sprawy, o wyborze organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, zaangażowanych w działania mające na celu sprawdzenie *na miejscu* wykonania decyzji i odpowiednio prześle wnioski o pomoc (np. do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, państwa członkowskiego, w którym administrator lub podmiot przetwarzający mają jednostki organizacyjne).

4.3 Wnioski o wzajemną pomoc

70. Instrument wzajemnej pomocy obejmuje szereg możliwości współpracy między organami nadzorczymi w celu spójnego wdrożenia i stosowania przepisów RODO, z uwzględnieniem geograficznego rozproszenia jednostek organizacyjnych administratorów danych lub podmiotów przetwarzających dane oraz osób, których dane dotyczą. Konkretny rodzaj wnioskowanej pomocy będzie jednak zależał od konkretnych okoliczności sprawy, również z uwzględnieniem faktu, że wiodący organ nadzorczy jest jedynym podmiotem, z którym komunikują się administrator lub podmiot przetwarzający w danej sprawie dotyczącej transgranicznego przetwarzania.
71. W przypadku sprawy transgranicznej objętej procedurą przewidzianą w art. 60 wiodący organ nadzorczy może wysłać do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, wniosek o każdy rodzaj wzajemnej pomocy uważanej za niezbędną do podjęcia decyzji w danej sprawie.
72. Na etapie postępowania wyjaśniającego istnieje kilka sytuacji, w których wiodący organ nadzorczy może potrzebować zwrócić się o wzajemną pomoc do innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy. Najczęściej występującą może być zwrócenie się o pomoc do organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, w którym złożono skargę (np. w celu uzyskania dodatkowych informacji od skarżącego; sprawdzenia pewnych faktów lub zebrania dowodów w ramach jednostki organizacyjnej tego państwa członkowskiego). W takich sytuacjach zaangażowany jest tylko jeden organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy.
73. W niektórych państwach członkowskich wiodący organ nadzorczy może jednak być zmuszony do zwrócenia się do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o przekazanie informacji lub poprowadzenie postępowania w konkretnej jednostce organizacyjnej lub jednostkach organizacyjnych administratora lub podmiotu przetwarzającego ze względu na warunki, w jakich dane są przetwarzane, lub podział obowiązków między jednostkami organizacyjnymi. W takich okolicznościach wiodący organ nadzorczy skieruje wniosek do właściwych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy.
74. Na zakończenie procedury przewidzianej w art. 60, po powiadomieniu wiodącego organu nadzorczego przez administratora lub podmiot przetwarzający o środkach zastosowanych w celu wykonania ostatecznej decyzji wiodącego organu nadzorczego, zgodnie z art. 60 ust. 10, wiodący organ nadzorczy, po poinformowaniu o tym fakcie pozostałych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, może nadal występować do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o udzielenie wzajemnej pomocy

²⁹ Wiodący organ nadzorczy może jednak rozszerzyć uczestnictwo na organy nadzorcze, które nie są organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy.

w formie sprawdzenia faktu i sposobu wykonania decyzji przez jednostkę organizacyjną tego administratora lub podmiotu przetwarzającego w tym państwie członkowskim.

75. Wnioski o wzajemną pomoc przesyłane na podstawie art. 60 ust. 2 powinny być zgodne z ogólnymi zasadami określonymi w art. 61, jeśli chodzi o cele i powody uzasadniające wniosek wiodącego organu nadzorczego z jednej strony oraz ewentualną odpowiedź organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, z drugiej strony.
76. Zgodnie z art. 61 ust. 2, po otrzymaniu wniosku wiodącego organu nadzorczego, organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, podejmują odpowiednie kroki w celu udzielenia odpowiedzi „bez zbędnej zwłoki”, a w każdym razie „nie później niż w terminie miesiąca od otrzymania wniosku”.
77. Zasada nadawania priorytetu, do pewnego stopnia, procedurze przewidzianej w art. 60 jest już zapisana w art. 60 ust. 3, gdzie użyto terminu „niezwłocznie” a także w ścisłych ramach czasowych przewidzianych w ust. 4 i 5. Terminem „zbędna zwłoka”, użytym w art. 61, również podkreślono potrzebę szybkiego działania ze strony organu nadzorczego, chociaż różnorodność działań objętych wnioskami o wzajemną pomoc może oznaczać różne ramy czasowe dla pełnego zrealizowania wniosku. W każdym razie organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, informują wiodący organ nadzorczy nie później niż w terminie miesiąca od otrzymania wniosku „o rezultatach lub w stosownym przypadku o postępach lub środkach zastosowanych w związku z tym wnioskiem”, zgodnie z art. 61 ust. 2 w związku z art. 61 ust. 5.

4.4 Organizowanie wspólnych operacji

78. Zgodnie z art. 60 ust. 2 wiodący organ nadzorczy może prowadzić wspólne operacje zgodnie z art. 62, w szczególności w celu przeprowadzenia postępowania lub monitorowania wdrażania środka dotyczącego administratora lub podmiotu przetwarzającego posiadającego jednostkę organizacyjną w innym państwie członkowskim.
79. W związku z tym w ramach wiodącej roli wiodącego organu nadzorczego w procedurze przewidzianej w art. 60, jeżeli wiodący organ nadzorczy uzna, że dla toczącej się sprawy korzystne jest wspólne postępowanie lub wspólne działania egzekucyjne, może on zorganizować wspólną operację, wnioskując do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o podjęcie takich działań, chociaż nie ma obowiązku udzielenia przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, pozytywnej odpowiedzi.
80. Wspólna operacja może być prowadzona przez wiodący organ nadzorczy w jego państwie członkowskim lub może być zorganizowana przez wiodący organ nadzorczy jako wspólne postępowanie organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, i wdrożona w kilku państwach członkowskich, w których znajdują się jednostki organizacyjne administratora lub podmiotu przetwarzającego, w celu przeprowadzenia na miejscu weryfikacji niezbędnych dla wyniku procedury współpracy. Wspólną operację może również zainicjować wiodący organ nadzorczy jako wspólne działanie egzekucyjne odpowiednich organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, w celu jednoczesnego monitorowania wykonania decyzji wiodącego organu nadzorczego w każdej jednostce organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego, dla którego decyzja jest wiążąca.

5 ART. 60 UST. 3 – INFORMACJE ZE STRONY WIODĄCEGO ORGANU NADZORCZEGO ORAZ PROJEKT DECYZJI

81. W art. 60 ust. 3 opisano proces decyzyjny, który jest kluczowym etapem procedury współpracy między wiodącym organem nadzorczym i organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy. Celem tego etapu jest szybkie wypracowanie porozumienia co do wyniku sprawy.
82. W art. 60 ust. 3 skupiono się na obowiązkach wiodącego organu nadzorczego i określono trzy kluczowe obowiązki:
- niezwłoczne przekazywanie stosownych informacji na temat sprawy organom nadzorczym, których sprawa dotyczy,
 - niezwłoczne przedłożenie projektu decyzji innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy w celu uzyskania ich opinii oraz
 - należyte uwzględnienie uwag organów nadzorczych, których sprawa dotyczy.

Zobowiązania te należy traktować zgodnie z jednomyślnym podejściem ustanowionym w art. 60 ust. 1.

5.1 Art. 60 ust. 3 zdanie pierwsze: Obowiązek niezwłocznego udostępniania informacji przez wiodący organ nadzorczy

5.1.1 Termin „niezwłocznie”

83. Terminu „niezwłocznie” użyto w obu zdaniach art. 60 ust. 3. Chociaż w zdaniu pierwszym zawarto obowiązek wiodącego organu nadzorczego do niezwłocznego przekazania stosownych informacji w danej sprawie innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, zdanie drugie stanowi o obowiązku wiodącego organu nadzorczego do niezwłocznego przedłożenia organom nadzorczym, których sprawa dotyczy projektu decyzji.
84. Chociaż terminu „niezwłocznie” używa się w różnych miejscach rozporządzenia w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych, nie jest on bliżej zdefiniowany w art. 4.
85. Ponieważ art. 60 ust. 3 jest przepisem prawnym prawa Unii, termin „niezwłocznie” należy interpretować niezależnie od prawa krajowego, aby zapewnić jednolite stosowanie przepisów RODO.
86. Termin „niezwłocznie” był przedmiotem wyroku TSUE (18.11.1999, C-151/98 P, motyw 25)) w kontekście rozporządzenia (UE) nr 2377/90. TSUE stwierdził, że sąd pierwszej instancji (Trybunał Sprawiedliwości) słusznie uznał, że w art. 8 ust. 3 lit. b) nie określono dokładnie terminu, w którym Komisja musi zaproponować Radzie środki, które należy wdrożyć, oraz że używając wyrażenia „niezwłocznie”, prawodawca wspólnotowy, wymagając od Komisji szybkiego działania, pozostawił jej pewien margines swobody.
87. W związku z tym, zgodnie z orzeczeniem TSUE, EROD uważa, że termin „niezwłocznie” w kontekście art. 60 ust. 3 zdanie pierwsze oznacza obowiązek szybkiego działania³⁰.

³⁰ W pkt 115 opinii w sprawie C 645/19 rzecznik generalny Bobek stwierdził, że w rozporządzeniu w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu

88. Fakt umieszczenia przez ustawodawcę w tym kontekście terminu „niezwłocznie”, świadczy o tym, że dostrzegł on potrzebę działania w zakresie zwiększenia szybkości przepływu informacji związanych z projektem decyzji. Niemniej jednak, ze względu na różnorodność przypadków, nie można określić konkretnego terminu w tym zakresie. Dlatego EROD uważa, że termin „niezwłocznie” oznacza, że informacji należy udzielić nie dosłownie natychmiast lub w określonych ramach czasowych, lecz bez wahania, tj. w okresie weryfikacji, który należy mierzyć w zależności od okoliczności danej sprawy. Podsumowując, oznacza to, że wiodący organ nadzorczy musi działać proaktywnie i możliwie jak najszybciej, odpowiednio do danej sprawy. Dotyczy to oczywiście również reakcji innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, na wnioski wiodącego organu nadzorczego.
89. Aby umożliwić innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, planowanie ich wkładu w projekt decyzji, wiodący organ nadzorczy powinien rozważyć sposób wsparcia tworzenia harmonogramów prac innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy. Można to zrobić na przykład, w stosownych przypadkach, poprzez stworzenie orientacyjnego harmonogramu.

Przykład 2: Przed rozpoczęciem postępowania wiodący organ nadzorczy proaktywnie i szybko udostępnia harmonogram działań, które zamierza podjąć. W odpowiednim czasie, po zakończeniu postępowania, wiodący organ nadzorczy wysłał do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, streszczenie wyników postępowania w formie noty z krótkim, rozsądnym terminem³¹ zgłaszania uwag w ramach „nieformalnych konsultacji” w systemie informacji EROD.

Następnie wiodący organ nadzorczy udostępnia zebrane stosowne informacje i aktualizuje harmonogram, dodając termin, w którym zamierza udostępnić wstępny projekt decyzji, termin, w którym zwróci się do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o uwagi do tego wstępnego projektu decyzji oraz terminy, w których zamierza przeprowadzić konsultacje z zainteresowanymi stronami.

90. W ramach najlepszej praktyki wiodący organ nadzorczy i organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogą uzgodnić, że obowiązek „niezwłocznej” wymiany stosownych informacji jest spełniony, jeżeli następuje proaktywna, szybka i kompleksowa wymiana stosownych istotnych informacji, która umożliwia organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, odpowiednio wczesne sprawdzenie i ocenę tych informacji oraz zareagowanie na nie.

5.1.2 Termin „stosowne informacje”

91. Jeśli chodzi o pojęcie stosownych informacji, można odwołać się do uwag zawartych w rozdziale 3.3.
92. W art. 60 ust. 3 zdanie pierwsze ustanawia się obowiązek informacyjny wiodącego organu nadzorczego wobec organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, w przeciwieństwie do art. 60 ust. 1 zdanie drugie, w którym reguluje się wzajemną wymianę informacji między wiodącym organem nadzorczym a innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy. Przekazanie stosownych informacji przez wiodący organ nadzorczy zgodnie z art. 60 ust. 3 zdanie pierwsze w związku z art. 60 ust. 1 zdanie drugie jest ostatecznie związane z przedłożeniem projektu decyzji. Stosowne informacje, które są

takich danych co do zasady wymaga się szybkiego działania wiodącego organu nadzorczego w sprawach dotyczących transgranicznego przetwarzania. Choć szybkie działanie nie jest synonimem sprawnego działania, EROD uważa, że jeśli wiodący organ nadzorczy działa proaktywnie i tak szybko, jak to możliwe, spełnia również wymogi szybkiego działania.

³¹ Rozsądny termin musi być ustalany indywidualnie w każdym przypadku i może wynosić od kilku tygodni do miesiąca lub dłużej.

dostępne tylko dla wiodącego organu nadzorczego, powinny być przekazywane innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, za pośrednictwem systemu informacji EROD.

93. Główną ideą procedury współpracy jest osiągnięcie porozumienia i rozwiązanie sprawy dzięki współpracy między wiodącym organem nadzorczym a innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy. W związku z tym udział innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, w procedurze współpracy nie ogranicza się do prawa do wyrażenia mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu na podstawie art. 60 ust. 4. W szczególności przed opracowaniem projektu decyzji organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, powinny mieć możliwość wniesienia wkładu w całą procedurę i mogą przedstawić swoje uwagi również przed opracowaniem projektu decyzji.
94. W tym celu wiodący organ nadzorczy powinien zasadniczo dążyć do wymiany wstępnych wyników przed przedłożeniem projektu decyzji, zwłaszcza gdy można się spodziewać rozbieżnych uwag lub gdy inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogą potrzebować czasu na zapoznanie się z tematem. Umożliwia to wiodącemu organowi nadzorczemu zapoznanie się z uwagami innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, w celu należytego uwzględnienia tych uwag już w trakcie przygotowywania projektu decyzji.

Przykład 3: Na wczesnym etapie, po wstępnym zbadaniu sprawy, której podstawą jest skarga, wskazującym na dalsze wykorzystywanie danych osobowych do innych celów przez partnerów biznesowych, wiodący organ nadzorczy dzieli się tym odkryciem z innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, w celu dojścia do porozumienia w kwestii, czy postępować wyłącznie w zakresie przedmiotu skargi, czy też rozszerzyć zakres postępowania na przetwarzanie takich danych wtórnych.

Przykład 4: Po zakończeniu analizy faktów wiodący organ nadzorczy przedstawia streszczenie głównych wyników innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, oraz, w razie potrzeby w tym przypadku, określa kluczowe kwestie do rozważenia przez te inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, aby rozpocząć tworzenie wspólnej podstawy do oceny merytorycznej sprawy. Ta przewidywana interakcja między wiodącym organem nadzorczym a innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, okazuje się niezbędną, aby od samego początku wykryć różne punkty widzenia i w konsekwencji w jak największym stopniu propagować niezbędną zbieżność.

Przykład 5: Na późniejszym etapie, bliżej momentu przedłożenia projektu decyzji, wszystkie zaangażowane organy nadzorcze dokonują przeglądu faktów oraz oceny potencjalnych naruszeń stwierdzonych na etapie postępowania. Te wstępne wyniki i dalsza ocena obejmują przepisy, które mogły zostać naruszone, oraz przewidywane środki, które powinny zostać wdrożone przez organy nadzorcze na podstawie art. 58 ust. 2 i art. 83 ust. 2.

95. Jak wskazano powyżej i w przykładach, powszechną praktyką powinna być wymiana kontrowersyjnych lub rozbieżnych opinii prawnych, a także wymiana uwag na temat podjętych lub niepodjętych kroków uzupełniających czy też dostarczonych lub niedostarczonych elementów. Mogłoby to zapobiec przenoszeniu dyskusji nad różnymi interpretacjami rozporządzenia w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych i decyzji w ich sprawie na poziom procedury rozstrzygania sporów.
96. Jeżeli jednak wiodący organ nadzorczy podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania z własnej inicjatywy, a nie na podstawie elementów przekazanych przez inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, czyni to w ramach swoich uprawnień dyskrejonalnych, a zatem uwagi innych organów

nadzorczych, których sprawa dotyczy, nie mogą zmusić wiodącego organu nadzorczego do zmiany zakresu jego postępowania³².

5.2 Art. 60 ust. 3 zdanie drugie: Obowiązek wydania przez wiodący organ nadzorczy „projektu decyzji”

5.2.1 Zobowiązanie prawne do przedłożenia projektu decyzji

97. W art. 60 ust. 3 zdanie drugie nałożono na wiodący organ nadzorczy obowiązek przedłożenia projektu decyzji innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy. Świadczy o tym użycie formy wyrażającej powinność („shall”) w połączeniu z czasownikiem „przedkładać”, co oznacza zasadę, której należy przestrzegać we wszystkich przypadkach, w których zastosowanie ma art. 60.
98. Przedłożenie projektu decyzji na podstawie art. 60 ust. 3 zdanie drugie stanowi obowiązek wiodącego organu nadzorczego w kontekście wszystkich procedur prowadzonych w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy. Właściwość wiodącego organu nadzorczego opiera się na art. 56 ust. 1, który należy traktować jako „lex specialis” w każdym przypadku, gdy powstaje problem dotyczący operacji transgranicznego przetwarzania. W takich przypadkach właściwość wiodącego organu nadzorczego, o której mowa w art. 56 ust. 1, wykonywana jest „zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 60”; wiodący organ nadzorczy działający w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy podlega zatem przepisom art. 60, w tym art. 60 ust. 3 zdanie drugie.
99. W związku z tym wiodący organ nadzorczy jest zobowiązany do przedłożenia projektu decyzji innym organom, których sprawa dotyczy, we wszystkich przypadkach – także wtedy, gdy skarżący wycofuje skargi po wszczęciu procedury przewidzianej w art. 60 lub gdy zgodnie z prawem krajowym nie wydano żadnej istotnej (ostatecznej) decyzji.
100. Również w tych przypadkach projekt decyzji służy jako mechanizm ostatecznej koordynacji między wszystkimi organami nadzorczymi zaangażowanymi w procedurę prowadzoną w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy, z uwzględnieniem możliwości prawnych przewidzianych w art. 60 ust. 4 i nast. W sprawach opartych na skargach projekt decyzji stanowi również podstawę wydania decyzji przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, na podstawie art. 60 ust. 8 i 9.

Przykład 6: Po wszczęciu postępowania w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy opartego na skargach administrator niezwłocznie usuwa naruszenie po otrzymaniu wezwania od wiodącego organu nadzorczego. Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy i zachowanie administratora, wiodący organ nadzorczy stwierdza, że sprawa może zostać zamknięta. Wiodący organ nadzorczy wydaje projekt decyzji, w którym informuje o swoim zamiarze zamknięcia sprawy, i który zawiera szczegółowe uzasadnienie takiego postępowania, po czym podejmuje się pozostałe kroki, o których mowa w procedurze przewidzianej w art. 60.

101. EROD wyjaśnia w pkt 3.2 powyżej i przypomina w wytycznych 09/2020 dotyczących mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu, że „wszystkie zaangażowane organy nadzorcze powinny skupiać się na eliminowaniu wszelkich niedociągnięć w procesie budowania porozumienia, tak aby w efekcie jego osiągnięcia powstał projekt decyzji”. Wiodący organ nadzorczy przedkłada

³²Organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może jednak w ostateczności zgłosić zastrzeżenie co do zakresu, jak wskazano w pkt 9 wytycznych EROD 09/2020 dotyczących mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu, pod warunkiem że spełnia on wszystkie wymogi określone w art. 4 ust. 24, jak wyjaśniono w wytycznych.

projekt decyzji innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, „w celu uzyskania ich opinii”, co oznacza, że celem jest przedłożenie wniosku o opinię organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, w sprawie treści projektu decyzji (zob. również odniesienie w art. 60 ust. 4 do „otrzymania wniosku o opinię”, który wiodący organ nadzorczy jest zobowiązany przedłożyć „zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu”). Otrzymanie wniosku o opinię w związku z przedłożeniem projektu decyzji, należy zatem postrzegać w świetle celu porozumienia leżącego u podstaw całego mechanizmu, o którym mowa w art. 60 (zob. pkt 5.2.4 poniżej dotyczący „należytego uwzględnienia ich uwag”).

102. Jako najlepszą praktykę EROD zaleca, aby wiodący organ nadzorczy informował wcześniej inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, o zamiarze przedłożenia projektu decyzji. Może to być zgodne z orientacyjnym harmonogramem przedstawionym przez wiodący organ nadzorczy w ramach stosownych informacji (zgodnie z art. 60 ust. 1), zwłaszcza w przypadku spraw, które dotyczą dużej liczby organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, lub wiążą się z wrażliwymi kwestiami. W każdym razie wcześniejsza wiedza na temat planowanych działań pomoże organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, dokonać oceny projektu decyzji i w pełni wykorzystać termin czterech tygodni określony w art. 60 ust. 4.
103. Jeśli chodzi o część obowiązku dotyczącą „przedłożenia”, EROD zaleca, aby takie przedłożenie miało miejsce wyłącznie za pośrednictwem systemu informacji EROD, tak by można było mieć pewność co do daty przedłożenia projektu decyzji, która stanowi rozpoczęcie biegu terminu czterech tygodni, o którym mowa w art. 60 ust. 4, oraz by wszystkie organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogły otrzymać projekt decyzji w tym samym czasie. Takie podejście zapewni bezpieczeństwo i poufność przedłożonego projektu decyzji, a także jest konieczne w świetle ewentualnych sprzeciwów wobec projektu decyzji i sporów między wiodącym organem nadzorczym a organem nadzorczym, którego sprawa dotyczy, prowadzących do wszczęcia procedury przewidzianej w art. 65 ust. 1 lit. a)³³. Korzystanie z systemu informacji EROD wydaje się najwłaściwszym sposobem zapewnienia wyraźnego terminu przedłożenia projektu decyzji, co jest również zgodne z art. 60 ust. 12.
104. Jeśli chodzi o treść projektu decyzji, zasadniczo powinien on zawierać wszystkie elementy wymagane przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, do przeprowadzenia jego oceny (zob. pkt 6.2.2 poniżej). Ponadto, w szczególności w przypadkach skutkujących przyjęciem środka naprawczego i wymagających wymiany dużej ilości stosownych informacji w celu zrozumienia uzasadnienia i analizy prowadzących do sporządzenia projektu decyzji, „stosowne informacje” niezbędne do celów sporządzenia projektu decyzji należało wymienić przed przedłożeniem projektu decyzji zgodnie z celem porozumienia leżącym u podstaw całej procedury współpracy. W innych, prostszych przypadkach, w których projekt decyzji nie wymaga wyjaśnień i nie ma potrzeby wymiany stosownych informacji lub wymianie podlega niewiele takich informacji, stosowne informacje można udostępnić wraz z projektem decyzji. Zatem co do zasady, zgodnie z art. 60 ust. 3 zdanie drugie, wiodący organ nadzorczy ma obowiązek przedłożyć jedynie sam projekt decyzji.
105. Ponadto EROD przypomina, że jeśli ma to zastosowanie na podstawie prawa krajowego, wiodący organ nadzorczy powinien upewnić się, że projekt decyzji przedstawiony na tym etapie jest w pełni zgodny

³³ W istocie w art. 11 ust. 2 lit. e) regulaminu wewnętrznego wiodący organ nadzorczy zobowiązuje się do przedstawienia „dokumentac[i] zawierając[ej] termin i format przedłożonego (zmienionego) projektu decyzji”, aby umożliwić sekretariatowi sprawdzenie, czy projekt decyzji (lub zmieniony projekt decyzji) oraz sprzeciwy zgłoszono w obowiązującym terminie.

z przepisami prawa krajowego dotyczącymi prawa do bycia wysłuchanym stron, do których jest skierowany (w szczególności administratora/podmiotu przetwarzającego oraz skarżącego, jeśli skarga musi zostać oddalona lub odrzucona zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego). Wiodący organ nadzorczy nie ma zatem obowiązku przedkładania wraz z projektem decyzji i w tym samym czasie dokumentów, które mogą być niezbędne do wykazania zgodności z prawem do bycia wysłuchanym, ale w samym projekcie decyzji powinien zamieścić informacje na temat działań podjętych w celu zapewnienia tej zgodności.

5.2.2 Termin „projekt decyzji”

106. Przedłożenie projektu decyzji należy uznać za jeden z kluczowych elementów w ramach mechanizmu współpracy, ponieważ z jednej strony stanowi ono decydującą i ostateczną możliwość wzajemnych konsultacji w sprawie pozostałych nieporozumień, a z drugiej strony jedyną możliwość wyrażenia przez inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, uzasadnionych i mających znaczenie dla sprawy sprzeciwów.
107. W samym RODO nie zdefiniowano pojęcia „projekt decyzji”. Ze względu na znaczenie i cel procedury współpracy pojęcie projektu decyzji na szczeblu UE powinno być uzależnione od opracowania wspólnych minimalnych norm, które umożliwią wszystkim zaangażowanym organom nadzorczym odpowiedni udział w procesie decyzyjnym.
108. Zgodnie z art. 288 ust. 1 TFUE decyzja jest aktem umożliwiającym wykonanie kompetencji [Unii]. W tym kontekście w RODO używa się terminów „zadania” (art. 57) i „uprawnienia” (art. 58) w celu określenia kompetencji organów ochrony danych.
109. Jeśli chodzi o prawnie wiążące środki, do których wprowadzania uprawnione są organy nadzorcze, opis wymogów formalnych można znaleźć w motywie 129:
- forma pisemna;
 - jasny i jednoznaczny charakter;
 - wskazanie organu nadzorczego, który wydał środek³⁴
 - data wydania środka;
 - podpis personelu organu nadzorczego przez niego upoważnionego;
 - podanie powodów zastosowania środka;
 - poinformowanie o prawie do skutecznego środka ochrony prawnej.
110. Te formalne aspekty są zgodne z orzecznictwem TSUE dotyczącym decyzji organów UE, o których mowa w art. 288 ust. 1³⁵ TFUE, a także z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej³⁶. Mimo że przepisy te mają regulować działalność organów UE, stanowią one wytyczne i mogą umożliwić

³⁴ Obejmuje to oddalenie lub odrzucenie skargi.

³⁵ Por. wyrok TSUE w sprawach połączonych 11/66 („wiązące skutki prawne”); wyrok TSUE w sprawie C 317/19 P („wystarczająco szczegółowe zbadanie ich skargi i podanie odpowiedniego uzasadnienia”), wyrok TSUE w sprawach połączonych 8–11/66 („wystarczająco jasne uzasadnienie decyzji”); wyrok TSUE w sprawie C-24/62 („zasadnicze kwestie prawne i faktyczne, na których się ona opiera”).

³⁶ Art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („obowiązek administracji uzasadniania swoich decyzji”).

wyciągnięcie wniosków co do formy i treści projektu decyzji, ponieważ organom nadzorczym na podstawie prawa Unii przyznano odpowiednie kompetencje.

111. Powyższe warunki prowadzą do interpretacji, że każda decyzja, która ma na celu wywołanie skutków prawnych, musi zawierać opis istotnych faktów, solidne uzasadnienie i właściwą ocenę prawną. Wymogi te służą przede wszystkim zagwarantowaniu zainteresowanym stronom pewności prawa i ochrony prawnej. W odniesieniu do nadzoru nad ochroną danych oznacza to, że administrator, podmiot przetwarzający i skarżący powinni mieć możliwość poznania wszystkich powodów, aby zdecydować, czy powinni wnieść sprawę do sądu³⁷. Uwzględniając proces decyzyjny w ramach mechanizmu współpracy, organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, również muszą mieć możliwość decydowania o ewentualnym podjęciu działań (np. wyrażeniu zgody na podjęcie danej decyzji, przedstawieniu swojego stanowiska w danej sprawie).
112. Zgodnie z art. 60 ust. 3 zdanie drugie termin „decyzja” zmieniono przez dodanie przed nim słowa „projekt”. Projektem nazywa się na ogół dokument, który nie jest ostateczny. Jest to wcześniejsza wersja dokumentu, która wymaga jeszcze dalszego dopracowania w celu jej uzupełnienia. Poza tym ostatnim etapem projekt zawiera wszystkie elementy dokumentu końcowego, ale może podlegać dalszej dyskusji lub korekcie. W wyniku takich dyskusji projekt może zostać zaakceptowany przez kontrolerów lub zmodyfikowany zgodnie z ich uwagami. Jest to zgodne z brzmieniem RODO, które stanowi, że projekt decyzji należy przedłożyć innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, „w celu uzyskania ich opinii”.
113. Aby inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogły wypełniać swoje obowiązki jako organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, w ramach procedury współpracy, muszą być w stanie ocenić daną sprawę na podstawie kompleksowej dokumentacji. Inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, muszą być w stanie w pełni zrozumieć sprawę, wnioski wiodącego organu nadzorczego oraz uzasadnienie, które doprowadziło do tych wniosków.

Przykład 7: Aby móc zrozumieć zasadność nałożenia kary pieniężnej, inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, muszą znać kwotę proponowanej kary pieniężnej oraz dokładne okoliczności oceny. Będzie to regularnie wyjaśniane w zrozumiały sposób w kontekście decyzji, która spełnia wyżej wymienione minimalne normy.

114. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, projekt decyzji stanowi tymczasową propozycję w takiej samej formie, w jakiej byłaby przedstawiona ostateczna decyzja. Jedyną różnicą między projektem decyzji a ostateczną decyzją, poza względami proceduralnymi, jest fakt, że nie przeprowadzono (ostatecznych) konsultacji z innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, oraz że projekt decyzji nie jest jeszcze wiążący na szczeblu zewnętrznym. Jeżeli nie zostaną zgłoszone żadne mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeczności zgodnie z art. 60 ust. 4 i 5, projekt decyzji staje się prawnie wiążący dla wszystkich organów nadzorczych (por. art. 60 ust. 6)³⁸.
115. Ze względu na wspomniane wyżej konstytucyjne wymogi dotyczące decyzji prawnej w rozumieniu prawa Unii, a także w kontekście znaczenia i celu procedury współpracy, wydaje się konieczne, aby projekt decyzji w rozumieniu art. 60 ust. 3 zdanie drugie odpowiadał pod względem formy i treści

³⁷ Zob. również: motyw 129, ostatnie zdanie.

³⁸ Na tym etapie należy wyjaśnić, czy decyzja zostanie przygotowana na podstawie art. 60 ust. 7, 8 lub 9. Zob. pkt 227.

decyzji, którą właściwy organ nadzorczy ma przyjąć w konkretnej sprawie. W związku z tym EROD uważa, że pojęcie „projekt” odnosi się wyłącznie do tymczasowego charakteru wynikającego z wymogu obowiązkowego udziału, o którym mowa w art. 60 ust. 3 zdanie drugie.

116. W przypadkach, gdy skargi wycofuje się po wszczęciu procedury przewidzianej w art. 60 lub gdy zgodnie z prawem krajowym nie wydano żadnej istotnej (ostatecznej) decyzji, projekt decyzji należy odpowiednio zmodyfikować w celu przedstawienia ustaleń zgodnie z pkt 113 powyżej. Oznacza to, że projekt decyzji musi w każdym przypadku wskazywać zamiar zamknięcia sprawy przez wiodący organ nadzorczy oraz odpowiednie uzasadnienie, które co najmniej umożliwi innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, obronę sprawy w ramach ich jurysdykcji.
117. Ponadto EROD zwraca uwagę, że istniejące obowiązki informowania w ramach procedury współpracy w zasadzie nie mają wpływu na formę i treść projektu decyzji. Na wszystkich etapach procedury należy stale zapewniać przejrzystość, ale nie wpływa to na potrzebę odpowiedniego opisu sprawy i oceny prawnej w ramach samego projektu decyzji.
118. Z systemu współpracy opracowanego przez prawodawcę wynika, że do osiągnięcia porozumienia w sprawie wszystkich istotnych kwestii dotyczących danej sprawy właściwe organy nadzorcze powinny dążyć na wcześniejszym etapie poprzez stałą wymianę informacji. W związku z tym EROD chce podkreślić, że wszystkie zaangażowane organy nadzorcze powinny skupiać się na eliminowaniu wszelkich niedociągnięć w procesie budowania porozumienia, tak aby w efekcie jego osiągnięcia powstał oparty na konsensusie projekt decyzji.
119. Oświadczenia te mają zastosowanie bez uszczerbku dla wszelkich dodatkowych wymogów dotyczących decyzji, które mogą wynikać z odpowiednich przepisów prawa krajowego.

5.2.3 Termin „niezwłocznie” w odniesieniu do przedłożenia projektu decyzji

120. Zgodnie z art. 60 ust. 3 zdanie drugie wiodący organ nadzorczy „niezwłocznie” przedkłada projekt decyzji innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy. Terminowe przedłożenie projektu decyzji zmniejsza również ryzyko związane z ochroną podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą, ponieważ środki naprawcze podjęte w odpowiednim czasie przez organy nadzorcze zapobiegają dalszym naruszeniom.
121. Jeśli chodzi o kwalifikację prawną terminu „niezwłocznie”, zastosowanie ma analiza przeprowadzona w pkt 5.1.1 powyżej. W związku z tym wiodący organ nadzorczy musi szybko rozpocząć tworzenie projektu decyzji, aby przedstawić go innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy; niemniej jednak, biorąc pod uwagę złożoność i różnorodność spraw, czas, w którym wiodący organ nadzorczy musi szybko przedstawić projekt decyzji, może być bardzo różny.
122. Czas potrzebny na przedłożenie projektu decyzji należy ocenić na podstawie obiektywnych kryteriów. Należy wziąć również pod uwagę specyfikę danej sprawy oraz nadrzędny obowiązek współpracy „w celu osiągnięcia porozumienia” określony w art. 60 ust. 1, który w tym przypadku odnosi się do etapu poprzedzającego przedłożenie projektu decyzji.

Przykład 8: Stosunkowo nieskomplikowane postępowanie w sprawie skargi dotyczącej praw osób, których dane dotyczą, którego wynik ma zostać ujawniony innemu organowi nadzorczemu, którego sprawa dotyczy, w ramach stosownych informacji, o których mowa w art. 60 ust. 3 zdanie pierwsze,

powinno umożliwić wiodącemu organowi nadzorczemu przedłożenie projektu decyzji wkrótce po zakończeniu tych postępowań.

W sprawach, w których poczyniono skomplikowane ustalenia i przeprowadzono skomplikowane postępowanie, wiodącemu organowi nadzorczemu można zezwolić na wydłużenie terminu przedłożenia projektu decyzji po zakończeniu postępowań (o czym poinformowano organy nadzorcze, których sprawa dotyczy)³⁹.

123. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej skarżący ma prawo do rozpatrzenia swojej skargi w rozsądnym terminie. W wyroku z 8 maja 2014 r. (C-604/12) TSUE stwierdził, że prawo do dobrej administracji, zapisane w art. 41 karty, odzwierciedla ogólną zasadę prawa Unii. Zasady tej należy również przestrzegać przy wykonywaniu prawa Unii poprzez stosowanie prawa administracyjnego państw członkowskich, jak w przypadku procedury przewidzianej w art. 60 – tym bardziej, że w motywie 129 przypomina się, że uprawnienia organów nadzorczych (takie jak uprawnienia do prowadzenia postępowań wyjaśniających, naprawcze, w tym uprawnienia do nakładania kar) powinny być wykonywane „(...) *sprawiedliwie i w rozsądnym terminie*”. Zatem termin, w którym wiodący organ nadzorczy może przedłożyć projekt decyzji w sprawie opartej na skardze, nie powinien powodować, że rozpatrzenie tej skargi będzie wymagało zbyt długiego czasu.

5.2.4 Termin „należy[t]e uwzględnieni[e] ich uwag”

124. Aby umożliwić wiodącemu organowi nadzorczemu uwzględnienie uwag innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, muszą przedstawić swoje uwagi na jak najwcześniejszym etapie procedury. Uwagi, które mają zostać przedstawione, są więc rozumiane w szerszym kontekście niż tylko jako mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeczności. Art. 60 ust. 3 zdanie drugie rzeczywiście odnosi się do szerszego pojęcia niż tylko uwzględnienie przez wiodący organ nadzorczy mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów (art. 60 ust. 4 i 5), obejmując również komentarze, wyrazy poparcia lub uwagi.
125. EROD uważa, że wiodący organ nadzorczy ma obowiązek należyście uwzględnić uwagi innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, przed przedłożeniem projektu decyzji i po jego przedłożeniu, ponieważ obowiązek dążenia do porozumienia dotyczy całej procedury współpracy i nie wygasa wraz z przedłożeniem projektu decyzji.
126. W tym celu już w projekcie decyzji należy w jak największym stopniu odnieść się do argumentów i uwag przedstawionych przez inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy. W motywie 125 zdanie drugie stwierdza się, że wiodący organ nadzorczy powinien ściśle angażować w proces decyzyjny organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i powinien go z nimi koordynować. Zakres, w jakim jest to konieczne, może się różnić w poszczególnych sprawach.

³⁹ Należy przypomnieć, że EROD uznała potrzebę osiągnięcia konsensusu w sprawie zakresu dochodzeń w poszczególnych sprawach w wytycznych 09/2020 dotyczących mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu (zob. pkt 27): „W procedurach na podstawie skargi lub naruszenia zgłoszonych przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, zakres procedury (tj. te aspekty przetwarzania danych, które stanowią potencjalnie przedmiot naruszenia) powinna określać treść skargi lub zgłoszenia przekazanego przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy: innymi słowy powinno się go definiować na podstawie aspektów, do których odnosi się skarga lub zgłoszenie. W postępowaniach z własnej inicjatywy wiodący organ nadzorczy lub organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, powinny dążyć do konsensusu, jeżeli chodzi o zakres procedury (tj. aspekty przetwarzania danych będącego przedmiotem kontroli) przed formalnym wszczęciem procedury”.

127. Obowiązek wiodącego organu nadzorczego dotyczący należytego uwzględniania uwag innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, podczas przygotowywania projektu decyzji można również wywnioskować z treści art. 60 ust. 3 zdanie drugie w zakresie, w jakim odnosi się on do uwag przedstawionych przed przedłożeniem projektu decyzji. Obowiązek należytego uwzględnienia przez wiodący organ nadzorczy uwag innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, po przedłożeniu projektu decyzji oznacza, że wiodący organ nadzorczy musi uwzględnić nie tylko mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy, lecz również komentarze i uwagi przedstawione w okresie przewidzianym w art. 60 ust. 4 i 5.
128. Obowiązek należytego uwzględniania uwag oznacza, że wiodący organ nadzorczy będzie musiał rozważyć uwagi i argumenty innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, pod względem merytorycznym i z zachowaniem należytej staranności, ponieważ celem procedury współpracy jest podjęcie decyzji na podstawie osiągniętego porozumienia.
129. W ramach najlepszej praktyki wiodący organ nadzorczy powinien reagować na uwagi przedstawione przez wszystkie organy nadzorcze, których sprawa dotyczy. Nadrzędny obowiązek dążenia do osiągnięcia porozumienia wiąże się z nałożeniem obowiązków zarówno na wiodący organ nadzorczy, jak i na inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy. Oznacza to, że wiodący organ nadzorczy jest zobowiązany do uwzględnienia wszystkich uwag. Wiodący organ nadzorczy nie jest jednak zobowiązany do przychylenia się do każdej przedstawionej uwagi. Dzieje się tak zwłaszcza w przypadku sprzecznych uwag innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy.
130. W art. 60 ust. 3 zdanie drugie użyto sformułowania „należytego uwzględnienia” uwag innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, natomiast w motywie 130 zdanie drugie użyto sformułowania „w jak największym stopniu brać pod uwagę”⁴⁰ opinię organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, do którego wniesiono skargę, podczas stosowania środków mających wywołać skutki prawne, w tym nakładania administracyjnych kar pieniężnych. Inne sformułowanie („w jak największym stopniu” zamiast „należyście”) odzwierciedla szczególną rolę organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, do którego wniesiono skargę, i sugeruje, że uwagi tego organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, mają bardziej znaczący wpływ na projekt decyzji. Wynika to z bliskiego związku między organem nadzorczym, którego sprawa dotyczy, a daną sprawą, ponieważ organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, działa jako pojedynczy punkt kontaktowy dla skarżącego, a ponadto organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może być zobowiązany do przyjęcia i obrony decyzji zgodnie z art. 60 ust. 8 i 9.

⁴⁰ W przypadku procedur współpracy, o których mowa w art. 56, w których wiodący organ nadzorczy skorzystał z prawa przysługującego mu na podstawie art. 56 ust. 4 zdanie pierwsze i postanowił zająć się sprawą samodzielnie, w RODO przewidziano jeszcze bardziej znaczące zaangażowanie organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy. W takich przypadkach organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może przedłożyć wiodącemu organowi nadzorczemu projekt decyzji zgodnie z art. 56 ust. 4 zdanie drugie, a wiodący organ nadzorczy jest wyraźnie zobowiązany do uwzględnienia takiego projektu „w jak największym stopniu”. Takie sformułowanie sugeruje wyższy próg, nakładając na wiodący organ nadzorczy jeszcze większe zobowiązanie polegające na uwzględnieniu uwag organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, w porównaniu z „należyt[ym] uwzględnieni[em] ich uwag”.

6 ART. 60 UST. 4 – OCENA SPRZECIWÓW I MOŻLIWOŚCI WSZCZĘCIA PROCEDURY ROZSTRZYGANIA SPORÓW

6.1 Cel przepisu

131. Art. 60 ust. 4 dotyczy okresu następującego bezpośrednio po przedłożeniu projektu decyzji przez wiodący organ nadzorczy. Po przedłożeniu projektu decyzji zaczyna biec czterotygodniowy termin, w którym każdy organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może wnieść sprzeciw wobec projektu decyzji.
132. W ramach poszczególnych przepisów art. 60 art. 60 ust. 4 ma wyjątkową pozycję, ponieważ ustanawia się w nim związek między procedurą współpracy a procedurą spójności. Jeżeli organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, „zgłosi mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw wobec projektu decyzji, wiodący organ nadzorczy – jeżeli nie przychylił się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu lub sądzi, że sprzeciw nie ma znaczenia dla sprawy lub nie jest uzasadniony – przekazuje sprawę w ramach mechanizmu spójności, o którym mowa w art. 63”. Zasluguje to na szczególną uwagę ze względu na fakt, że w tym scenariuszu nie udało się zrealizować celu, jakim jest osiągnięcie porozumienia między organami nadzorczymi, co jest zasadniczą kwestią w ramach procedury współpracy.
133. EROD przypomina, że osiągnięcie opartego na konsensusie porozumienia dotyczącego wyniku sprawy jest ostatecznym celem całej procedury ustanowionej w art. 60 oraz że osiągnięcie porozumienia powinno mieć pierwszeństwo w stosunku do wszczęcia procedury rozstrzygania sporów. Obowiązek współpracy dotyczy wszystkich etapów procedury i wszystkich zaangażowanych organów nadzorczych. Jeśli chodzi o art. 60 ust. 4, oznacza to, że zarówno inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, jak i wiodący organ nadzorczy powinny dokładnie przestrzegać wcześniejszych kroków określonych w art. 60 ust. 1 i 3.

6.2 Mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy wniesione przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy

134. Po otrzymaniu wniosku o opinię od wiodącego organu nadzorczego, zgodnie z art. 60 ust. 3, inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogą wnieść mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy w terminie czterech tygodni, ponieważ organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, muszą otrzymać wniosek o opinię „zgodnie z ust. 3”.

6.2.1 Obliczanie terminu

135. Okres czterech tygodni rozpoczyna się po przedłożeniu przez wiodący organ nadzorczy projektu decyzji zgodnie z art. 60 ust. 3 zdanie drugie za pośrednictwem systemu informacji EROD. Termin wnoszenia ewentualnych sprzeciwów oblicza się na podstawie rozporządzenia 1182/71⁴¹. Zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia 1182/71 „okres wyrażony w tygodniach [...] rozpoczyna się na początku pierwszej godziny pierwszego dnia okresu i wygasa wraz z upływem ostatniej godziny dnia ostatniego tygodnia

⁴¹ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów. W art. 40 regulaminu wewnętrznego potwierdzono, że „[w] celu obliczenia okresów i terminów wyrażonych w RODO i w niniejszym regulaminie wewnętrznym stosuje się przepisy rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów”.

[...], który jest takim samym dniem tygodnia lub przypada na tę samą datę, co dzień, w którym okres się rozpoczyna”.

136. Jeśli zdarzenie, od którego rozpoczyna się bieg okresu tygodniowego, ma miejsce na przykład w poniedziałek, okres ten również kończy się w poniedziałek, w tym przypadku z upływem końca poniedziałku (tj. godz. 23:59:59) cztery tygodnie później.
137. Okres ten obejmuje dni ustawowo wolne od pracy, niedziele i soboty, ponieważ w RODO nie wyłączono wyraźnie tych dni⁴². Jeżeli jednak ostatni dzień okresu jest dniem ustawowo wolnym od pracy, niedzielą lub sobotą, okres wygasa wraz z upływem ostatniej godziny następnego dnia roboczego, a zatem termin upływa następnego dnia roboczego⁴³. Biorąc pod uwagę europejski charakter procedury współpracy, przy ustalaniu dni ustawowo wolnych od pracy należy uwzględnić dni ustawowo wolne od pracy publikowane w dzienniku urzędowym instytucji UE⁴⁴. Ponadto należy zastosować strefę czasową siedziby EROD.
138. Aby uniknąć sytuacji, w której data wygaśnięcia przypada na weekend, inicjator (tj. wiodący organ nadzorczy) powinien zapewniać przepływ pracy tylko w dni robocze i dopilnować, by termin nie upływał w jeden z dni ustawowo wolnych od pracy w UE⁴⁵. W duchu współpracy EROD zachęca wiodący organ nadzorczy do rozważenia ewentualnego wpływu wydłużonych okresów dni ustawowo wolnych od pracy przed przedłożeniem projektu decyzji, aby zapewnić innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, jak najwięcej czasu na zareagowanie na projekt decyzji.
139. W trakcie czterotygodniowego okresu organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może wnieść jeden lub więcej sprzeciwów wobec projektu decyzji przedstawionego przez wiodący organ nadzorczy. Ze względu na wymóg wniesienia mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów wobec całego projektu decyzji, organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinien jednak przedstawić swoje sprzeciwy w jednym dokumencie, wyraźnie rozróżniając poszczególne sprzeciwy. Ta najlepsza praktyka ułatwi przeprowadzenie analizy przez wiodący organ nadzorczy, a następnie przez EROD, w przypadku uruchomienia mechanizmu rozstrzygania sporów. Jeżeli po wprowadzeniu sprzeciwu(-ów) do systemu informacji EROD organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, pragnie w jakikolwiek sposób i z jakiegokolwiek powodu zmodyfikować dokument przedstawiający sprzeciwy, nadal jest to możliwe, o ile mieści się w terminie przewidzianym w art. 60 ust. 4. W związku z tym organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinien usunąć poprzednią wersję sprzeciwu(-ów) i załadować nową do systemu informacji EROD⁴⁶, tak aby wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, miały zawsze dostęp do zaktualizowanego tekstu sprzeciwu(-ów).

6.2.2 Mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy

140. Jednym z kluczowych elementów na tym etapie procedury współpracy jest wspólne rozumienie pojęcia „mające znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw”. W art. 4 pkt 24 zdefiniowano „mające

⁴² Art. 3 ust. 3 rozporządzenia 1182/71.

⁴³ Art. 3 ust. 4 rozporządzenia 1182/71.

⁴⁴ Co roku aktualizowany decyzją Komisji, zob. rok 2021: Decyzja Komisji z dnia 2 marca 2020 r. w sprawie dni wolnych od pracy w 2021 r. 2020/C 69/05 (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A32020D0303%2801%29>); z wyjątkiem świąt państwowych Belgii i Luksemburga.

⁴⁵ Ponieważ w systemie informacji EROD nie istnieje obecnie możliwość automatycznego przedłużenia terminu.

⁴⁶ System informacji EROD automatycznie powiadomi wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, o nowym dodatku.

znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw” jako sprzeciw wobec projektu decyzji dotyczącej tego, czy doszło do naruszenia tego rozporządzenia lub czy planowane działanie wobec administratora lub podmiotu przetwarzającego jest zgodne z tym rozporządzeniem, który to sprzeciw musi jasno wskazywać wagę wynikającego z projektu decyzji ryzyka naruszenia podstawowych praw lub wolności osób, których dane dotyczą, oraz gdy ma to zastosowanie – wagę ryzyka zakłócenia swobodnego przepływu danych osobowych w Unii.

141. Prawodawca Unii zasugerował zatem (koniec motywu 124), aby EROD wydała wytyczne dotyczące tego, czym jest mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw. Poniższe punkty zawierają zatem jedynie wyjaśnienia, które są istotne dla procedury przewidzianej w art. 60 i których nie zawarto jeszcze w wytycznych 09/2020.
142. Prawo do wniesienia sprzeciwu na podstawie art. 60 ust. 4 przysługuje każdemu organowi nadzorczemu, którego sprawa dotyczy, indywidualnie i niezależnie. Nie jest zatem uzależnione od tego, czy inny organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, wniósł już sprzeciw w tej samej sprawie. Jeżeli organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, wnosi sprzeciw na podstawie kilku pozycji, każda z nich musi osobno spełniać wymogi dotyczące mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu, o którym mowa w art. 4 pkt 24⁴⁷. W związku z tym samo zatwierdzenie mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu wniesionego przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, lub powołanie się na taki sprzeciw nie stanowi samo w sobie mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu. W tym kontekście, ze względu na pewność prawa, a także jasność i wiarygodność procedury wnoszenia sprzeciwu, EROD zaleca, aby każdy organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, zgłaszał swój własny i kompletny (formalny) sprzeciw wiodącemu organowi nadzorczemu, nawet jeżeli jeden organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, chce się przychylić do sprzeciwu innego organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy⁴⁸.
143. Aby osiągnąć próg określony w art. 4 pkt 24, zgłoszenie dokonane przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinno co do zasady wyraźnie wymieniać każdy element tej definicji prawnej w odniesieniu do każdego konkretnego sprzeciwu. W ramach dobrej praktyki sprzeciw w miarę możliwości może zawierać również proponowane nowe brzmienie do rozważenia przez wiodący organ nadzorczy, które to brzmienie, zdaniem organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, pozwala wyeliminować domniemane niedociągnięcia w projekcie decyzji.

⁴⁷ Wytyczne 09/2020 dotyczące mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu na podstawie rozporządzenia 2016/679, dokument dostępny na stronie internetowej https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/guidelines/guidelines-092020-relevant-and-reasoned-objection-under_pl

⁴⁸ Zgodnie z wytycznymi 09/2020 dotyczącymi mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu na podstawie rozporządzenia 2016/679 powołanie się na inny sprzeciw nie może być postrzegane jako spełnienie wymogu określonego w art. 4 pkt 24. W pkt 7 wytycznych wyjaśniono, że „(...) zgłoszenie dokonane przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinno co do zasady wyraźnie wymieniać każdy element definicji w odniesieniu do każdego konkretnego sprzeciwu”. Ponadto w pkt 8 wytycznych stwierdzono, że „[n]orma, jaką stanowi »mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw«, opiera się na założeniu, że wiodący organ nadzorczy przestrzega obowiązku w zakresie wymiany wszelkich stosownych informacji, umożliwiając organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, dogłębne zrozumienie sprawy, a co za tym idzie – zgłoszenie solidnego i dobrze uzasadnionego sprzeciwu”.

144. Zgodnie z wymogami art. 60 ust. 12 organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, zgłaszają sprzeciw drogą elektroniczną w standardowym formacie. Do tych celów wykorzystuje się system informacji EROD.

145. Zwyczajna „uwaga” wyrażona przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, w odniesieniu do projektu decyzji nie jest równoznaczna ze sprzeciwem w rozumieniu art. 4 pkt 24. Istnienie uwag nie powoduje zatem obowiązku wszczęcia procedury przewidzianej w art. 65 ust. 1 lit. a), jeżeli wiodący organ nadzorczy postanowi nie nadawać mocy prawnej danej uwadze⁴⁹.

6.2.3 Ocena sprzeciwów wobec projektu przedłożonego na podstawie art. 60 ust. 4

146. Wiodący organ nadzorczy powinien wykorzystać wszelkie możliwe środki w celu wymiany informacji z innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, na temat kwestii poruszonych w mającym znaczenie dla sprawy i uzasadnionym sprzeciwie. EROD przypomina, że projekt decyzji wiodącego organu nadzorczego powinien być przede wszystkim zrozumiały. Niemniej jednak w odpowiedzi na sprzeciw wiodący organ nadzorczy powinien, również w ramach dobrej praktyki, przedstawić organowi nadzorczemu, którego sprawa dotyczy, wyjaśnienie, dlaczego w projekcie decyzji przyjęto określone stanowisko, a także zapewnić organowi nadzorczemu, którego sprawa dotyczy, możliwość dalszego wyjaśnienia swoich sprzeciwów bez zbędnej zwłoki. Wiodący organ nadzorczy może również podjąć inicjatywę zorganizowania spotkań lub w inny sposób skorzystać z nieformalnych konsultacji, aby zapewnić, by uzasadnienie przedstawione przez odpowiednie organy było zrozumiałe.

147. W następstwie tej dalszej współpracy po wniesieniu sprzeciwu organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może rozważyć, czy odpowiedź wiodącego organu nadzorczego odpowiednio uwzględnia jego obawy, a jeżeli tak, to organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może rozważyć wycofanie swojego sprzeciwu⁵⁰. Może to mieć miejsce zwłaszcza wtedy, gdy zgodnie z wyjaśnieniami wiodącego organu nadzorczego sprzeczne poglądy mają charakter marginalny, jeśli chodzi o zagrożenia dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą.

148. Jeżeli organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, zdecyduje się wycofać swój sprzeciw, powinien zawsze wyraźnie wskazać sprzeciw, który zamierza wycofać, oraz wyraźnie zaznaczyć, że chce wycofać ten sprzeciw. Wycofanie sprzeciwu może nastąpić w okresie czterech tygodni lub – w przypadku zmienionego projektu decyzji – dwóch tygodni po przedłożeniu projektu decyzji; w takim przypadku wycofanie powinno nastąpić w ramach tego samego powiadomienia w systemie informacji EROD, w którym zgłoszono sprzeciw. Wycofanie może nastąpić również po upływie tego okresu⁵¹. Wiodący organ nadzorczy powinien dopilnować, by udokumentowano, kiedy takie wycofanie miało miejsce, i bez zbędnej zwłoki powiadomić o nim inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, za pośrednictwem systemu informacji EROD, ponieważ informacje te należy rozumieć jako stosowne informacje, o których mowa w art. 60 ust. 1.

⁴⁹ Zob. pkt 17 wytycznych EROD 03/2021 dotyczących stosowania art. 65 ust. 1 lit. a) RODO (wersja do konsultacji publicznych).

⁵⁰ Po upływie okresu postępowania organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może rozważyć niewnoszenie ponownego sprzeciwu, jeżeli projekt decyzji ma zostać zmieniony.

⁵¹ Jak przewidziano w pkt 27 wytycznych EROD 03/2021 dotyczących stosowania art. 65 ust. 1 lit. a) RODO, organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może wycofać swój sprzeciw nawet po wszczęciu procedury przewidzianej w art. 65 ust. 1 lit. a).

149. Jeżeli sprzeciwy wnoszone przez różne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, są sprzeczne w odniesieniu do oceny konkretnej kwestii⁵², wiodący organ nadzorczy powinien wskazać, do których sprzeciwów zamierza się odnieść oraz w jakim zakresie i w jaki sposób zamierza się do nich odnieść. Z drugiej strony inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, powinny dokładnie rozważyć, czy wycofanie sprzeciwu jest właściwe w świetle opinii wyrażonych przez wiodący organ nadzorczy lub inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy⁵³. Należy pamiętać, że nadrzędnym celem art. 60 jest podejmowanie decyzji w drodze konsensusu, na tyle, na ile jest to możliwe. Cel ten dotyczy zarówno wiodącego organu nadzorczego, jak i innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy.

6.3 Przekazanie sprawy Radzie

150. W art. 60 ust. 4 przewidziano dwa alternatywne warunki, z których każdy nakłada na wiodący organ nadzorczy obowiązek zwrócenia się do Rady o wydanie decyzji:

- Wiodący organ nadzorczy sądzi, że sprzeciw nie ma znaczenia dla sprawy lub nie jest uzasadniony.
- Wiodący organ nadzorczy nie przychyli się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu.

151. W pierwszej sytuacji wiodący organ nadzorczy sądzi, że sprzeciw wniesiony przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, nie spełnia wszystkich wymogów określonych w art. 4 pkt 24, tzn. sądzi, że sprzeciw nie ma znaczenia dla sprawy lub nie jest uzasadniony, lub oba te warunki są spełnione jednocześnie, jeśli chodzi o to, czy doszło do naruszenia RODO lub czy planowane działanie wobec administratora albo podmiotu przetwarzającego jest zgodne z RODO. W drugiej sytuacji wiodący organ nadzorczy uznaje sprzeciwy za mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione, ale nie zamierza się do nich przychylić.

152. „Sprawa”, która ma zostać przekazana Radzie dotyczy wyłącznie sprzeciwów, do których wiodący organ nadzorczy nie zamierza się przychylić lub które zdaniem wiodącego organu nadzorczego nie osiągają progu określonego w art. 4 pkt 24. W związku z tym kwestie, które nie są przedmiotem sporu, nie powinny być rozpatrywane w ramach procedury rozstrzygania sporów przewidzianej w art. 65 ust. 1 lit. a).

153. Choć w art. 60 ust. 4 nie przewidziano wyraźnego terminu na przekazanie sprawy, fakt, że wciąż nie wydano decyzji, co potęguje zagrożenia dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą, powinien skutkować wprowadzeniem wymogu jak najszybszego przekazania sprawy, stosownie do konkretnego przypadku⁵⁴.

154. Z drugiej strony w sytuacjach, w których wiodący organ nadzorczy chce przychylić się do niektórych sprzeciwów, ale nie chce się przychylić do innych sprzeciwów lub nie uważa ich za mające znaczenie dla sprawy lub uzasadnione, wiodący organ nadzorczy powinien przedłożyć poprawiony projekt w ramach procedury, o której mowa w art. 60 ust. 5, zgodnie z poniższą sekcją. Wiodący organ nadzorczy powinien jasno wskazać, w drodze nieformalnej wymiany informacji, do którego sprzeciwu

⁵² Stała wymiana informacji między zaangażowanymi organami nadzorczymi może zapobiec takim sytuacjom.

⁵³ Organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, powinny pamiętać, że w razie konieczności rozstrzygnięcia sporu EROD podejmie decyzję na podstawie głosowania większością (kwalifikowaną).

⁵⁴ Zob. motyw 129 zdanie czwarte i piąte.

zamierza się przychylić w zmienionym projekcie decyzji i w jaki sposób zamierza to zrobić. Ponadto wiodący organ nadzorczy powinien wyraźnie wskazać, które sprzeciwy wskazano jako przedmiot ewentualnej późniejszej procedury rozstrzygania sporów, o której mowa w art. 65 ust. 1 lit. a)⁵⁵.

155. Z uwagi na fakt, że zmieniony projekt decyzji stanowi jednak nowy instrument, inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, jeśli chcą podtrzymać swoje wcześniej zgłoszone sprzeciwy, będą musiały potwierdzić swoje stanowisko poprzez (ponowne) wniesienie sprzeciwów po udostępnieniu zmienionego projektu decyzji. EROD uważa, że należy przyjąć taki tryb postępowania, ponieważ umożliwi on skorzystanie z procedury rozstrzygania sporów tylko w przypadku sprzeciwów, które pozostają nierozstrzygnięte mimo działań podjętych przez wszystkie strony w celu znalezienia kompromisowego rozwiązania.

7 ART. 60 UST. 5 – ZMIENIONY PROJEKT DECYZJI

7.1 Przekazanie sprawy innym organom nadzorczy, których sprawa dotyczy

7.1.1 Sprzeciwy, do których wiodący organ nadzorczy zamierza się przychylić

156. Art. 60 ust. 5 zdanie pierwsze zapewnia wiodącemu organowi nadzorczemu możliwość przychylenia się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu. Należy zauważyć, że przychylenie się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu oznacza przychylenie się do takiego sprzeciwu w jego obecnym kształcie, ponieważ wiodący organ nadzorczy uznał przedmiotowy sprzeciw za mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony i zgodził się z uzasadnieniem.
157. Nacisk kładzie się na „zamiar” przychylenia się do sprzeciwu. O tym, że wiodący organ nadzorczy zamierza przychylić się do sprzeciwu świadczy fakt, że wiodący organ nadzorczy przedkłada zmieniony projekt decyzji. To, w jakim stopniu zmieniony projekt decyzji przychyli się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu wniesionego w całości przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, jest między innymi przedmiotem procedury uregulowanej w art. 60 ust. 5 zdanie drugie (zob. poniżej, sekcja 7.2), a w przypadku sporów – w art. 65 ust. 1 lit. a).
158. Należy również przypomnieć, że próg określony przez prawodawcę Unii w definicji mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu, o którym mowa w art. 4 pkt 24 należy osiągnąć również w świetle sposobu, w jaki mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw ma być zinterpretowany przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, jak określono w wytycznych 09/2020⁵⁶. Ma to wpływ na ocenę mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu wniesionego przez wiodący organ nadzorczy. Nie ulega jednak wątpliwości, że zamiar zastosowania mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu jest zgodny z celem porozumienia leżącym u podstaw całej procedury przewidzianej w art. 60. Celem zmiany powinno być całkowite wyeliminowanie wynikającego z pierwotnego projektu decyzji ryzyka naruszenia praw podstawowych i wolności osób, których dane dotyczą, oraz gdy ma to zastosowanie – swobodnego przepływu danych osobowych w Unii, które wskazano w sprzeciwie.

⁵⁵ Zob. również wytyczne EROD 03/2021 dotyczące stosowania art. 65 ust. 1 lit. a) RODO.

⁵⁶ Więcej informacji szczegółowych można znaleźć w wytycznych EROD 09/2020 dotyczących mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu, pkt 6–8.

159. EROD przypomina, że wiodący organ nadzorczy powinien wykorzystać wszelkie możliwe środki w celu wymiany informacji z innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy na temat kwestii poruszonych w mającym znaczenie dla sprawy i uzasadnionym sprzeciwie. Wiodący organ nadzorczy może podjąć inicjatywę zorganizowania spotkania lub w inny sposób skorzystać z nieformalnych konsultacji w celu zapewnienia, aby uzasadnienie przedstawione przez odpowiednie organy było zrozumiałe⁵⁷. W każdym razie wymiana ta powinna doprowadzić do sytuacji, w której treść zmienionego projektu decyzji nie będzie zaskoczeniem dla innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, ponieważ powinna być ona wynikiem lojalnej współpracy.

7.1.2 Obowiązek przedłożenia zmienionego projektu decyzji

160. Wiodący organ nadzorczy jest zobowiązany przedłożyć zmieniony projekt decyzji, jeśli zamierza zastosować się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu, tj. zgodnie z RODO nie istnieje żadna inna możliwość, co zostało wyjaśnione poprzez użycie formy wyrażającej powinność („shall”) z czasownikiem „przedłożyć”. Alternatywą dla przedłożenia zmienionego projektu decyzji może być wyłącznie przekazanie sprawy w ramach mechanizmu spójności na podstawie art. 60 ust. 4 zdanie ostatnie.

161. Należy zauważyć, że tylko mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw, do którego wiodący organ nadzorczy zamierza się przychylić, powoduje powstanie obowiązku i możliwości przedłożenia przez wiodący organ nadzorczy zmienionego projektu decyzji zgodnie z RODO. W art. 60 ust. 5 zdanie pierwsze (a także art. 60 ust. 4) mowa jedynie o „mającym znaczenie dla sprawy i uzasadnionym sprzeciwie” wniesionym przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy – szczególnie w przeciwieństwie do art. 60 ust. 3, gdzie mowa jest o „uwagach” innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy⁵⁸.

162. W związku z tym fakt, że w ciągu czterech tygodni wspomnianych w art. 60 ust. 4 organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, przekazały wiodącemu organowi nadzorczemu komentarze, uwagi, spostrzeżenia, które nie zostały jasno i jednoznacznie uznane za mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw, nie pociąga za sobą obowiązku ani możliwości przedłożenia przez wiodący organ nadzorczy zmienionego projektu decyzji. W tym kontekście należy przypomnieć, że zarówno wiodący organ nadzorczy, jak i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, są związane projektem decyzji, jeśli nie zostaną dokonane żadne zgłoszenia sprzeciwu w terminie, o którym mowa w ust. 4 i 5” zgodnie z art. 60 ust. 6. Oznacza to, że wiodący organ nadzorczy wydaje zmieniony projekt decyzji, jeżeli w terminie czterech tygodni, o którym mowa w art. 60 ust. 4, organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, nie dokona żadnych formalnych zgłoszeń sprzeciwu za pośrednictwem systemu informacji EROD (więcej szczegółowych informacji można znaleźć w sekcji 8)⁵⁹.

163. Jeżeli wiodący organ nadzorczy uzna jednak za konieczne dostosowanie projektu decyzji przedłożonego zgodnie z art. 60 ust. 4 ze względu na czynniki lub względy, które wystąpiły w okresie czterech tygodni, w tym komentarze lub uwagi przedstawione przez inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, lub dalsze zgłoszenia dokonane przez administratora/podmiot przetwarzający,

⁵⁷ Zob. także pkt 146 i nast.

⁵⁸ Zob. powyżej w sekcji 5.2.4 dotyczącej „należytego uwzględniania”.

⁵⁹ Uwagi sygnalizujące błędy redakcyjne i literówki można jednak uwzględnić, aby uniknąć istotnych błędów w ostatecznej decyzji.

wiodący organ nadzorczy powinien wycofać swój projekt decyzji przed upływem okresu czterech tygodni i przedłożyć nowy projekt decyzji innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy. Wiodący organ nadzorczy powinien przy tym zachować równowagę między znaczeniem czynników lub względów o charakterze rozstrzygającym z jednej strony, a koniecznością zapewnienia użyteczności procedury współpracy z drugiej strony⁶⁰. W każdym przypadku wiodący organ nadzorczy powinien wyjaśnić wszystkim organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, dlaczego wycofuje swój projekt decyzji, podając konkretne czynniki lub aspekty, które skłaniają go do podjęcia takiego kroku. Nowy czterotygodniowy okres rozpocznie się po przedłożeniu nowego projektu decyzji. Jak już wspomniano, opcja ta zostaje zablokowana po upływie wspomnianego terminu w przypadku braku uzasadnionych i mających znaczenie dla sprawy sprzeciwów, a pierwotny projekt decyzji staje się wiążący dla wiodącego organu nadzorczego i innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy.

164. W związku z powyższym ważne jest, aby wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy konsultowały się ze sobą w sprawie interpretacji zastrzeżeń oraz sposobu, w jaki zamierza się do nich zastosować.

165. Jeśli chodzi o sposób przedłożenia zmienionego projektu decyzji, zastosowanie mają takie same względy jak w przypadku przedkładania projektu decyzji przez wiodący organ nadzorczy⁶¹. Jasny znacznik czasu (data, godzina) przedłożenia stanowi punkt wyjścia dla dwutygodniowego okresu, o którym mowa w art. 60 ust. 5 zdanie drugie, w związku z czym zmieniony projekt decyzji można przedłożyć wyłącznie za pośrednictwem systemu informacji EROD.

7.1.3 Przedłożenie zmienionego projektu decyzji

166. Jeśli chodzi o treść wniosku, zastosowanie mają rozważania przedstawione w odniesieniu do treści projektu decyzji⁶². Krótko mówiąc, wiodący organ nadzorczy jest zobowiązany jedynie do przedłożenia zmienionego projektu decyzji jako takiego. Rozważania dotyczące projektu decyzji i konieczności zapewnienia zgodności z prawem do bycia wysłuchanym⁶³ mają odpowiednie zastosowanie również do zmienionego projektu decyzji, w związku z czym wiodący organ nadzorczy powinien upewnić się, że zmieniony projekt decyzji zawiera odniesienia do kroków podjętych w celu zapewnienia takiej zgodności i jest zrozumiały pod względem zmian wprowadzonych w następstwie mającego znaczenie i uzasadnionego sprzeciwu oraz przyczyn leżących u jego podstaw⁶⁴.

167. W art. 60 ust. 5 zdanie pierwsze nie ustalono żadnego konkretnego terminu na przedłożenie przez wiodący organ nadzorczy zmienionego projektu decyzji. Jest to jeden z przypadków, w których RODO zezwala organom nadzorczym na elastyczność, również po to, aby ułatwić osiągnięcie porozumienia. Nadal jednak obowiązuje zasada dobrej administracji, w tym zasada rozsądnych ram czasowych i ekonomii procesowej. Ponadto wiodący organ nadzorczy powinien wziąć pod uwagę w tym zakresie następujące elementy:

- fakt, że zmieniony projekt decyzji podlega krótszemu okresowi oceny (dwa tygodnie) w porównaniu z projektem decyzji;

⁶⁰ Zob. uwagi dotyczące na przykład rozsądnego czasu rozpatrywania skarg, o którym mowa w motywie 129.

⁶¹ Zob. powyżej w sekcji 5.2.3 dotyczącej art. 60 ust. 3 zdanie drugie o przedkładaniu projektu decyzji/terminie.

⁶² Zob. powyższa sekcja 5.2.2 określająca termin projektu decyzji.

⁶³ Zob. powyżej pkt 105

⁶⁴ Zob. także pkt 159 dotyczący nieformalnej wymiany informacji przed przedłożeniem zmienionego projektu decyzji.

- odniesienie do „niezwłocznego” przedłożenia projektu decyzji na podstawie art. 60 ust. 3;
- rozważania przedstawione w sekcji 5.2.4 dotyczące art. 60 ust. 3 zdanie drugie na temat konieczności wzięcia pod uwagę w tym względzie złożonego charakteru danej sprawy, a w szczególności liczby i charakteru mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów wniesionych do wiodącego organu nadzorczego;
- bardziej ogólnie – zobowiązanie wszystkich organów nadzorczych do uczciwej współpracy w duchu wzajemnego zaufania.

168. Wszystkie powyższe kwestie wskazują na potrzebę zapewnienia przez wiodący organ nadzorczy, aby czas między otrzymaniem mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów na podstawie art. 60 ust. 3 i przedłożeniem zmienionego projektu decyzji był jak najkrótszy i odpowiedni do kontekstu procedury prowadzonej w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy. Pozostaje to bez uszczerbku dla działań podejmowanych w celu osiągnięcia porozumienia oraz dla ewentualnego obowiązku zapewnienia przez wiodący organ nadzorczy prawa do bycia wysłuchanym ponownie – zgodnie z prawem krajowym – w związku z przewidywanymi poprawkami w zmienionym projekcie decyzji, które będą miały nowy wpływ na prawa administratora lub podmiotu przetwarzającego.

7.1.4 Uwagi innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy

169. Celem przedłożenia przez wiodący organ nadzorczy zmienionego projektu decyzji jest umożliwienie wszystkim zaangażowanym organom nadzorczym osiągnięcia porozumienia i uzyskanie opinii na temat wniosku dotyczącego zmienionego projektu decyzji. W związku z tym należy zauważyć, że celem art. 60 ust. 5 jest umożliwienie organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, wyrażenia opinii na temat wszelkich zmian i poprawek wprowadzonych do tekstu pierwotnego projektu decyzji, który początkowo został przekazany przez wiodący organ nadzorczy zgodnie z art. 60 ust. 4. Sformułowanie „w celu uzyskania ich opinii” zawarte w art. 60 ust. 5 zdanie pierwsze odzwierciedla pod tym względem sformułowanie art. 60 ust. 3 zdanie drugie (zob. sekcja powyżej 5.2.1).
170. Oznacza to, że – podobnie jak w przypadku projektu decyzji – przedłożenie zmienionego projektu decyzji należy poprzedzić wymianą informacji między wiodącym organem nadzorczym a wszystkimi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, w celu podzielenia się nowymi wnioskami, do jakich doszedł wiodący organ nadzorczy w świetle mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów, do których zamierza się przychylić, wraz z odpowiednią argumentacją, aby uzyskać opinie innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy⁶⁵. Jest to szczególnie wskazane w przypadku gdy mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy dotyczą szeregu kwestii w danej sprawie, tak że zakres i szczegółowość wymiany może się różnić w zależności od sprawy. Przykładowo wiodący organ nadzorczy może – w stosownych przypadkach – udostępnić wstępny zmieniony projekt decyzji przed wydaniem formalnego zmienionego projektu decyzji.
171. To z kolei umożliwi innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, zasygnalizowanie pozostałych kwestii lub pytań, którymi wiodący organ nadzorczy może chcieć się zająć na tym etapie, również w celu osiągnięcia porozumienia przed formalnym przedłożeniem zmienionego projektu decyzji. W szczególności inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, powinny wyraźnie wskazać punkty, w odniesieniu do których uważają, że mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy

⁶⁵ W takiej sytuacji wiodący organ nadzorczy powinien również uwzględnić uwagi innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, zgłoszone jako komentarze.

nie zostały w rzeczywistości uwzględnione przez wiodący organ nadzorczy (tj. nie przychylił się on do nich). Ostatecznie ten etap nieformalnych konsultacji ma zapobiec przekształceniu się opinii innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, w mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy do zmienionego projektu decyzji, a tym samym ma zapobiec uruchomieniu kolejnych etapów opisanych w kolejnej sekcji wraz ze wszystkimi odnośnymi skutkami.

7.2 Zmieniony projekt decyzji: procedura oceny

7.2.1 Łączne zastosowanie art. 60 ust. 5 zdanie drugie i procedury wynikającej z art. 60 ust. 4

172. W art. 60 ust. 5 zdanie drugie określono formalną procedurę oceny zmienionego projektu decyzji przez inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy. Procedura ta jest procedurą, o której mowa w art. 60 ust. 4, z tą różnicą, że czas jej trwania jest ograniczony do dwóch tygodni⁶⁶.
173. Należy zauważyć, że w art. 60 ust. 4 i ust. 5 zdanie drugie uregulowano również procedurę, którą ma zastosować wiodący organ nadzorczy w przypadku odrzucenia lub nieprzychylenia się do mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów do zmienionego projektu decyzji, zgłoszonych przez inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, w ciągu dwóch tygodni od jego przedłożenia. Pociąga to za sobą szereg skutków:
174. W obu przypadkach jedynym rezultatem przewidzianym zgodnie z procedurą zawartą w art. 60 ust. 4 jest przekazanie sprawy przez wiodący organ nadzorczy w ramach mechanizmu spójności, tj. do EROD (jak określono w sekcji 6.2.3), w celu przyjęcia wiążącej decyzji rozstrzygającej spór, której wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, są następnie zobowiązane przestrzegać (zgodnie z art. 65 ust. 2 i 6).
175. Jeżeli inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, nie zgłoszą sprzeciwu w dwutygodniowym okresie, o którym mowa w art. 60 ust. 5 zdanie drugie, stosuje się art. 60 ust. 6. Następnie zmieniony projekt decyzji staje się wiążący zarówno dla wiodącego organu nadzorczego, jak i dla innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, ponieważ art. 60 ust. 6 odnosi się do braku złożenia mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów w terminach, o których mowa „w ust. 4 i 5”.
176. A zatem, jeżeli w okresie dwóch tygodni zostaną zgłoszone mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy, a wiodący organ nadzorczy zamierza się do nich przychylić, jedyną alternatywą jest ponowne zastosowanie art. 60 ust. 5 zdanie pierwsze w celu ostatecznego osiągnięcia porozumienia w sprawie (zmienionego) projektu decyzji – zgodnie z art. 60 ust. 6 – który stanie się wówczas wiążący zarówno dla wiodącego organu nadzorczego, jak i innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy.
177. Byłoby to z jednej strony zgodne z dążeniem do osiągnięcia porozumienia, o którym mowa w art. 60 ust. 1, a z drugiej strony zapobiegłoby wykonaniu czynności przewidzianej w art. 65 ust. 1 lit. a), w sytuacji, gdy na tym etapie nie istnieje spór wymagający rozstrzygnięcia. W istocie w motywie 138 preambuły wyraźnie poparto takie podejście, ponieważ przed uruchomieniem mechanizmu spójności należy wyczerpać wszystkie środki w ramach mechanizmu współpracy.

⁶⁶ Zob. sekcja 6.2.1 powyżej dotycząca obliczania terminu.

178. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę wzmocnione procedury współpracy przedstawione w niniejszych wytycznych (np. wymiana stosownych informacji na różnych etapach i nieformalne konsultacje przed przedłożeniem projektu decyzji), taka sytuacja powinna być bardzo wyjątkowa i ograniczona do przypadków, w których mimo wszelkich starań szczególne okoliczności nie pozwoliły wcześniej na osiągnięcie porozumienia.
179. Inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i wiodący organ nadzorczy powinny jednak pamiętać, że w ogólnym rozporządzeniu o ochronie danych przewidziano szybkie działanie i sprawiedliwe wykonywanie uprawnień powierzonych organom nadzorczym w rozsądnym terminie, jak wspomniano w motywie 129. W rzeczywistości można twierdzić, że intencją prawodawcy nie było promowanie ciągłego zmieniania projektów decyzji. Z tego powodu ewentualne przedłożenie nowych, zmienionych projektów decyzji powinno mieć charakter nadzwyczajny i niezbędny w danym przypadku do osiągnięcia ostatecznego porozumienia.
180. Uznając, że dążenie do osiągnięcia porozumienia – określone jako nadrzędny cel procedury współpracy w art. 60 ust. 1 – nie pociąga za sobą obowiązku osiągnięcia porozumienia za wszelką cenę, w przypadku gdy wiodący organ nadzorczy świadomie zamierza przychylić się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu i w ten sposób osiągnąć ten cel, powinno to być możliwe dzięki przedłożeniu (ponownie) zmienionego projektu decyzji.
181. Jeżeli wiodący organ nadzorczy uzna, że osiągnięcie porozumienia jest niemożliwe, ponieważ nie istnieje żadna merytoryczna zbieżność między wiodącym organem nadzorczym a innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, albo z powodu sprzecznych uwag organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, albo dlatego, że niektóre kwestie prawne pozostają nierozstrzygnięte, wiodący organ nadzorczy jest wtedy zobowiązany na podstawie art. 60 ust. 5 zdanie drugie do natychmiastowego zastosowania procedury przewidzianej w art. 60 ust. 4, a w konsekwencji do przekazania sprawy do EROD w celu przeprowadzenia procedury rozstrzygania sporów zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a).

7.2.2 Ograniczenia nałożone na inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, w zakresie zgłaszania mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów do zmienionego projektu decyzji

182. Kolejna kwestia, którą należy rozważyć, dotyczy zakresu „procedury, o której mowa w ust. 4” stosowanej w kontekście art. 60 ust. 5 zdanie drugie. Odnosi się to w szczególności do tego, czy określone ograniczenia prawne dotyczą organów nadzorczych, których sprawa dotyczy albo zakresu mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu wobec zmienionego projektu decyzji wydanego przez wiodący organ nadzorczy.
183. Należy przypomnieć, że wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, są związane (zmienionym) projektem decyzji na podstawie art. 60 ust. 6 tylko wtedy, gdy nie dokonano zgłoszeń sprzeciwów wobec (zmienionego) projektu decyzji. W przeciwnym razie – tzn. jeśli rzeczywiście zgłoszono mające znaczenie dla sprawy i uzasadnione sprzeciwy dotyczące projektu decyzji zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 60 ust. 4 – projekt decyzji nie jest wiążący dla żadnego organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy; ponadto zmieniony projekt decyzji przedłożony przez wiodący organ nadzorczy zgodnie z art. 60 ust. 5 zdanie pierwsze jest innym instrumentem prawnym niż projekt decyzji, o którym mowa w art. 60 ust. 4. W związku z tym organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może wnieść mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw wobec zmienionego

projektu decyzji, nawet jeśli nie zgłosił on żadnego sprzeciwu dotyczącego projektu decyzji w okresie czterech tygodni, o którym mowa w art. 60 ust. 4.

184. Zmiany wprowadzone przez wiodący organ nadzorczy w celu uwzględnienia mających znaczenie dla sprawy i uzasadnionych sprzeciwów mogą rodzić nowe pytania i kwestie, z którymi organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, nie zgadza się w kontekście zmienionego projektu decyzji. Zgodnie z powyższymi wytycznymi w każdym zgłaszanym, mającym znaczenie dla sprawy i uzasadnionym sprzeciwie organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinien „wskazać każdą część projektu decyzji [tu: zmienionego projektu decyzji], którą uznał za wadliwą, błędną lub wykazującą brak niezbędnych elementów, albo poprzez odniesienie do określonych artykułów/ustępów, albo poprzez inne jasne odniesienia”⁶⁷.
185. EROD stanowczo zachęca wiodący organ nadzorczy, aby z wyprzedzeniem informował o zamiarze zmiany projektu decyzji nie tylko organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, który zgłosił sprzeciw, ale także wszystkie inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy. Dzięki temu zmieniony projekt decyzji i przedstawione uzasadnienie nie będą zaskoczeniem dla innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, i pomogą zapobiec ich ewentualnym negatywnym reakcjom na proponowane zmiany.
186. Celem zmienionego projektu decyzji w rozumieniu art. 60 ust. 5 jest dążenie do osiągnięcia porozumienia w kwestiach, co do których wcześniej nie udało się go osiągnąć. W związku z tym organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, nie powinien zgłaszać mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu wobec zmienionego projektu decyzji, jeśli wcześniej nie zgłoszono mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu dotyczącego tej konkretnej kwestii, a wiodący organ nadzorczy nie zmienił projektu decyzji w odniesieniu do tej kwestii.

8 WIĄŻĄCY SKUTEK (ZMIENIONEGO) PROJEKTU DECYZJI

187. W art. 60 ust. 6 opisano ostatni etap procesu podejmowania decyzji w przypadkach, w których nie udało się osiągnąć porozumienia między wiodącym organem nadzorczym a innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy. W tym przypadku o dojściu do porozumienia świadczy brak zgłoszenia sprzeciwu wobec (zmienionego) projektu decyzji, co oznacza, że zastosowanie ma art. 60 ust. 6. Pociąga to za sobą dwa skutki prawne:

- uznaje się, że wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, porozumiały się,
- że są związane decyzją w tym sensie, że proces oceny po wydaniu projektu decyzji dobiegnie końca.

8.1 Uznaje się, że porozumiały się w sprawie projektu decyzji

188. Po pierwsze, art. 60 ust. 6 stanowi, że w przypadku braku sprzeciwu uznaje się, że organy nadzorcze porozumiały się w całości w sprawie (zmienionego) projektu decyzji. Określenie „uznaje się, że porozumiały się” wyjaśnia, że organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, nie muszą wprost zatwierdzać (zmienionego) projektu decyzji. W RODO przewidziano milczące porozumienie i założono,

⁶⁷ Zob. wytyczne EROD 09/2020 dotyczące mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu na podstawie rozporządzenia 2016/679, pkt 7.

że organy nadzorcze doszły do porozumienia w ramach procedury współpracy. Milczące porozumienie odnosi się do treści (zmienionego) projektu decyzji.

8.2 Związanie projektem decyzji

189. Ponieważ uznaje się, że wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, porozumiały się, są one związane treścią (zmienionego) projektu decyzji. Ma to natychmiastowy skutek wiążący dla wszystkich uczestniczących organów nadzorczych. Oznacza to, że wszelkie dalsze działania podejmowane na mocy prawa krajowego, takie jak oddalenie skargi, muszą być ściśle zgodne z zatwierdzonym projektem decyzji.
190. Można wyróżnić dwa różne wymiary wiążącego skutku, tj. w odniesieniu do podmiotów związanych (zmienionym) projektem decyzji (wiodący organ nadzorczy/organy nadzorcze, których sprawa dotyczy) oraz zakresu (zmienionego) projektu decyzji.
191. Po pierwsze, zarówno wiodący organ nadzorczy, jak i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, są związane (zmienionym) projektem decyzji, ponieważ nie zgłoszono ani nie podtrzymano żadnych sprzeciwów. W tym przypadku skutki prawne dotyczące wiążącego skutku są takie, że (zmienionego) projektu decyzji nie można dalej zmieniać ani wycofać⁶⁸. Decyzja, która ma zostać przyjęta przez wiodący organ nadzorczy (art. 60 ust. 7) lub przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy (art. 60 ust. 8), lub wspólnie przez oba organy nadzorcze (art. 60 ust. 9), opiera się na (zmienionym) projekcie decyzji w jego obecnej formie.
192. Decyzja jest wiążąca tylko dla wiodącego organu nadzorczego i innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, które uczestniczyły w procedurze współpracy. Tylko organy nadzorcze, które uczestniczyły w procedurze współpracy (tj. formalnie potwierdziły swoją rolę jako organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, w kontekście procedury przewidzianej w art. 60) i miały możliwość zgłoszenia mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu wobec projektu decyzji, mogą być związane decyzją podjętą w ramach tej procedury. Pozostałe organy nadzorcze nie miały możliwości przedstawienia swoich uwag w ramach procedury współpracy ani zgłoszenia mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu wobec projektu decyzji.
193. W związku z tym, jeśli organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, i do którego wniesiono skargę – która mogłaby podlegać rozpoznaniu w ramach trwającej procedury – zwróci się do wiodącego organu nadzorczego o włączenie swojej sprawy do tej procedury i przystąpienie do procedury współpracy przed przedłożeniem projektu decyzji oraz będzie miał możliwość wniesienia mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu, procedurę będzie można kontynuować, a „nowy” wiodący organ nadzorczy zostanie związany projektem decyzji, o ile spełnione zostaną wymogi określone w art. 60 ust. 6.
194. Jeżeli natomiast wiodący organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, i do którego wniesiono skargę – która mogłaby podlegać rozpoznaniu w ramach trwającej procedury współpracy – przesyła swoją sprawę do wiodącego organu nadzorczego w celu połączenia jej z pozostałymi po upływie terminu określonego w art. 60 ust. 4 lub art. 60 ust. 5 (np. ponieważ do organu nadzorczego wniesiono skargę dotyczącą tego samego naruszenia po upływie terminów), a zatem nie miał możliwości wyrażenia

⁶⁸ W określonych wyjątkowych przypadkach przewidzianych przez prawo takie zmiany lub wycofanie mogą być nadal konieczne; zob. pkt 207.

mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu, ten organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinien bardzo starannie rozważyć, czy w tym celu nie należałoby raczej wszcząć nowej procedury współpracy, ponieważ zwracając się do wiodącego organu nadzorczego o połączenie nowej sprawy w ramach trwającej procedury na tym etapie, ten organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, de facto rezygnuje z możliwości wniesienia sprzeciwu wobec decyzji⁶⁹.

195. EROD uważa, że wiodący organ nadzorczy nie ma zasadniczo obowiązku ciągłego sprawdzania, czy wszystkie potencjalnie właściwe organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i rozpatrujące sprawy, które mogłyby zostać włączone do toczących się procedur, są informowane o trwającej procedurze współpracy.
196. Wiążący skutek, jaki art. 60 ust. 6 nadaje konkretnej decyzji, jest zatem ściśle ograniczony do konkretnej procedury współpracy. Procedura współpracy dotyczy konkretnego zagadnienia i ma na celu osiągnięcie porozumienia w danej sprawie.
197. W związku z tym oprócz wiążącego skutku decyzji, o którym mowa w art. 60 ust. 6, wynik danej procedury współpracy nie może być automatycznie rozszerzany na inne procedury współpracy, mimo ewentualnych podobieństw. Jednak zgodnie z art. 51 ust. 2 każdy organ nadzorczy przyczynia się do spójnego stosowania RODO i w związku z tym wiodący organ nadzorczy może ponownie wykorzystać tekst i wnioski zawarte w projekcie decyzji uzgodnionym w ramach poprzedniej procedury współpracy dotyczącej tego samego lub innego administratora danych i tego samego naruszenia RODO w celu przyspieszenia bieżącej procedury, jeśli uzna, że może to ułatwić osiągnięcie porozumienia również w bieżącej sprawie.
198. EROD uważa, że wiążący skutek konkretnej decyzji na mocy art. 60 ust. 6 nie może obejmować wyjaśnienia abstrakcyjnych kwestii prawnych, które nie są związane z daną sprawą. Organ nadzorczy, który zamierza zwrócić się do EROD o wyjaśnienie abstrakcyjnych kwestii prawnych, powinien zamiast tego rozważyć zastosowanie procedury określonej w art. 64 ust. 2, jeśli pytanie dotyczy kwestii o ogólnym zastosowaniu lub wywołującej skutki w więcej niż jednym państwie członkowskim.

9 ART. 60 UST. 7 – WIODĄCY ORGAN NADZORCZY PRZYJMUJE DECYZJĘ I POWIADAMIA O NIEJ

9.1 Zagadnienia ogólne

199. Art. 60 ust. 7–9 dotyczy poszczególnych scenariuszy po związaniu wiodącego organu nadzorczego i innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, projektem decyzji. Do tych etapów można dojść:
- (i) po zakończeniu procedury określonej w poprzednim rozdziale i osiągnięciu porozumienia albo
 - (ii) po zakończeniu procedury rozstrzygania sporów przez Europejską Radę Ochrony Danych.
200. W wyżej wymienionych ustępach określono:

⁶⁹ Zob. także pkt 22 i nast.

- (i) który organ nadzorczy przyjmuje ostateczną decyzję po zakończeniu poprzednich etapów, oraz
- (ii) który organ nadzorczy powiadamia lub informuje odpowiednio administratora, podmiot przetwarzający i skarżącego.

201. W art. 60 ust. 7 przewidziano procedurę postępowania w przypadku, gdy decyzja skierowana do administratora lub podmiotu przetwarzającego ma zostać przyjęta przez wiodący organ nadzorczy. Art. 60 ust. 8 i 9 ma zastosowanie wyłącznie w sprawach opartych na skargach. W art. 60 ust. 8 uregulowano przypadki, w których decyzja prowadzi do oddalenia lub odrzucenia skargi i powinna zostać przyjęta przez organy nadzorcze, do których wniesiono skargę⁷⁰. Ponadto w art. 60 ust. 9 wyjaśniono procedurę, którą należy stosować w przypadku, gdy niektóre części skargi zostały oddalone lub odrzucone, a organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, podjął odpowiednią decyzję względem skarżącego, podczas gdy inne części zostały rozpatrzone, co doprowadziło do podjęcia przez wiodący organ nadzorczy decyzji względem administratora lub podmiotu przetwarzającego.

202. Ze względu na ten związek wiele pojęć i rozważań związanych z art. 60 ust. 7 będzie miało analogiczne zastosowanie do art. 60 ust. 8 i 9.

9.2 Przyjęcie ostatecznej decyzji przez wiodący organ nadzorczy

203. Art. 60 ust. 7 zdanie pierwsze stanowi, że wiodący organ nadzorczy jest zobowiązany do przyjęcia decyzji. Przyjęcie to polega na:

- wdrożeniu, w drodze decyzji krajowej, porozumienia osiągniętego na podstawie art. 60 ust. 6 albo
- wdrożeniu, w drodze decyzji krajowej, zgodnie z wiążącą decyzją EROD przyjętą na podstawie art. 65 zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 65 ust. 6.

204. W obu przypadkach decyzja krajowa musi nadać pełną moc prawną wiążącemu porozumieniu osiągniętemu na podstawie art. 60 ust. 6 lub wiążącym wytycznym zawartym w decyzji EROD na podstawie art. 65⁷¹.

205. Jednocześnie wiodący organ nadzorczy będzie musiał dostosować format do krajowych przepisów administracyjnych. Ponadto przed przyjęciem decyzji krajowej Komisja będzie mogła wprowadzić zmiany o charakterze czysto redakcyjnym⁷².

206. W art. 60 ust. 7 nie określono konkretnych ram czasowych, w których należy dokonać takiego przyjęcia. Zgodnie z zasadą dobrej administracji, przyjęcie powinno nastąpić jednak jak najszybciej. Jeżeli natomiast punkt ten zostanie osiągnięty w wyniku procedury zgodności, należy przestrzegać terminu jednego miesiąca przewidzianego w art. 65 ust. 6.

⁷⁰ W art. 60 nadano szczególną rolę organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, które otrzymały skargę podlegającą procedurze. Bardziej szczegółowo omówiono to w części dotyczącej art. 60 ust. 8 i art. 60 ust. 9. Aby uniknąć nieporozumień co do terminów „organy nadzorcze” i „inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy”, stosuje się termin „organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę”. Należy zauważyć, że nawet wiodący organ nadzorczy może pełnić rolę organu nadzorczego, do którego wniesiono skargę.

⁷¹ Zob. pkt 114 i pkt 192. Zob. także pkt 50 wytycznych EROD 03/2021 w sprawie stosowania art. 65 ust. 1 lit. a) RODO – wersja do konsultacji publicznych.

⁷² Zob. przypis 58.

207. Mogą jednak zaistnieć wyjątkowe sytuacje, w których przyjęcie decyzji wdrażającej wnioski, do których organy nadzorcze są zobowiązane zgodnie z art. 60 ust. 6, wpłynęłoby na legalność decyzji krajowej. Może to wynikać ze zmiany przepisów lub z orzeczenia TSUE o odmiennej wykładni, do stosowania której zobowiązane są inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i wiodący organ nadzorczy. W takich okolicznościach organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, który dowiedział się o tych nowych okolicznościach, powinien niezwłocznie poinformować wiodący organ nadzorczy i *vice versa*. Następnie wiodący organ nadzorczy powinien poinformować o tym inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i przedstawić im nowy projekt decyzji uwzględniający zmienione okoliczności. Ten nowy projekt decyzji powinien być w możliwie jak najdalej idącym zakresie zgodny z poprzednim projektem decyzji, tak aby wykorzystać już osiągnięte porozumienie.

9.3 Powiadamianie i informowanie

208. Po podjęciu decyzji wiodący organ nadzorczy musi powiadomić o niej adresata/adresatów. W sprawach dotyczących skarg organy nadzorcze, do których wniesiono skargę, muszą poinformować o decyzji także skarżącego/skarżących. Chociaż terminów „powiadamiać” i „informować” nie określono w RODO, mogą być one określone w prawie krajowym. TSUE wyjaśnił jednak, że obowiązek doręczenia jest spełniony, gdy adresat znajduje się w sytuacji, w której może skutecznie dowiedzieć się o istnieniu decyzji i powodach, dla których instytucja zamierza ją uzasadnić⁷³.
209. W związku z powyższym, art. 60 ust. 7–9 wydaje się nadawać terminowi „powiadomić” bardziej formalny wydźwięk, ponieważ używa się go do przekazywania informacji stronie, która może odczuć negatywny wpływ decyzji i w związku z tym może zechcieć ją zaskarżyć⁷⁴.
210. W związku z tym – w przypadku art. 60 ust. 7–9 – powiadamiając adresata o decyzji, organ nadzorczy powinien dostarczyć kompletną kopię decyzji w języku zgodnie z przepisami prawa krajowego. Ponadto państwo członkowskie, w którym powiadomiono o decyzji, będzie państwem członkowskim, w którym można ją zaskarżyć – i jak przedstawiono poniżej – należy podać do wiadomości stron, które zostały jedynie poinformowane, że w tym państwie członkowskim należy wystąpić o wszczęcie postępowania sądowego.
211. W każdym przypadku – w kontekście art. 60 ust. 7 – po doręczeniu decyzji odpowiednio⁷⁵ głównej lub pojedynczej jednostce organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego, wiodący organ nadzorczy informuje o tej decyzji inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i Europejską Radę Ochrony Danych, dołączając informacje określone w kolejnej podsekcji. W tym celu organ nadzorczy powinien skorzystać z procedury doręczenia ostatecznej decyzji zgodnie z art. 60 w ramach systemu informacji EROD.
212. Poza zapewnieniem przejrzystości w stosunku do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, przekazywanie tych informacji Europejskiej Radzie Ochrony Danych jest konieczne, aby umożliwić organom nadzorczym wywiązanie się z obowiązku, który polega na przyczynianiu się do spójnego stosowania RODO, o którym mowa w art. 51 ust. 2. Pozwoli im to uniknąć niespójnego stosowania RODO, gdyby w przyszłości musiały zajmować się podobną sprawą.

⁷³ Zob. też: C-6/72, sprawy połączone T-121/96 i T-151/96, pkt 40, sprawy połączone C-115, 116/81 pkt 13.

⁷⁴ Zob. także pkt 55 wytycznych EROD 03/2021 w sprawie stosowania art. 65 ust. 1 lit. a) RODO, art. 78 i motywy 143 RODO.

⁷⁵ Zob. także sekcja 5.2.2 dotycząca terminu „projekt decyzji” w odniesieniu do wymogów formalnych.

213. Organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, informuje skarżącego o wynikach rozpatrywania skargi zgodnie z przepisami lub praktykami krajowymi. Ponadto organy nadzorcze, do których wniesiono skargę, powinny poinformować skarżących o możliwości skorzystania z sądowego środka ochrony prawnej na mocy art. 77 ust. 2 w państwie członkowskim wiodącego organu nadzorczego, jeżeli decyzja wiodącego organu nadzorczego dotyczy ich w rozumieniu art. 78 ust. 1⁷⁶.

Przykład 9: Po doniesieniu medialnym podającym w wątpliwość zgodność z prawem przetwarzania danych przez HappyCompany, wiele osób składa skargę do lokalnego organu nadzorczego. Po zidentyfikowaniu wiodącego organu nadzorczego decyduje się on na rozpatrzenie skarg, ponieważ dotyczą one tej samej czynności przetwarzania i tego samego naruszenia w ramach jednej dokumentacji sprawy. Po przyjęciu decyzji przez wiodący organ nadzorczy i powiadomieniu administratora każdy z organów nadzorczych, do których wniesiono skargę, informuje skarżących o tej decyzji. W takiej sytuacji organy nadzorcze, do których wniesiono skargę, informują również skarżących, że mają oni prawo do skutecznego skorzystania z sądowego środka ochrony prawnej przed sądem w państwie członkowskim wiodącego organu nadzorczego.

214. Na tym etapie wiodący organ nadzorczy powinien również poinformować administratora lub podmiot przetwarzający o jego obowiązkach wynikających z art. 60 ust. 10 oraz o ewentualnych konsekwencjach nieprzestrzegania tych obowiązków.

9.4 Streszczenie stanu faktycznego i powodów decyzji

215. W przypadku gdy wiodący organ nadzorczy informuje inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i Europejską Radę Ochrony Danych, przedstawia on streszczenie⁷⁷ stanu faktycznego i powodów decyzji. Streszczenie to powinno obejmować kroki formalne, powody, a także treść decyzji.

216. W związku z tym streszczenie powinno zawierać przynajmniej następujące informacje⁷⁸:

- data wydania ostatecznej decyzji;
- wskazanie wiodącego organu nadzorczego i innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy;
- imię i nazwisko lub nazwę administratorów lub podmiotów przetwarzających;
- odnośne wnioski prawne (naruszenie przepisów/nieprzyznanie praw⁷⁹) w odniesieniu do podstawy faktycznej sprawy⁸⁰;
- wynik procedury oraz, w stosownych przypadkach, zastosowane środki naprawcze⁸¹.

217. W zależności od przypadku streszczenie powinno umożliwić każdemu członkowi Europejskiej Rady Ochrony Danych zrozumienie przedmiotu i wniosków zawartych w podjętej decyzji. Zaleca się, aby wiodący organ nadzorczy przekazał również kopię decyzji w języku angielskim. W tym celu należy wykorzystać odpowiednie pola w ramach systemu informacji EROD.

⁷⁶ Organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, powinien być w stanie wskazać właściwy sąd na podstawie przyjętej decyzji przekazanej przez wiodący organ nadzorczy.

⁷⁷ Jest to dokument odrębny od streszczenia decyzji.

⁷⁸ Informacje te zawarto w polach, które należy wypełnić w formularzu „ostatecznej decyzji” w ramach systemu informacji EROD.

⁷⁹ Może to być spowodowane ograniczeniami wynikającymi z art. 23.

⁸⁰ Zob. np. pole „Opis przypadku współpracy” i „Odniesienie prawne do RODO”.

⁸¹ Zob. np. „Rodzaj decyzji”.

10 ART. 60 UST. 8 – ODDALENIE/ODRZUCENIE SKARGI

218. Art. 60 ust. 8 dotyczy sytuacji, w których organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, w tym wiodący organ nadzorczy, zgodziły się oddalić lub odrzucić skargę w całości, lub gdy sprawa została zakończona przez EROD zgodnie z art. 65. Organem nadzorczym, do którego wniesiono skargę, może być wiodący organ nadzorczy albo inny organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy. Nakłada on trzy obowiązki na organ nadzorczy, do którego złożono skargę:

- przyjęcie decyzji,
- doręczenie decyzji skarżącemu,
- oraz poinformowanie administratora.

Należy tego dokonać na zasadzie wyjątku od art. 60 ust. 7.

10.1 Wyjątek od ust. 7

219. W art. 60 ust. 8 wprowadzono wyjątek od sytuacji, w której wiodący organ nadzorczy przyjmuje decyzję i doręcza ją głównej lub pojedynczej jednostce organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego w UE. Ma to zastosowanie wyłącznie w sytuacji, w której skarga została oddalona lub odrzucona w całości.

220. Mimo że zasadniczo w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy administrator lub podmiot przetwarzający komunikują się w sprawie dokonywanego przez nich transgranicznego przetwarzania jedynie z wiodącym organem nadzorczym, w tej konkretnej sytuacji organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, musi poinformować administratora/podmiot przetwarzający o oddaleniu lub odrzuceniu sprawy.

10.2 Termin „oddalenie/odrzućenie”

221. Pojęcia oddalenia i odrzucenia są różnie definiowane na poziomie krajowym, a co za tym idzie – mają także różne implikacje proceduralne/administracyjne. Jednak RODO zawsze odnosi się do dwóch działań – oddalenia lub odrzucenia⁸².

222. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem TSUE treści przepisu prawa Unii, który nie zawiera wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich dla określenia jego znaczenia i zakresu, należy zwykle nadać w całej Unii autonomiczną i jednolitą wykładnię, którą należy ustalić, uwzględniając nie tylko brzmienie, ale również kontekst przepisu i cel danego uregulowania. Wskazują na to względy zarówno jednolitego stosowania prawa Unii, jak i zasady równości⁸³.

223. Jeśli chodzi konkretnie o interpretację tego, co oznacza oddalenie/odrzućenie, można odwołać się do treści art. 60 ust. 9, w którym oddalenie/odrzućenie zostało przeciwstawione decyzji o „reagowaniu” na skargę. Należy zauważyć, że art. 60 ust. 9 odnosi się do przyjęcia przez wiodący organ nadzorczy decyzji „w sprawie części dotyczącej działań względem administratora”, w którym to przypadku decyzja zostanie doręczona przez wiodący organ nadzorczy administratorowi danych/podmiotowi

⁸² Organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, będą wcześniej uzgadniać merytoryczne skutki decyzji. Wdrożenie tych skutków musi odbywać się zgodnie z prawem krajowym, np. poprzez odrzucenie lub oddalenie.

⁸³ Zob. np. sprawa C-617/15, Hummel Holding, pkt 22 oraz cytowane tam orzecznictwo.

przetwarzającemu, podczas gdy odnosi się on do przyjęcia przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, decyzji „w sprawie części dotyczącej oddalenia lub odrzucenia tej skargi”, w którym to przypadku przyjmujący skargę organ nadzorczy powiadamia o niej skarżącego. W związku z tym art. 60 ust. 9 czytany łącznie z art. 60 ust. 8 można interpretować w ten sposób, że oddalenie/odrzucenie skargi w wyniku procedury przewidzianej w art. 60 oznacza, że (część) ostatecznej decyzji, która ma zostać przyjęta, nie zawiera żadnych działań wobec administratora.

224. Z tego punktu widzenia można uznać, że taka decyzja jest niekorzystna dla skarżącego. Potwierdza to proces legislacyjny RODO, w którym zawarto bardziej ogólne odniesienie do decyzji „mających niekorzystny wpływ” na skarżącego⁸⁴. Wyraźne odniesienie do prawa do skorzystania z sądowego środka ochrony prawnej i zwrócenia się do skarżącego (jak przypomniano powyżej, zwłaszcza w ust. 213) również sugeruje, że decyzje niekorzystne dla skarżących powinny należeć do tej kategorii. Jeżeli skarga nie zostanie uwzględniona w ostatecznej decyzji na żadnym szczeblu, a wiodący organ nadzorczy nie podejmie żadnych działań wobec administratora/podmiotu przetwarzającego w ramach tej decyzji, administrator/podmiot przetwarzający nie będzie zainteresowany sądowym środkiem ochrony prawnej w państwie członkowskim swojej głównej jednostki organizacyjnej. Z drugiej strony skarżący będzie miał interes w tym, by kwestionować niekorzystne dla niego decyzje w swoim własnym państwie członkowskim i we własnym języku⁸⁵.
225. W związku z tym decyzję oddalającą lub odrzucającą skargę (lub jej część) należy interpretować jako sytuację, w której wiodący organ nadzorczy przy rozpatrywaniu skargi stwierdził, że roszczenie skarżącego jest bezprzedmiotowe i nie należy podejmować żadnych działań wobec administratora. W takim przypadku skarga musi zostać oddalona lub odrzucona w drodze decyzji podjętej przez organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, w zależności od przypadku⁸⁶.
226. Powiadomienie otrzymane na podstawie art. 60 ust. 8 może zostać wykorzystane przez skarżącego do wykonania prawa skorzystania z sądowego środka ochrony prawnej w stosunku do decyzji przyjętej przez organ nadzorczy. Ponieważ decyzja ta musi zostać przyjęta przez organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, umożliwi to skarżącemu zwrócenie się do właściwego sądu, zgodnie z art. 78 ust. 3 oraz art. 47 Karty praw podstawowych (poprzez zwrócenie się do sądu w państwie członkowskim skarżącego, ponieważ decyzja zostanie przyjęta przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, w tym państwie członkowskim)⁸⁷.

⁸⁴ Zob. <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14788-2014-REV-1/en/pdf> W tej wersji przepis ten brzmiał następująco: „Jeśli wspólnie uzgodniona decyzja dotyczy skargi i na ile jest niekorzystna dla skarżącego, zwłaszcza jeśli skarga została odrzucona, oddalona lub uwzględniona tylko w części, każdy organ nadzorczy, który otrzymał taką skargę, przyjmuje jedną decyzję dotyczącą tej skargi i doręcza ją skarżącemu”, s. 36.

⁸⁵ Zob. także Opinia Rzecznika Generalnego w sprawie C-645/19 Facebook. W pkt 105 opinii stwierdzono: „Te mechanizmy umożliwiające przekazywanie właściwości w przedmiocie podejmowania decyzji oraz, w stosownych przypadkach, umożliwiające wydawanie decyzji »dwupoziomowych« (przez organ wiodący wobec administratora lub podmiotu przetwarzającego i przez organ lokalny wobec skarżącego) zdają się mieć na celu właśnie uniknięcie sytuacji, w której osoby, których dane dotyczą, musiałyby zwiedzić sale sądowe w całej Unii Europejskiej, aby wszcząć postępowanie przeciwko beczynnym organom nadzorczym”.

⁸⁶ Ewentualnie zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, jeśli określają one dokładny zakres oddalenia/odrzucenia.

⁸⁷ Zob. motyw 141: „prawo do skutecznego środka prawnego zgodnie z art. 47 Karty (...) w przypadku częściowego lub całkowitego odrzucenia lub oddalenia skargi przez organ nadzorczy (...)”.

227. Oznacza to, że do celów stosowania art. 60 ust. 8 i 9 oraz art. 60 ust. 7 ostatnie zdanie w przypadku decyzji będącej wynikiem procedury współpracy należy wyraźnie przewidzieć oddalenie lub odrzucenie skargi, bądź działania, które wiodący organ nadzorczy ma podjąć wobec administratora, tak aby wiodący organ nadzorczy i organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogły odpowiednio pokierować późniejszym przyjęciem odpowiednich decyzji krajowych na podstawie art. 60 ust. 8, 9 lub 7.
228. Jeżeli jest to przewidziane w prawie krajowym, organy nadzorcze powinny opierać się na tych definicjach oddalenia/odrzućenia, jak również na krajowych praktykach administracyjnych, które określają przypadek oddalenia/odrzućenia skargi, i odpowiednio postępować w takich przypadkach⁸⁸. W każdym przypadku w projekcie decyzji, przekazanym w sposób wskazany w poprzednich sekcjach, należy zawrzeć jasne uzasadnienie, dlaczego skarga została oddalona/odrzućona zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi.
229. Należy zauważyć, że oddalenie lub odrzucenie na tym etapie różni się od ewentualnego oddalenia lub odrzućenia na etapie weryfikacji procedury dotyczącej skargi. Jak podkreślono w pkt 50, weryfikacja ta poprzedza każde wniesienie skargi do wiodącego organu nadzorczego i jest przeprowadzana przez organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę. W takim przypadku skarga zostałaby oddalona lub odrzućona przed etapem współpracy.
230. Należy również wspomnieć, że może dojść do sytuacji, w której wynik procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy nie wpływa negatywnie na interes osób, których dane dotyczą, ze względu na kroki podjęte przez wiodący organ nadzorczy podczas rozpatrywania skargi. W takich przypadkach kluczowym czynnikiem jest wykazanie usunięcia podstawy roszczenia – tzn. że skarżący wyegzekwował swoje prawa w wyniku interwencji wiodącego organu nadzorczego dotyczącej administratora, a ten ostatni w międzyczasie spełnił warunki, o które wnioskował skarżący. W takich przypadkach, pod warunkiem że podczas procedury skarżący został poinformowany o osiągnięciu korzystnego rezultatu, wiodący organ nadzorczy może postanowić o zaniechaniu dalszych działań związanych z administratorem – tj. żaden z czynników wymienionych wyżej w odniesieniu do oddalenia/odrzućenia w kontekście podjęcia działań nie ma tu zastosowania.
231. Ma to miejsce w szczególności w razie polubownego rozwiązania, tj. w sytuacji, w której sprawę rozwiązano po myśli osoby, której dane dotyczą, gdy domniemane naruszenie wskazane w skardze zostało uznane przez wiodący organ nadzorczy, a skarżący zgodził się na polubowne rozwiązanie sprawy dotyczącej jego skargi. Sytuacja ta jest objęta zakresem stosowania art. 60 ust. 7. Jak już wspomniano, taka decyzja faktycznie nie jest niekorzystna dla skarżącego, który wyraził zadowolenie z zaproponowanego rozwiązania, wobec czego organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, nie przyjmuje decyzji na podstawie art. 60 ust. 8 lub 9, ponieważ w takim przypadku nie ma mowy o oddaleniu ani odrzućeniu. W takim przypadku to wiodący organ nadzorczy przyjmie ostateczną decyzję⁸⁹ w celu podsumowania osiągniętego rozwiązania, jako jedyny podmiot komunikujący się z administratorem/podmiotem przetwarzającym na podstawie art. 56 ust. 6.

⁸⁸ Organy nadzorcze powinny upewnić się, że stosowanie takich definicji jest spójne z rozumieniem terminów określonych w tej sekcji.

⁸⁹ Ponieważ jest to ogólna zasada, zob. również sprawa TSUE-645/19, pkt 56: „Zgodnie z art. 60 ust. 7 tego rozporządzenia to na wiodącym organie nadzorczym ciąży co do zasady obowiązek wydania decyzji w sprawie danego transgranicznego przetwarzania danych [...]”.

232. Ma to również zastosowanie do przypadków, które wykraczają poza zakres polubownego rozwiązania, gdyż wiodący organ nadzorczy go nie przeprowadził lub nie mógł przeprowadzić, ale jego interwencja podczas rozpatrywania skargi sprawiła jednak, że administrator zaprzestał naruszenia i w pełni spełnił żądania skarżącego. Z uwagi na taki wynik i na szczególne okoliczności sprawy wiodący organ nadzorczy może uznać, że najodpowiedniejszą decyzją w sprawie danej skargi będzie zakończenie jej rozpatrywania, odnotowanie osiągniętego rozwiązania i niepodjęcie żadnych działań w stosunku do administratora⁹⁰.
233. Ponieważ jednak wiodący organ nadzorczy faktycznie stwierdził naruszenie, decyzja o niepodjęciu działań w stosunku do administratora musiałaby się opierać na dokładnej ocenie wszystkich okoliczności skargi, aby utrzymać taki sam poziom gwarancji udzielanych osobom, których dane dotyczą.
234. Z drugiej strony, w tym kontekście ostateczna decyzja nie zostanie przyjęta przez organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, lecz przez wiodący organ nadzorczy, jak przewidziano w ust. 7, mimo niepodjęcia żadnych działań w stosunku do administratora wskutek takiej ostatecznej decyzji; jest to podkreślenie roli wiodącego organu nadzorczego jako jedyne podmiotu, z którym komunikuje się administrator, którego dotyczy dana skarga, oraz faktu, że stwierdzenie naruszenia może być niekorzystne dla administratora. Uniemożliwiłoby to skarżącemu odwołanie się od decyzji w państwie członkowskim, w którym złożył skargę, niezależnie od tego, czy skarżący nadal dysponuje podstawą roszczenia umożliwiającą mu odwołanie się od decyzji organu nadzorczego. Tę kwestię w konkretnych przypadkach powinny rozstrzygnąć sądy. W związku z tym w razie prawdopodobieństwa wystąpienia tego scenariusza wiodący organ nadzorczy powinien upewnić się – za pośrednictwem organu nadzorczego, do którego wniesiono skargę – że skarżący został należycie poinformowany o pozytywnym rozstrzygnięciu i o planowanym wyniku sprawy dotyczącej skargi oraz nie zgłasza sprzeciwu.
235. Ponadto należy przypomnieć, że również decyzja o niepodjęciu działania w stosunku do administratora, nawet jeżeli doszło do naruszenia, musi być uzgodniona z wiodącym organem nadzorczym i innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, co oznacza, że wszystkie okoliczności sprawy zostały należycie uwzględnione, w tym gwarancja praw i wolności skarżącego.

Przykład 10: Niezadowolony klient wnosi skargę do lokalnego organu nadzorczego w państwie członkowskim A. Organ nadzorczy przeprowadza wstępną weryfikację i przekazuje skargę wiodącemu organowi nadzorczemu. Po otrzymaniu skargi wiodący organ nadzorczy, prowadząc postępowanie w sprawie, nie może znaleźć dowodów na potwierdzenie skargi. W rezultacie wiodący organ nadzorczy nie jest w stanie stwierdzić naruszenia i postanawia odrzucić/oddalić skargę, ponieważ nie zostaje podjęte żadne działanie w stosunku do administratora. Wiodący organ nadzorczy udostępnia projekt decyzji w tej sprawie, wobec którego nikt nie zgłasza sprzeciwu, więc zgodnie z art. 60 ust. 8 organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, przyjmuje ostateczną krajową decyzję odrzucającą/oddalającą skargę i doręcza ją skarżącemu.

Przykład 11: Skarżący twierdzi, że wysłał żądanie do administratora, od którego nie otrzymał żadnej odpowiedzi. Organ ochrony danych nie otrzymał żadnej odpowiedzi na swoje wstępne działania

⁹⁰ Pozostaje to bez uszczerbku dla oceny tego, co oznacza „w odpowiednim zakresie” w odniesieniu do rozpatrywania skargi na podstawie art. 57 ust. 1 lit. f), która to ocena leży w sferze swobody uznania organu nadzorczego.

weryfikacyjne. Organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, przekazuje sprawę wiodącemu organowi nadzorczemu. Wiodący organ nadzorczy zauważa, że żądanie zostało wysłane na błędny/nieistniejący adres, inny niż podany na stronie internetowej administratora (wygląda na to, że skarżący próbował skontaktować się z adresem `contact@XXX.com`, nie sprawdzivszy adresu kontaktowego na wspomnianej stronie internetowej). Wiodący organ nadzorczy udostępnia projekt decyzji oddalającej/odrzucającej skargę, ponieważ chodziło o zwykłą pomyłkę po stronie skarżącego. Ponieważ nikt nie zgłasza sprzeciwu, organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, przyjmuje ostateczną decyzję odrzucającą/oddalającą skargę na podstawie art. 60 ust. 8 i doręcza ją skarżącemu.

Przykład 12: Niezadowolony klient wnosi skargę do lokalnego organu nadzorczego w państwie członkowskim A, twierdząc, że strona internetowa HappyCompany narusza jego prawa. Po wstępnej weryfikacji skarga zostaje przekazana wiodącemu organowi nadzorczemu w państwie członkowskim B. Wiodący organ nadzorczy wszczyna postępowanie, lecz nie może uzyskać dostępu do zakwestionowanej strony internetowej. Po dalszych badaniach stwierdza, że w międzyczasie jednostka organizacyjna administratora została rozwiązana. W konsekwencji nie można kontynuować postępowania, a wiodący organ nadzorczy nie jest w stanie zgromadzić wystarczających dowodów na potwierdzenie twierdzeń skarżącego. Wiodący organ nadzorczy udostępnia projekt decyzji oddalającej skargę ze względu na to, że jej przyczyna już nie istnieje. Ponieważ nikt nie zgłasza sprzeciwu, organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, przyjmuje ostateczną krajową decyzję odrzucającą/oddalającą skargę na podstawie art. 60 ust. 8 i doręcza ją skarżącemu.

Przykład 13: Niezadowolona klientka wnosi skargę do lokalnego organu nadzorczego, twierdząc, że przedsiębiorstwo HappyCompany niezgodnie z prawem przechowuje i przetwarza jej dane, naruszając w ten sposób jej prawa. Po wstępnej weryfikacji skarga zostaje przekazana wiodącemu organowi nadzorczemu. Wiodący organ nadzorczy wszczyna postępowanie i dowiadyuje się od administratora, że rzeczywiście dane skarżącej są przechowywane w jego plikach z powodu awarii systemu zarządzania zasobami klientów, który nie usunął danych w odpowiednim terminie (preferencje, historia zakupów itp.); administrator usunął jednak dane niezwłocznie po otrzymaniu pisma od wiodącego organu nadzorczego oraz przekazał wiodącemu organowi nadzorczemu potwierdzenie tej czynności. W rezultacie wiodący organ nadzorczy udostępnia projekt decyzji, w którym stwierdza, że administrator dopuścił się naruszenia, i przedstawia sytuację jako rozwiązaną wskutek interwencji wiodącego organu nadzorczego, nie proponując żadnych szczególnych środków naprawczych w stosunku do administratora, ponieważ było to w jego przypadku pierwsze takie naruszenie. Wiodący organ nadzorczy proponuje więc zastosowanie rozwiązania, w którym samodzielnie przyjmuje on ostateczną decyzję na podstawie art. 60 ust. 7. Ponieważ nikt nie zgłasza sprzeciwu, wiodący organ nadzorczy przyjmuje ostateczną krajową decyzję odzwierciedlającą powyższe stanowisko i doręcza ją administratorowi, natomiast organ nadzorczy, do którego wpłynęła skarga, informuje skarżącego o takiej decyzji.

10.3 Przyjęcie decyzji

236. Organem nadzorczym zobowiązanym do przyjęcia decyzji jest organ nadzorczy, do którego wpłynęła skarga. Może to mieć zastosowanie do kilku organów nadzorczych. Dokonuje on tego w sposób wymagany prawem krajowym. Nawet w przypadku gdy organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, jest wiodącym organem nadzorczym, jego decyzja musi zostać przyjęta w trybie procedury przewidzianej w ust. 8 jako wyjątek od ust. 7 (przepis *lex specialis*). W związku z tym przyjmujący decyzję organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, może być albo wiodącym organem nadzorczym, albo innym organem nadzorczym, którego sprawa dotyczy, albo może być obu (lub wszystkimi) tymi organami, w zależności od liczby i charakteru skargi lub skarg.

237. Jeżeli skargę wniesiono do jednego lub kilku organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, wiodący organ nadzorczy przygotowuje projekt decyzji oddalającej/odrzucającej skargę/skargi, a organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, wydają ostateczną decyzję w systemie informacji EROD, przyjmując ją również na poziomie krajowym i wprowadzając niezbędne krajowe przepisy.
238. Wydając decyzję, organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, musi nadać pełną skuteczność projektowi decyzji, który jest wiążący dla wiodącego organu nadzorczego i innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, na podstawie art. 60 ust. 6 lub wiążącej decyzji EROD na podstawie art. 65 ust. 1 lit. a)⁹¹.

10.4 Informowanie i doręczanie

239. Po przyjęciu decyzji organ lub organy nadzorcze, do których wniesiono skargę, muszą doręczyć ją skarżącemu i poinformować administratora/podmiot przetwarzający⁹². W przypadku poszczególnych organów nadzorczych, do których wniesiono skargę, odbywa się to zgodnie z ich prawem krajowym i krajowymi praktykami oraz w języku przewidzianym w tych przepisach. W tym celu organy nadzorcze, do których wniesiono skargę, mogą skorzystać z pomocy wiodącego organu nadzorczego, który może poinformować administratora/podmiot przetwarzający w ich imieniu. W każdym razie organy nadzorcze, do których wniesiono skargę, muszą poinformować zarówno skarżącego, jak i administratora o możliwości jego skorzystania z sądowego środka ochrony prawnej w państwie członkowskim.
240. Organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, powinien wówczas poinformować inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i Europejską Radę Ochrony Danych, dołączając streszczenie stanu faktycznego i powodów decyzji, jak wyjaśniono w sekcji 9.4. Wynika to z powodów stojących za przewidzianym w art. 60 ust. 7 obowiązkiem informowania o decyzji przyjętej przez wiodący organ nadzorczy, które polegają na zapewnieniu spójności poprzez poinformowanie innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, oraz Rady jako całości. Wymiana informacji na temat faktycznej decyzji przyjętej ostatecznie na szczeblu krajowym – niezależnie od organu nadzorczego, który przyjmuje taką ostateczną krajową decyzję – ma na celu zapewnienie wspólnej znajomości krajowych decyzji oraz zapobieżenie niespójnościom we wdrażaniu prawa Unii. Wobec tego mogłoby się wydawać, że mimo iż art. 60 ust. 8 nie zawiera wyraźnego wymogu dotyczącego dostarczenia streszczenia stanu faktycznego i powodów decyzji przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, jest to nadrzędny wymóg mający na celu zapewnienie spójnego stosowania RODO.

11 ART. 60 UST. 9 – CZĘŚCIOWE ODDALENIE/ODRZUCENIE

241. Art. 60 ust. 9 stanowi w głównej mierze jeden z kroków procedury przewidzianej w art. 60, który ma zastosowanie po zaakceptowaniu projektu decyzji zawierającego zarówno części dotyczące podjętych działań, jak i części dotyczące odrzuconych/oddalonych elementów skargi przez zaangażowane organy nadzorcze i stanie się dla nich wiążący⁹³.
242. W praktyce oznacza to, że na tym etapie procedury decyzja o częściowym oddaleniu/odrzuconiu będzie już podjęta, a części projektu decyzji dotyczące oddalenia/odrzuconia skargi oraz części

⁹¹ Zakres ewentualnych zmian omówiono w pkt 207.

⁹² Zob. sekcja 10.4 dotycząca różnicy między doręczaniem a informowaniem.

⁹³ Zob. sekcja 10.2. Znaczenie tych pojęć jest takie samo w obu punktach.

dotyczące dalszych działań wiodącego organu nadzorczego zostały wyraźnie zaznaczone w projekcie decyzji. Teraz organy nadzorcze muszą jedynie sformalizować ją za pośrednictwem niezbędnych procedur dotyczących przyjęcia decyzji przewidzianych w art. 60 ust. 9. Prowadzi to do ostatecznych krajowych decyzji, które muszą nadawać pełną skuteczność projektowi decyzji wiążącemu wszystkie organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, na podstawie art. 60 ust. 6 lub wiążącej decyzji EROD na podstawie art. 65 ust. 1 lit. a).

243. W rezultacie powiązane obowiązki dotyczące doręczania/poinformowania są podzielone między wiodący organ nadzorczy a organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę. Wiodący organ nadzorczy przyjmuje decyzję w odniesieniu do tych części skargi, których nie oddalono ani nie odrzucono zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w sekcji 10.2. Wiodący organ nadzorczy doręcza swoją decyzję administratorowi i informuje o niej skarżącego; w tym kontekście EROD jest zdania, że wiodący organ nadzorczy może powierzyć organowi nadzorczemu, do którego wniesiono skargę, przekazanie takiej informacji skarżącemu ze względu na skuteczność administracyjną. Każdy organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, przyjmuje decyzję w odniesieniu do tych części wniesionej do niego skargi, które zostały odrzucone/oddalone, zgodnie z podejściem opisanym w poprzedniej sekcji (zob. w szczególności pkt 239).

Przykład 14: Niezadowolona klientka wnosi skargę do lokalnego organu nadzorczego, twierdząc, że przedsiębiorstwo HappyCompany niezgodnie z prawem przechowuje i przetwarza jej dane, naruszając w ten sposób jej prawa. Po wstępnej weryfikacji skarga zostaje przekazana wiodącemu organowi nadzorczemu. Wiodący organ nadzorczy wszczyna postępowanie i zostaje poinformowany przez administratora, że rzeczywiście dane skarżącej są przechowywane w jego dokumentacji z powodu awarii systemu zarządzania informacjami klientów, który nie usunął innych niż niezbędne danych w odpowiednim terminie (preferencje, historia zakupów itp.). Niektóre dane skarżących należy jednak przechowywać przez dłuższy czas ze względu na wymogów finansowych i podatkowych; potwierdzający to dowód jest przekazywany wiodącemu organowi nadzorczemu. W konsekwencji wiodący organ nadzorczy udostępnia projekt decyzji, w którym przewiduje działania dotyczące niektórych części skargi, nakazując administratorowi ostateczne usunięcie danych innych niż niezbędne oraz udzielając mu upomnienia, lecz uznając prawo administratora do przechowywania pozostałych danych osobowych zgodnie z wymogami prawa oraz konieczność odrzucenia tej części skargi przez organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę. Ponieważ nikt nie zgłasza sprzeciwu, wiodący organ nadzorczy przyjmuje ostateczną krajową decyzję, nakazując administratorowi spełnienie żądania skarżącego dotyczącego usunięcia danych innych niż niezbędne, doręcza mu decyzję oraz informuje o niej skarżącego; organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, przyjmuje ostateczną krajową decyzję odrzucającą skargę w zakresie dotyczącym żądania usunięcia niezbędnych danych i doręcza ją skarżącemu, informując o niej administratora. Wiodący organ nadzorczy i organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, prześlą streszczenie stanu faktycznego i powodów decyzji innym organom nadzorczym oraz EROD za pomocą systemu informacji EROD – każdy w odniesieniu do odpowiednich ostatecznych krajowych decyzji.

12 ART. 60 UST. 10 – POWIADOMIENIE WIODĄCEGO ORGANU NADZORCZEGO/ORGANÓW NADZORCZYCH, KTÓRYCH SPRAWA DOTYCZY, O DZIAŁANIACH PODJĘTYCH PRZEZ ADMINISTRATORA LUB PODMIOT PRZETWARZAJĄCY

244. Ust. 10 dotyczy sytuacji, która ma miejsce w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy po powiadomieniu administratora lub podmiotu przetwarzającego przez wiodący organ nadzorczy o decyzji przyjętej w jego sprawie, w której organ nakazuje administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu spełnienie żądania zawartego w skardze.
245. O decyzji tej powiadamia się zgodnie z art. 60 ust. 7 albo 9, gdy wiodący organ nadzorczy podejmuje działania dotyczące niektórych żądań zawartych w skardze w stosunku do administratora lub podmiotu przetwarzającego.
246. Art. 60 ust. 10 zdanie pierwsze zawiera obowiązek podjęcia przez administratora lub podmiot przetwarzający działań w celu zastosowania się do decyzji, w której wykorzystano uprawnienia naprawcze przewidziane w art. 58 ust. 2.
247. Administrator lub podmiot przetwarzający ma obowiązek zapewnienia, aby działania te zostały podjęte przez wszystkie jego jednostki organizacyjne w EOG, w których odbywają się dane czynności przetwarzania.
248. W art. 60 ust. 10 zdanie drugie zawarto drugi obowiązek dotyczący administratora lub podmiotu przetwarzającego, tj. powiadomienie wiodącego organu nadzorczego o wszelkich działaniach podjętych w celu zastosowania się do decyzji, jeżeli decyzja ta pociągała za sobą zastosowanie środków naprawczych. Obowiązek ten zapewnia skuteczność egzekwowania. Stanowi on również podstawę ewentualnych niezbędnych działań następczych ze strony wiodącego organu nadzorczego, również we współpracy z innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy⁹⁴.
249. W art. 60 ust. 10 zdanie drugie przewidziano również obowiązek powiadomienia innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, przez wiodący organ nadzorczy o działaniach podjętych przez administratora lub podmiot przetwarzający w celu zastosowania się do decyzji w jego sprawie. Choć nie został określony żaden termin, w którym wiodący organ nadzorczy musi przekazać takie informacje innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, informacje te należy ujawnić z chwilą, gdy tylko wiodący organ nadzorczy otrzyma je od administratora lub podmiotu przetwarzającego.

Przekazując informacje innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, wiodący organ nadzorczy powinien rozważyć przekazanie również swojej oceny, jeżeli uzna, że podjęte działania są niewystarczające, w szczególności celem zdecydowania, czy konieczne są dalsze działania.

⁹⁴ Zob. sekcja 4.

13 ART. 60 UST. 11 – TRYB PILNY

250. W art. 60 ust. 11 mowa jest o „wyjątkow[ych] okoliczności[ach]”, w jakich organ nadzorczy może skorzystać z trybu pilnego przewidzianego w art. 66 podczas procedury przewidzianej w art. 60.

251. Na potrzeby niniejszych wytycznych należy skupić się zatem głównie na brzmieniu art. 60 ust. 11, tj. na warunkach powołania się na art. 66 podczas procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy oraz na konsekwencjach, jakie ma to dla bieżącej procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy.

13.1 Warunki zastosowania art. 66

252. Organ nadzorczy musi spełnić następujące łączne warunki, aby zastosować tryb pilny przewidziany w art. 66 na podstawie art. 60 ust. 11:

- organ nadzorczy jest organem nadzorczym, którego sprawa dotyczy;
- występują wyjątkowe okoliczności;
- organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy sądzi, że istnieje pilna potrzeba podjęcia działań oraz
- takie pilne działanie ma na celu ochronę interesów osób, których dane dotyczą.

Wyjaśnienie każdego warunku zamieszczono poniżej.

253. Art. 60 ust. 11 odnosi się do organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, w ramach procedury przewidzianej w art. 60, tj. do organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, uczestniczącego w procedurze w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy⁹⁵. Taki organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może powołać się na art. 66, jeżeli spełnione są wszystkie obowiązujące warunki. Ponieważ zgodnie z definicją w art. 4 ust. 22 wiodący organ nadzorczy jest również organem nadzorczym, którego sprawa dotyczy, co do zasady wiodący organ nadzorczy może również powołać się na art. 60 ust. 11, jeżeli spełnione zostały wszystkie pozostałe warunki.

254. Jeżeli chodzi o pojęcie „wyjątkowe okoliczności” może to obejmować sytuacje, w których pilny charakter zaistniałej sytuacji uniemożliwia zastosowanie „standardowych” procedur współpracy lub spójności w odpowiednich ramach czasowych. Wyjątkowy charakter takich okoliczności narzuca restrykcyjną interpretację. Ma to zastosowanie w szczególności wówczas, gdy zamiast bieżącej procedury przewidzianej w art. 60 organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, zamierza wystąpić do EROD na podstawie art. 60 ust. 11 o pilne przyjęcie opinii lub wiążącej decyzji na zasadach przewidzianych w art. 66 ust. 3 – tj. jeżeli uznał, że właściwy organ nadzorczy (najprawdopodobniej wiodący organ nadzorczy w tym charakterze) „nie zastosował odpowiedniego środka”. Wszystkie podejmowane przez organ nadzorczy próby uzyskania interwencji właściwego organu nadzorczego muszą mieć miejsce wcześniej, co jest niewątpliwie dodatkowo spójne z celem związanym z osiągnięciem porozumienia, który stanowi podstawę całej procedury przewidzianej w art. 60.

255. Jeżeli chodzi o „piln[ą] potrzeb[ę] podjęcia działań” oraz kryteria stosowane przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, do oceny pilnego charakteru sprawy w konkretnych okolicznościach, można

⁹⁵ Zob. pkt 22 i nast.

odnieść się do motywu 137, który stanowi, że jest w szczególności przypadek „gdy istnieje ryzyko, że wyegzekwowanie prawa przysługującego osobie, której dane dotyczą, może być znacznie utrudnione”. Zgodnie z europejskim orzecznictwem nieuchronność szkody nie musi być wykazana z całkowitą pewnością – wystarczy, by była ona przewidywalna z wystarczającym stopniem prawdopodobieństwa⁹⁶.

256. Jeżeli chodzi o czwarty warunek, należy zauważyć, że w odróżnieniu od art. 66 ust. 11 nie odnosi się do „praw i wolności osób, których dane dotyczą”, lecz bardziej ogólnie do ich „interesów”. Ponieważ stosowaną procedurą jest jednak tryb, „o którym mowa w art. 66”, EROD uważa, że takie interesy pokrywają się z prawami i wolnościami osób, których dane dotyczą, przewidzianymi w art. 66.

257. Jak wspomniano powyżej, warunki te mają charakter łączny, a organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, musi przedstawić „powody” na poparcie każdego z nich, niezależnie od tego, czy ma zamiar zastosować pilne środki na podstawie art. 66 ust. 1, czy zwrócić się z wnioskiem o pilne wydanie opinii lub wiążącej decyzji do EROD na podstawie art. 66 ust. 2 lub 3.

258. Ponadto przed podjęciem takiego kroku organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinien rozważyć kilka dodatkowych czynników oprócz warunków przewidzianych w art. 60 ust. 11, np.:

- informacje zgromadzone podczas procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy,
- wymianę informacji z innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy (w tym z wiodącym organem nadzorczym),
- wymianę informacji z administratorem/podmiotem przetwarzającym oraz, w stosownych przypadkach, ze skarżącym w odniesieniu do danego transgranicznego przetwarzania,
- osiągnięty etap procedury przewidzianej w art. 60 (w szczególności fakt, jak bliskie jest jej zakończenie, a tym samym podjęcie działań z zakresu egzekwowania przepisów w odniesieniu do administratora/podmiotu przetwarzającego).

259. Jeżeli chodzi o „pilną potrzebę podjęcia działań”, organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinien w szczególności uwzględnić ostatni punkt.

13.2 Interakcja z bieżącą procedurą współpracy przewidzianą w art. 60

260. Tryb pilny przewidziany w art. 66 stanowi odstępstwo od procedury przewidzianej w art. 60 ze względu na swój wyjątkowy charakter; nie zwalnia to jednak ze stosowania tej procedury. Zatem jeżeli organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, stosuje tryb pilny zgodnie z art. 60 ust. 11, a wszystkie odnośne warunki są spełnione, tryb ten nie prowadzi do zakończenia bieżącej procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy. W związku z tym konsekwencje wynikające z przyjęcia środków tymczasowych przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, na podstawie art. 66 ust. 1 lub pilnej opinii lub wiążącej decyzji żądanej przez EROD na podstawie art. 66 ust. 2 lub 3, należy odpowiednio uwzględnić w procedurze w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy.

261. Z ogólnego punktu widzenia dokonanie rozróżnienia zależy od charakteru zastosowanych pilnych środków:

⁹⁶ Zob. postanowienie w sprawie T-346/06 R IMS/Komisja [2007] ECR II -1781, pkt 121 i 123.

- organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, przyjął środki, które są tymczasowe oraz ograniczone w czasie i do jego terytorium krajowego, na podstawie art. 66 ust. 1 i nie ma zamiaru występować do EROD o zastosowanie środków o charakterze ostatecznym;
- organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, przyjął środki tymczasowe na podstawie art. 66 ust. 1 i ma zamiar uzyskać środki o charakterze ostatecznym poprzez zastosowanie art. 66 ust. 2 lub organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, ma zamiar bezpośrednio uzyskać ostateczne środki poprzez zastosowanie art. 66 ust. 3.

262. W razie zastosowania art. 66 ust. 1 procedura w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy może być kontynuowana do chwili przyjęcia środków o charakterze ostatecznym pod kierunkiem wiodącego organu nadzorczego, a środki tymczasowe zastosowane przez organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, nie mają szczególnych konsekwencji dla procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy. W razie zastosowania art. 66 ust. 2 lub 3 pilne środki, o które organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, wystąpił do EROD, mają ostateczny charakter. Zatem w takim scenariuszu wiążąca decyzja lub opinia przyjęta w trybie pilnym przez EROD ma wpływ na bieżącą procedurę w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy, w szczególności ze względu na konieczność niezwłocznego zastosowania się do niej przez wiodący organ nadzorczy. W rezultacie wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, będą musiały zawiesić rozpatrywanie sprawy do czasu wydania w trybie pilnym takiej wiążącej decyzji lub opinii.

263. Po tym jak EROD wyda swoją opinię lub wiążącą decyzję w trybie pilnym, procedura w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy może zostać wznowiona, a skutki trybu pilnego należy uwzględnić w procedurze w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy. Należy jednak uznać, że wiodący organ nadzorczy ma obowiązek przyjąć swoją ostateczną decyzję zgodnie ze wspomnianą opinią lub wiążącą decyzją wydaną przez EROD w trybie pilnym w bardzo ograniczonym czasie ustalonym przez EROD w poszczególnych przypadkach (np. w ciągu dwóch tygodni lub jednego miesiąca), stosownie do pilności sprawy potwierdzonej przez EROD.

264. Wiodący organ nadzorczy i inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, są w stanie najlepiej stwierdzić, czy problemy rozwiązywane w bieżącej procedurze w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy zostały w pełni objęte ostateczną decyzją wiodącego organu nadzorczego przyjęta na podstawie wiążącej decyzji lub opinii wydanych w trybie pilnym przez EROD, czy też niektóre problemy pozostają nierozwiązane.

265. W pierwszym przypadku procedura w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy zakończy się po przyjęciu ostatecznej decyzji przez wiodący organ nadzorczy, po czym nastąpią kroki proceduralne przewidziane przepisami art. 60 ust. 7-9 w zależności od sytuacji. Może to oznaczać, że ponieważ sprawa została zamknięta, żaden projekt decyzji nie zostanie udostępniony przez wiodący organ nadzorczy zgodnie z art. 60 ust. 3⁹⁷. Jeżeli oprócz problemów, które były przedmiotem wydanej w trybie pilnym opinii lub wiążącej decyzji, nadal istnieją problemy wymagające rozwiązania, wiodący organ nadzorczy będzie musiał wyraźnie określić, które problemy stanowią część jego projektu decyzji nadal trzeba rozwiązać w bieżącej procedurze w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy, a które zostały rozwiązane za pomocą wiążącej decyzji lub opinii przyjętej w trybie pilnym

⁹⁷ W każdym razie uwagi innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, zostały już zgłoszone za pośrednictwem wiążącej decyzji lub opinii przyjętej przez EROD w trybie pilnym.

przez EROD. W takim wypadku bieżąca procedura przewidziana w art. 60 zostanie wznowiona po tym, jak wiodący organ nadzorczy przyjmie swoją ostateczną decyzję i powiadomi o niej, od etapu, na którym została zawieszona ze względu na tryb pilny.

SKRÓCONY PRZEWODNIK

I. WPROWADZENIE

Załącznik ten opiera się na RODO oraz wytycznych EROD w sprawie stosowania art. 60 i na potrzeby jakiegokolwiek interpretacji przepisów prawa należy go czytać wraz z odpowiednimi sekcjami tych dokumentów.

Celem tego dokumentu jest dostarczenie łatwo dostępnych informacji na temat procedur związanych ze współpracą między wiodącym organem nadzorczym (LSA) a innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, (CSA) w sprawie transgranicznego przetwarzania danych. Struktura dokumentu odzwierciedla zatem kolejność kroków podejmowanych w ramach procedury przewidzianej w art. 60 i uwypukla zarówno obowiązki prawne, jak i wspólne najlepsze praktyki określone we wspomnianych wytycznych.

Jeżeli chodzi o etap poprzedzający rozpoczęcie procedury przewidzianej w art. 60, a w szczególności o ustalenie wiodącego organu nadzorczego i wstępną weryfikację spraw, należy odnieść się do WP244 rev.01 oraz innych odnośnych wytycznych.

Poniżej znajdują się główne etapy procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy:

ETAP 0: ustalenie wiodącego organu nadzorczego

Etap ten polega na potwierdzeniu, że ma miejsce transgraniczne przetwarzanie, oraz zweryfikowaniu lokalizacji głównej lub pojedynczej jednostki organizacyjnej administratora/podmiotu przetwarzającego (art. 56).

ETAP I: wymiana stosownych informacji i postępowanie

Art. 60 ust. 1

Ewentualnie art. 60 ust. 2:
wzajemna pomoc i wspólne operacje

ETAP II: przygotowanie decyzji

Art. 60 ust. 3–5

ETAP III: przyjęcie decyzji

Art. 60 ust. 6–10

Ewentualnie art. 60 ust. 2:
wzajemna pomoc i wspólne operacje

System
informacji
EROD

Art. 60 ust. 12

II. PROCEDURA KROK PO KROKU

Etap I: Wymiana informacji i postępowanie

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	System informacji EROD (IMI)
1a	Art. 60 ust. 1 – Wiodący organ nadzorczy współpracuje z innymi organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, (...) w celu osiągnięcia porozumienia. (...)	Kto: w równym stopniu wiodący organ nadzorczy i organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy Kiedy: przez cały czas trwania procedury współpracy Co: - obowiązkowa współpraca - Aktywna współpraca (uczciwa i konstruktywna), aby zapobiec sporom w celu osiągnięcia porozumienia (42)	- Dołożenie wszelkich starań przez organ nadzorczy w celu osiągnięcia porozumienia jako celu prawnego (39); - Zgodna współpraca powinna stanowić zasadę (41); - Wykorzystanie wszystkich możliwych narzędzi w celu osiągnięcia porozumienia (40, 42); - Wybór podejścia do współpracy, które najlepiej odpowiada danej sprawie (43); - Umożliwienie sobie wzajemnie zgłaszania uwag (42); - Uwzględnienie wzajemnych uwag (42, 127).	
1b	Art. 60 ust. 1 – Wiodący organ nadzorczy i organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, wymieniają się wszelkimi stosownymi informacjami.	Kto: w równym stopniu wiodący organ nadzorczy i organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy Kiedy: przez cały czas procedury współpracy, w odpowiednim terminie Co: - Obowiązkowa wymiana wszelkich stosownych informacji dotyczących danej sprawy	- Wymiana wszelkich informacji (faktów i kwestii prawnych) niezbędnych do wyciągnięcia wniosków w danej sprawie (46); - Nieformalna wymiana między organami nadzorczymi na wcześniejszych etapach oraz zgłaszanie ewentualnych problemów przed podjęciem formalnych kroków w celu zwiększenia	Art. 60 Nieformalne konsultacje

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	System informacji EROD (IMI)
		- Wymiana niezbędnych dokumentów i uwag przed przedłożeniem projektu decyzji	prawdopodobieństwa osiągnięcia porozumienia (55–57); - Wymiana informacji powinna być adekwatna i proporcjonalna, aby umożliwić organom nadzorczym wypełnienie swojej roli (47); - Wiodący organ nadzorczy: stosowne informacje podczas kontaktów z administratorem/podmiotem przetwarzającym (ustalenia, raporty, wymiana informacji z organizacją) (48–50); - Organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy: stosowne informacje dotyczące sprawy (skarga, dalsza korespondencja, zgłoszenie naruszenia ochrony danych, wszelkie dalsze ustalenia itp.) (50); - Dane osobowe należy udostępniać wyłącznie, gdy jest to niezbędne do rozpatrzenia sprawy (51); - Zasygnalizowanie konkretnych problemów jako poufnych, aby spełnić krajowe wymogi prawne (52).	
2	Art. 60 ust. 2 – Wiodący organ nadzorczy może w dowolnym momencie zwrócić się do innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o wzajemną	Kto: wiodący organ nadzorczy Kiedy: w dowolnej chwili przed przedłożeniem projektu decyzji	- Wnioski mogą dotyczyć: dodatkowych informacji od skarżącego, faktów wymagających sprawdzenia; dowodów, które należy zgromadzić; inspekcji, które należy	Art. 61 Wzajemna pomoc Art. 61 Dobrowolna wzajemna pomoc

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	System informacji EROD (IMI)
	pomoc zgodnie z art. 61 (...) w szczególności w celu przeprowadzenia postępowania (...)	Co: - Możliwość zwrócenia się do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o wzajemną pomoc, w tym w prowadzeniu postępowania w bieżącej transgranicznej sprawie. - Tego rodzaju wnioski muszą być zgodne z art. 61 (uzasadnienie wniosku o wzajemną pomoc, terminy odpowiedzi). - Udzielenie odpowiedzi przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, bez zbędnej zwłoki i nie później niż w terminie 1 miesiąca od otrzymania wniosku.	przeprowadzić w jednostce organizacyjnej administratora/podmiotu przetwarzającego (70–73).	
3	Art. 60 ust. 2 – Wiodący organ nadzorczy [...] może prowadzić wspólne operacje zgodnie z art. 62, w szczególności w celu przeprowadzenia postępowania [...].	Kto: wiodący organ nadzorczy Kiedy: w dowolnej chwili przed przedłożeniem projektu decyzji Co: - Możliwość zorganizowania wspólnej operacji celem przeprowadzenia postępowania w sprawie	- Wspólna operacja może mieć miejsce w państwie wiodącego organu nadzorczego lub może być organizowana przez wiodący organ nadzorczy i wykonana w jednym lub kilku państwach członkowskich, w których znajdują się jednostki organizacyjne administratora/podmiotu przetwarzającego mające znaczenie w danej sprawie (79–80).	Art. 60 Nieformalne konsultacje Art. 62 Wspólna operacja

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	System informacji EROD (IMI)
		administradora/podmiotu przetwarzającego posiadającego jednostkę organizacyjną w innym państwie członkowskim. - Do takiej wspólnej operacji mają zastosowanie przepisy art. 62.	UWAGA: Art. 60 ust. 2 można również zastosować po zakończeniu procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy w celu przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w art. 60 ust. 10 (zob. poniżej) (74, 80).	

Etap II: przygotowanie decyzji

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
1a	Art. 60 ust. 3 – Wiodący organ nadzorczy niezwłocznie przekazuje innym organom nadzorczym stosowne informacje dotyczące danej sprawy.	Kto: wiodący organ nadzorczy Kiedy: niezwłocznie Co: - Przekazywanie organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, stosownych informacji na temat danej sprawy	- Szybkie przekazanie informacji organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, stosownie do okoliczności danej sprawy (87–88); - Wiodący organ nadzorczy powinien rozważyć proaktywne i szybkie udostępnienie harmonogramu zawierającego kroki, które zamierza podjąć do chwili przedłożenia projektu decyzji (89–90, 102); - Po zakończeniu postępowania wiodący organ nadzorczy powinien przesłać streszczenie wyników do organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, celem uzyskania od nich informacji zwrotnej w krótkim, uzasadnionym terminie. Wiodący organ nadzorczy udostępnia swoją ocenę otrzymanej informacji zwrotnej (94); - „Stosowne informacje” obejmują wszelkie dodatkowe wymiany na temat kontrowersyjnych kwestii lub rozbieżnych opinii zgodne z celem dotyczącym osiągnięcia porozumienia (93–95); - Wiodący organ nadzorczy może udostępnić innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, zakres i główne wnioski	Art. 60 Nieformalne konsultacje

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
			projektu decyzji przed jego formalnym przedłożeniem, aby umożliwić organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, udział w ogólnej procedurze (57, 93); - Przygotowując projekt decyzji, wiodący organ nadzorczy powinien wziąć pod uwagę uwagi zgłoszone wstępnie przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy (93-94); - W prostych przypadkach, w których projekt decyzji nie wymaga wyjaśnień lub nie ma potrzeby wymiany wielu stosownych informacji, stosowne informacje można udostępnić wyłącznie wraz z projektem decyzji (104). UWAGA: Zob. etap 1, krok 1b	
1b	Art. 60 ust. 3 – Niezwłocznie przedkłada innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, projekt decyzji w celu uzyskania ich opinii (...)	Kto: wiodący organ nadzorczy Kiedy: tak szybko, jak jest to możliwe, po ustaleniu wszystkich faktów oraz wymianie informacji i punktów widzenia z organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, w zależności od stopnia skomplikowania i specyfiki poszczególnych spraw.	- Przedłożenie projektu decyzji ma zastosowanie do wszystkich procedur w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy, w tym do sytuacji, w których: skarga została wycofana w trakcie bieżącej procedury przewidzianej w art. 60; doszło do polubownego rozwiązania; zaprzestano	Art. 60 Projekt decyzji

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
		Co: - Obowiązkowe przedłożenie projektu decyzji organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, we wszystkich sprawach rozstrzyganych w trybie art. 60 do celów konsultacyjnych.	naruszenia; sprawa ma zostać zamknięta; nie planuje się żadnych działań wobec administratora ani do podmiotu przetwarzającego lub gdy wiodący organ nadzorczy nie wydaje ostatecznej decyzji (97–100); - Projekt decyzji powinien odpowiadać pod względem formy i treści decyzji przyjętej w danej sprawie oraz spełniać wszystkie wymogi formalne dotyczące prawnie wiążącego środka (109–110, 114–117); - Projekt decyzji powinien mieć formę pisemną, być jasno i jednoznacznie sformułowany, zawierać oznaczenie wydającego organu nadzorczego, datę wydania, podpis upoważnionego personelu organu nadzorczego, odniesienie do prawa do skutecznego środka prawnego (109); - Projekt decyzji powinien również zawierać opis faktów mających znaczenie w sprawie, racjonalne uzasadnienie i odpowiednią ocenę prawną, tak aby organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogły w pełni zrozumieć wnioski tej decyzji (104, 111, 113);	
		WYJĄTEK: W razie nieprzewidzianych czynników, takich jak uwagi zgłoszone przez organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, lub dalsze zgłoszenia dokonane przez administratora/podmiot przetwarzający, wiodący organ nadzorczy może wycofać swój projekt decyzji na czas czterotygodniowego okresu konsultacyjnego przewidzianego w art. 60 ust. 4, wyraźnie określając przyczyny takiego działania, oraz przedłożyć nowy projekt decyzji organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, tak szybko, jak jest to możliwe, rozpoczynając w ten sposób bieg nowego terminu (163).		

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
			- W projekcie decyzji należy wyraźnie wskazać, czy wydaje się ją na podstawie art. 60 ust. 7, 8 czy 9. Jeżeli jest to art. 60 ust. 9, należy wyraźnie określić, jaką część wydaje wiodący organ nadzorczy, a jaką organy nadzorcze, do których wniesiono skargę (227); - Termin czterech tygodni rozpoczyna bieg z chwilą przedłożenia projektu decyzji (103, 135); - Wiodący organ nadzorczy powinien upewnić się, że rozpoczyna bieg terminu wyłącznie w dniach roboczych i że termin nie upłynie w dzień wolny od pracy w UE (138). - Wiodący organ nadzorczy powinien upewnić się, czy projekt decyzji jest w pełni zgodny z przepisami krajowymi dotyczącymi prawa do bycia wysłuchanym oraz czy kroki podjęte w tym zakresie zostały odnotowane w projekcie decyzji (105).	
1c	Art. 60 ust. 3 – Wiodący organ nadzorczy [jest zobowiązany do] należytego uwzględnienia ich uwag.	Kto: wiodący organ nadzorczy Kiedy: tak szybko, jak jest to możliwe Co: - Uwzględnienie uwag organów nadzorczych, których sprawa	- Wiodący organ nadzorczy powinien reagować na uwagi przedstawione przez wszystkie organy nadzorcze, których sprawa dotyczy (129); - Wiodący organ nadzorczy powinien wyjaśnić, w jaki sposób zamierza należycie uwzględnić takie uwagi,	

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
		dotyczy, odnoszących się do projektu decyzji w celu osiągnięcia jednomyślnego wyniku.	do których spośród nich chce się przychylić, a które z nich chce odrzucić, między innymi ze względu na ich wzajemną sprzeczność (129); - Wiodący organ nadzorczy powinien w jak największym stopniu uwzględnić uwagi organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy, do którego wpłynęła skarga, ponieważ działa on jako pojedynczy punkt kontaktowy dla skarżącego, a ponadto ten organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może być zobowiązany do przyjęcia i obrony decyzji (130). UWAGA: Zob. etap I, krok 1a dotyczący osiągnięcia porozumienia oraz etap II, krok 1a dotyczący przygotowania projektu decyzji	
2a	Art. 60 ust. 4 – Jeżeli w terminie czterech tygodni od otrzymania wniosku o opinię [...] inny organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, zgłosi mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw wobec projektu decyzji [...].	Kto: organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, uznane za biorące udział w procedurze w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy Kiedy: w terminie czterech tygodni po przedłożeniu projektu decyzji przez wiodący organ nadzorczy	- Osiągnięcie porozumienia powinno być priorytetem w stosunku do rozpoczęcia procesu rozstrzygania sporów, więc należy uważnie wprowadzić w życie poprzednie kroki (133); - Organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinien przedstawić swoje sprzeciwy w jednym dokumencie, rozróżniając poszczególne sprzeciwy (139);	Art. 60 Projekt decyzji

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
		Co: możliwość zgłoszenia mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu wobec projektu decyzji UWAGA: zob. wytyczne EROD 9/2020 dotyczące mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu.	- Jeżeli organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, chce zmodyfikować złożony dokument, może to nadal zrobić w ciągu czterech tygodni poprzez usunięcie poprzedniej wersji i wgranie nowej wersji do IMI (139); - Zatwierdzenie sprzeciwu wniesionego przez inny organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, lub powołanie się na taki sprzeciw nie stanowi samo w sobie mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu. Każdy organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinien wówczas złożyć swój własny sprzeciw zgodny z wytycznymi dotyczącymi mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu (142–145).	

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
2b	[...] wiodący organ nadzorczy, jeżeli nie przychyli się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu lub sądzi, że sprzeciw nie ma znaczenia dla sprawy lub nie jest uzasadniony, przekazuje sprawę w ramach mechanizmu spójności.	Kto: wiodący organ nadzorczy Kiedy: tak szybko, jak jest to możliwe, po upływie czterech tygodni od konsultacji w sprawie projektu decyzji Co: - obowiązkowe przekazanie sprawy EROD na podstawie art. 65 ust. 1 lit. a), jeżeli wiodący organ nadzorczy nie przychyli się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu/nie uzna sprzeciwu za mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony UWAGA: zob. wytyczne EROD 9/2020 dotyczące mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu.	- Osiągnięcie porozumienia powinno być priorytetem w stosunku do rozpoczęcia procesu rozstrzygania sporów, więc należy ściśle przestrzegać poprzednich kroków (133, 149); - W odpowiedzi na mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw wiodący organ nadzorczy powinien przekazać swoją pierwszą ocenę i przedstawić, do którego mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu ma zamiar się przychylić i w jakim zakresie, a do którego nie, oraz lepiej wyjaśnić swoje stanowisko, dając organom nadzorczym, którym sprawa dotyczy, możliwość dalszego wyjaśnienia sprzeciwu (146–149); - Taka dodatkowa współpraca może przybrać różne formy, w tym organizacji spotkań lub wykorzystania procedur nieformalnej konsultacji (146, 159); - Po wyjaśnieniach wiodącego organu nadzorczego oraz jeżeli sporne opinie mają wyłącznie znikome znaczenie, organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, mogą rozważyć wycofanie mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu. W takiej	Art. 65 – Rozstrzyganie sporów przez EROD

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
			sytuacji organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, powinien wyraźnie oświadczyć, że wycofuje mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw (147–149); - Wiodący organ nadzorczy powinien udokumentować takie wycofanie i niezwłocznie zawiadomić inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy (148); - Jeżeli nie osiągnięto porozumienia, wiodący organ nadzorczy powinien skierować sprawę do EROD tak szybko, jak jest to możliwe (151–153, 174, 181). UWAGA: Jeżeli wiodący organ nadzorczy chce przychylić się do niektórych sprzeciwów, ale nie chce się przychylić do innych sprzeciwów lub nie uważa ich za mające znaczenie dla sprawy lub uzasadnione, wiodący organ nadzorczy powinien przedłożyć poprawiony projekt w ramach procedury, o której mowa w art. 60 ust. 5, zgodnie z poniższą sekcją. → Wiodący organ nadzorczy powinien jasno wskazać, w drodze nieformalnej wymiany informacji, do którego sprzeciwu zamierza się przychylić w zmienionym projekcie decyzji i w jaki sposób zamierza to zrobić. Ponadto wiodący organ nadzorczy powinien	

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
			wyraźnie wskazać, które sprzeciwy wskazano jako przedmiot ewentualnej późniejszej procedury rozstrzygania sporów, o której mowa w art. 65 ust. 1 lit. a) (154).	

3a	Art. 60 ust. 5 – Jeżeli wiodący organ nadzorczy zamierza przychylić się do zgłoszonego mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu, przedkłada innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, zmieniony projekt decyzji w celu uzyskania ich opinii.	Kto: wiodący organ nadzorczy Kiedy: tak szybko, jak jest to możliwe (zasada dobrej administracji) Co: - obowiązkowe przedłożenie zmienionego projektu decyzji organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, wyłącznie wówczas, gdy wiodący organ nadzorczy ma zamiar przychylić się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu. UWAGA: Zob. etap II, krok 1b dotyczący przedłożenia projektu decyzji	- Wiodący organ nadzorczy ma zakaz przedkładania zmienionego projektu decyzji wyłącznie na podstawie uwag lub innych spostrzeżeń (162–163 oraz wytyczne EROD 9/2020); - W następstwie oceny mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu wiodący organ nadzorczy powinien wyraźnie zakomunikować wszystkim organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, swój zamiar przedłożenia zmienionego projektu decyzji (169–170); - Odstęp czasu między mającym znaczenie dla sprawy i uzasadnionym sprzeciwem a przedłożeniem zmienionego projektu decyzji powinien być jak najkrótszy i odpowiadać procedurze w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy (167–168); - Przed formalnym przedłożeniem wiodący organ nadzorczy może udostępnić wstępny zmieniony projekt decyzji w drodze nieformalnych konsultacji, aby zapewnić zgodę w kwestii wprowadzonych zmian oraz możliwość osiągnięcia porozumienia (170);	Art. 60 Zmieniony projekt decyzji
----	--	--	--	---

			- Zmieniony projekt decyzji powinien w pełni regulować kwestię ryzyka dla praw podstawowych i wolności osób, których dane dotyczą, związanego z pierwotnym projektem decyzji i stwierdzonego w mającym znaczenie dla sprawy i uzasadnionym sprzeciwie (158).	
--	--	--	--	--

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
3b	Art. 60 ust. 5 – [...] Zmieniony projekt decyzji jest poddawany procedurze, o której mowa w ust. 4, w terminie dwóch tygodni.	Kto: wiodący organ nadzorczy i organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, uznane za biorące udział w procedurze w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy Kiedy: zob. etap II, krok 2a/2b Co: zob. etap II, krok 2a/2b UWAGA: w razie niezgłoszenia mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu stosuje się art. 60 ust. 6	- Zmieniony projekt decyzji należy traktować jako instrument prawny odrębny względem projektu decyzji przedłożonego na podstawie art. 60 ust. 4 (183); - Organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może wnieść mający znaczenie dla sprawy i uzasadniony sprzeciw wobec zmienionego projektu decyzji, nawet jeśli nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego projektu decyzji (183–184); - Organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, nie powinien zgłaszać mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu wobec zmienionego projektu decyzji, jeśli nie zgłoszono mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu dotyczącego tej konkretnej kwestii, a wiodący organ nadzorczy nie zmienił projektu decyzji w odniesieniu do tej kwestii (186). UWAGA: zob. etap II, krok 2a/2b dotyczący zgłoszenia mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu WYJĄTEK: W przypadku nadzwyczajnych, niemających wcześniej miejsca okoliczności,	Art. 60 Zmieniony projekt decyzji

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
			jeżeli wiodący organ nadzorczy świadomie zamierza przychylić się do mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu zgłoszonego podczas ostatniego okresu konsultacji, który to sprzeciw umożliwia osiągnięcie porozumienia oraz uniknięcie przekazania sprawy EROD, gdy nie istnieje już spór, który ma zostać rozstrzygnięty, wiodący organ nadzorczy może przedłożyć zmieniony (po raz kolejny) projekt decyzji (176–180).	

Etap III: Przyjęcie ostatecznej decyzji

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
1	Art. 60 ust. 6 – Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 4 i 5, żaden inny organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, nie zgłosi sprzeciwu wobec projektu decyzji przedłożonego przez wiodący organ nadzorczy, uznaje się, że wiodący organ nadzorczy i organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, porozumiały się w sprawie projektu decyzji i są nią związane.	Kto: organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, uznane za biorące udział w procedurze w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy Kiedy: po czterech tygodniach od przedłożenia projektu decyzji (art. 60 ust. 4); lub po dwóch tygodniach od przedłożenia (ostatniego) zmienionego projektu decyzji (60 ust. 5) Co: - porozumienie między wiodącym organem nadzorczym a organami nadzorczymi, których sprawa dotyczy, w sprawie projektu decyzji/zmienionego projektu decyzji przy braku mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu - Wiążący charakter projektu decyzji/zmienionego projektu decyzji dla wiodącego organu nadzorczego i organów nadzorczych, których sprawa dotyczy → projektu decyzji/zmienionego projektu decyzji nie można dłużej wycofać	- Nie ma żadnej potrzeby podjęcia działania, ponieważ wobec braku mającego znaczenie dla sprawy i uzasadnionego sprzeciwu zakłada się zgodę (milcząca zgoda) (188) - Krajowa ostateczna decyzja przyjęta przez wiodący organ nadzorczy/organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, [zob. 2a/2b] nie powinna odbiegać od wiążącego projektu decyzji/zmienionego projektu decyzji (189–191) - Wiążący skutek ograniczony do szczególnej, konkretnej sprawy (196) - Organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, zamierzający przyłączyć się do procedury na tym etapie, powinien rozważyć wszczęcie odrębnej procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy (w przeciwnym razie stanie się automatycznie związany projektem decyzji/zmienionym projektem decyzji). (192–195) - Treść/wnioski wiążącego projektu decyzji/zmienionego projektu decyzji można wykorzystać ponownie w kolejnej procedurze w ramach	

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
		ani zmienić, z wyjątkiem nadzwyczajnych okoliczności. (187; 191)	mechanizmu kompleksowej współpracy (ten sam lub inny administrator, takie samo naruszenie), jeżeli może to przyspieszyć rozpatrzenie sprawy. (197–198)	
2a	Art. 60 ust. 7 – (l) <i>Wiodący organ nadzorczy przyjmuje decyzję i doręcza ją odpowiednio głównej lub pojedynczej jednostce organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego oraz informuje o decyzji inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i Europejską Radę Ochrony Danych, dołączając streszczenie stanu faktycznego i powodów decyzji.</i>	Kto: wiodący organ nadzorczy Kiedy: Tak szybko, jak jest to możliwe, po związaniu organów decyzją, o którym mowa w art. 60 ust. 6, (zasada dobrej administracji) (206) / UWAGA: w terminie 1 miesiąca od podjęcia wiążącej decyzji przez EROD na podstawie art. 65 ust. 1 lit. a) (206) WYJĄTEK: Niespodziewane przeszkody w tym okresie (np. mające zastosowanie unijne orzecznictwo/prawodawstwo) mogą wymagać odstąpienia wiodącego organu nadzorczego od przyjęcia krajowej ostatecznej decyzji oraz przedłożenia nowego projektu decyzji organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, po poinformowaniu o tym organów nadzorczych, których sprawa dotyczy (207)	- Przekazanie kompletnej kopii ostatecznej krajowej decyzji (zgodnie z prawem krajowym) administratorowi/podmiotowi przetwarzającemu (210) - Również poinformowanie administratora/podmiotu przetwarzającego o jego obowiązkach wynikających z art. 60 ust. 10 (214) - Wykorzystanie pól „ostateczna decyzja” w systemie IMI, aby poinformować inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i EROD o krajowej ostatecznej decyzji (211–212) - Wykorzystanie pól „ostateczna decyzja” w systemie IMI, aby przekazać innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, i EROD streszczenie stanu faktycznego i powodów decyzji (215–216) - Zaleca się również przekazanie organom nadzorczym, których	Art. 60 Ostateczna decyzja

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
		Co: - Przyjęcie krajowej ostatecznej decyzji (203–205; 230–235) - Doręczenie krajowej ostatecznej decyzji jednostkom organizacyjnym administratora/podmiotu przetwarzającego (na podstawie prawa krajowego) (208–209) - Poinformowanie innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, i EROD o krajowej ostatecznej decyzji - Streszczenie stanu faktycznego i powodów decyzji	sprawa dotyczy, kopii krajowej ostatecznej decyzji w języku angielskim za pomocą systemu IMI (217)	
2b	Art. 60 ust. 7 – (II) Organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, informuje skarżącego o decyzji.	Kto: organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy i który otrzymał skargę uwzględnioną w wiążącej decyzji na podstawie art. 60 ust. 6 lub art. 65 ust. 1 lit. a), w której wiodący organ nadzorczy podejmuje działania w odpowiedzi na skargę Kiedy: tak szybko, jak jest to możliwe, (zasada dobrej administracji) po poinformowaniu przez wiodący organ nadzorczy o przyjęciu krajowej ostatecznej decyzji	- Informacje należy przekazać skarżącemu zgodnie z krajowymi przepisami i praktykami (213) - Należy poinformować skarżącego o tym, że prawo do dochodzenia roszczeń (jeżeli takie mu przysługuje) należy wykonać w państwie członkowskim wiodącego organu nadzorczego (prawo krajowe) (213)	Art. 60 Ostateczna decyzja

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
		Co: poinformowanie skarżącego o krajowej ostatecznej decyzji przyjętej przez wiodący organ nadzorczy		
3	Art. 60 ust. 8 – W drodze wyjątku od ust. 7, jeżeli skarga zostaje oddalona lub odrzucona, organ nadzorczy, do którego wniesiono skargę, przyjmuje decyzję i doręcza ją skarżącemu oraz informuje o niej administratora.	Kto: Organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy i który otrzymał skargę uwzględnioną w wiążącej decyzji na podstawie art. 60 ust. 6 lub art. 65 ust. 1 lit. a), jeżeli skarga została oddalona lub odrzucona (218–219; 236–238) Kiedy: tak szybko, jak jest to możliwe, (zasada dobrej administracji) po związaniu organów decyzją, o którym mowa w art. 60 ust. 6/w terminie jednego miesiąca po związaniu organów decyzją, o którym mowa w art. 65 ust. 1 lit. a) Co: - przyjęcie krajowej ostatecznej decyzji oddalającej/odrzucającej skargę (prawo krajowe) (221–225; 228–229) - Powiadomienie skarżącego o krajowej ostatecznej decyzji (prawo krajowe) (219; 226)	- Organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, może powierzyć wiodącemu organowi nadzorczemu przekazanie informacji o krajowej ostatecznej decyzji administratorowi/podmiotowi przetwarzającemu (239) - Wykorzystanie pól „ostateczna decyzja” w systemie IMI, aby poinformować inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i EROD o krajowej ostatecznej decyzji (240) - Wykorzystanie pól „ostateczna decyzja” w systemie IMI, aby przekazać innym organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, i EROD streszczenie stanu faktycznego i powodów decyzji (240) - Należy poinformować administratora/podmiot przetwarzający o tym, że prawo do dochodzenia roszczeń (jeżeli takie mu przysługuje) należy wykonać w państwie członkowskim organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy (prawo krajowe) (239)	Art. 60 Ostateczna decyzja

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
		- Poinformowanie administratora o krajowej ostatecznej decyzji (prawo krajowe) (220) - Poinformowanie innych organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, i EROD o krajowej ostatecznej decyzji - Streszczenie stanu faktycznego i powodów decyzji	- Organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, można również przekazać kopię krajowej ostatecznej decyzji w języku angielskim za pomocą systemu IMI (240)	
4a	Art. 60 ust. 9 – (l) Jeżeli wiodący organ nadzorczy i organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, porozumiały się co do oddalenia lub odrzucenia części skargi oraz co do podjęcia działań względem innych części tej skargi, dla każdej z tych części przyjmuje się odrębną decyzję.	Kto: Wiodący organ nadzorczy i organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, związane porozumieniem (art. 60 ust. 6)/związaną decyzją (art. 65 ust. 1 lit a)) o częściowym oddaleniu/odrzućeniu i częściowym podjęciu działań w odpowiedzi na skargę (241–242) Kiedy: tak szybko, jak jest to możliwe, (zasada dobrej administracji) po związaniu organów decyzją, o którym mowa w art. 60 ust. 6/w terminie jednego miesiąca po związaniu organów decyzją, o którym mowa w art. 65 ust. 1 lit. a) Co: - Przyjęcie odrębnych krajowych ostatecznych decyzji przez		

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
		wiodący organ nadzorczy i organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, przewidujących różne wyniki w odniesieniu do tej samej skargi (242)		
4b	Art. 60 ust. 9 – (II) Wiodący organ nadzorczy przyjmuje decyzję w sprawie części dotyczącej działań względem administratora i doręcza ją głównej lub pojedynczej jednostce organizacyjnej administratora lub podmiotu przetwarzającego na terytorium swojego państwa członkowskiego i informuje o niej skarżącego [...].	Kto: wiodący organ nadzorczy podejmujący działanie w stosunku do administratora w odpowiedzi na część skargi Kiedy/co: zob. krok 2a dla wiodącego organu nadzorczego UWAGA: Wiodący organ nadzorczy musi poinformować skarżącego o przyjętej przez siebie krajowej ostatecznej decyzji (243)	Zob. krok 2a dla wiodącego organu nadzorczego UWAGA: Wiodący organ nadzorczy może powierzyć organowi nadzorcemu, którego sprawa dotyczy, przekazanie informacji o krajowej ostatecznej decyzji skarżącemu (243)	Art. 60 Ostateczna decyzja
4c	Art. 60 ust. 9 – (III) [...] organ nadzorczy skarżącego przyjmuje decyzję w sprawie części dotyczącej oddalenia lub odrzucenia tej skargi, doręcza ją skarżącemu oraz informuje o niej administratora lub podmiot przetwarzający.	Kto: organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, oddalający lub odrzucający część skargi Kiedy/co: zob. krok 3 dla organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy	zob. krok 3 dla organu nadzorczego, którego sprawa dotyczy	Art. 60 Ostateczna decyzja
5a	Art. 60 ust. 10 – (I) Po doręczeniu administratorowi			

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
	lub podmiotowi przetwarzającemu decyzji wiodącego organu nadzorczego zgodnie z ust. 7 i 9, podejmują oni niezbędne działania, by zastosować się do tej decyzji, jeżeli chodzi o czynności przetwarzania w ramach wszystkich swoich jednostek organizacyjnych w Unii.	Kto: Administrator/podmiot przetwarzający Kiedy: Po powiadomieniu przez wiodący organ nadzorczy o krajowej ostatecznej decyzji na podstawie art. 60 ust. 7 lub 9 (244–245) Co: Zastosowanie środków mających na celu zapewnienie zgodności z krajową ostateczną decyzją wiodącego organu nadzorczego oraz powiadomienie o nich (243; 246–248)		
5b	Art. 60 ust. 10 – (IIa) Administrator lub podmiot przetwarzający zawiadamiają wiodący organ nadzorczy o działaniach podjętych w celu zastosowania się do decyzji [...].			
5c	Art. 60 ust. 10 – (IIb) [wiodący organ nadzorczy, który] informuje o nich inne organy nadzorcze, których sprawa dotyczy.	Kto: wiodący organ nadzorczy Kiedy: tak szybko, jak jest to możliwe, (zasada dobrej administracji) po otrzymaniu powiadomienia od administratora/podmiot przetwarzający (249) Co: poinformowanie organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, o działaniach podjętych przez administratora/podmiot przetwarzający	- Wiodący organ nadzorczy powinien rozważyć przekazanie organom nadzorczym, których sprawa dotyczy, oceny działań podjętych przez administratora/podmiot przetwarzający (249) - Wiodący organ nadzorczy może wystąpić o wzajemną pomoc ze strony organów nadzorczych, których sprawa dotyczy, na podstawie art. 60 ust. 2 w celu weryfikacji zapewnienia zgodności przez administratora/podmiot przetwarzający w odpowiednich	

	Wymogi prawne	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
			jednostkach organizacyjnych (62; 69; 74; 80)	

ART. 60 UST. 11 – TRYB PILNY

	Wymogi	Kto, kiedy i co	Zalecenia i najlepsze praktyki	IMI
U	Art. 11 – Jeżeli w wyjątkowych okolicznościach organ nadzorczy, którego sprawa dotyczy, ma powody sądzić, że istnieje pilna potrzeba podjęcia działań w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, zastosowanie ma tryb pilny, o którym mowa w art. 66.	Kto: Organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i wiodący organ nadzorczy Kiedy: w dowolnej chwili podczas procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy, jeżeli wystąpiły nadzwyczajne okoliczności Co: Stosowanie trybu pilnego przewidzianego w art. 66 UWAGA: Wiążąca decyzja EROD w trybie pilnym przewidzianym w art. 66 ust. 3 może prowadzić do przyjęcia krajowej ostatecznej decyzji bez projektu decyzji/zmienionego projektu decyzji (265)	- Przed powołaniem się na pilną potrzebę podjęcia działań organy nadzorcze powinny rozważyć różne czynniki, w szczególności osiągnięty etap procedury w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy (252–259) - Organy nadzorcze, których sprawa dotyczy, i wiodące organy nadzorcze powinny wspólnie rozważyć, jak najlepiej uwzględnić wynik procedury przewidzianej w art. 66 w bieżącej procedurze w ramach mechanizmu kompleksowej współpracy (260–265)	Art. 66 Zastosowane środki tymczasowe Art. 66 Pilna opinia/decyzja EROD